

ลู่ทางและโอกาสการส่งออก
และผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน



อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
อุตสาหกรรมคอปเปอร์ค่าトイด

ฝ่ายเศรษฐกิจรายสาขา
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

รายงานฉบับสมบูรณ์
เรื่อง
ลุ่มทางและโอกาสการส่งออก
และการสนับสนุนจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน
(สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์)

ເສັນອຄ່ອ

โดย

นางสาวอมรรัตน์ อภินันท์มหุล

ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

พุศจิกายน 2539



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	1
1. บทนำ	1
1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
1.2 ความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	2
1.3 การจำแนกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ตามลักษณะการใช้งาน	3
2.. พัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย	5
3. โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	11
3.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรม	11
3.2 โครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน	12
3.3 ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม	15
4. การค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยกับอาเซียน	29
4.1 การส่งออก	29
4.2 การนำเข้า	30
4.3 ภาวะการค้าในอาเซียน	32
4.4 ผลกระทบของการลดภาษีภาษีให้ช้อตกลงอาฟเตอร์ต่อการค้าในอาเซียน	33
4.5 การขยายโอกาสทางการค้าเนื่องจากแผนการลดภาษี	35
5. ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	72
5.1 ลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน	72
5.2 ผลกระทบจากการลดภาษีภาษีให้ช้อตกลงอาฟเตอร์ลงทุนในประเทศไทย	72
6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ	87
6.1 บทสรุป	87
6.2 ข้อเสนอแนะ	88
ภาคผนวกตาราง	90
บรรณานุกรม	122

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 จำนวนบริษัท การจ้างงาน และการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	8
ตารางที่ 2.2 จำนวนโครงการอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเปิดดำเนินการแล้ว	
จำแนกตามผลิตภัณฑ์	9
ตารางที่ 2.3 มูลค่าทุนจดทะเบียนของโครงการที่เปิดดำเนินการแล้ว จำแนกตามประเทศ	10
ตารางที่ 3.1 สัดส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคอุตสาหกรรม	21
ตารางที่ 3.2 โครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย	22
ตารางที่ 3.3 ลักษณะการผลิตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	23
ตารางที่ 3.4 ปริมาณการผลิตและจำนวนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ⁽²⁵²⁸⁻³⁵⁾	24
ตารางที่ 3.5 ก. ปริมาณการผลิต นำเข้าและส่งออก เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ⁽²⁵²⁸⁻³⁵⁾	25
ตารางที่ 3.5 ข. ปริมาณการผลิต นำเข้าและส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้า (2528-35)	26
ตารางที่ 3.6 ติดตามส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ปี 2533	27
ตารางที่ 3.7 เปรียบเทียบอัตราการขาเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยต่างๆ ในอาเซียน (เฉพาะพิภพ 85)	28
ตารางที่ 4.1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในปี 1987-93	38-40
ตารางที่ 4.2 การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยรายประเทศ	41
ตารางที่ 4.3 ส่วนแบ่งตลาดผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยที่สำคัญ	42
ตารางที่ 4.4 มูลค่าการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในปี 1987-93	43-45
ตารางที่ 4.5 ผู้ได้รับส่งเสริมการผลิตเครื่องรับโทรศัพท์เพื่อส่งออก	46
ตารางที่ 4.6 การนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจำแนกตามแหล่งที่มา	47
ตารางที่ 4.7 ต้นที่ทางการค้าสำนักอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	49
ตารางที่ 4.8 มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน ปี 2529	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9 มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในกลุ่มอาชีวัน ปี 2533	51
ตารางที่ 4.10 มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในกลุ่มอาชีวัน ปี 2534	52
ตารางที่ 4.11 มูลค่าการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการของประเทศไทยซึ่งอาชีวัน ในปี 2534	53
ตารางที่ 4.12 General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates Above 20%)	54
ตารางที่ 4.13 General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates 20% and Below)	55
ตารางที่ 4.14 General Formula of Normal Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates Above 20%)	56
ตารางที่ 4.15 General Formula of Normal Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates 20% and Below)	57
ตารางที่ 4.16 แผนการลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาฟต้า สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์บางประเทศ	58-59
ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงรายการสินค้าอิลลิตรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาชีวันอื่น	60-65
ตารางที่ 4.18 Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)	66-70
ตารางที่ 4.19 ประมาณมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการลดภาษี	71
รูปที่ 1 มูลค่าการนำเข้า-ส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทย	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.1	มูลค่าผลผลิตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยฯ (ณ ราคาคงที่ปี 1987)	79
ตารางที่ 5.2	ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ในประเทศไทยฯ	80
ตารางที่ 5.3	ลักษณะการใช้แรงงานและทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของไทยและมาเลเซีย	81
ตารางที่ 5.4	เปรียบเทียบสัดส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาค อุตสาหกรรมระหว่างไทยและมาเลเซียในปี 1985 และ 1991	82
ตารางที่ 5.5	เปรียบเทียบดัชนีทางการค้าของไทยและมาเลเซียในปี 1991	83
ตารางที่ 5.6	เปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างไทยและมาเลเซีย	84
ตารางที่ 5.7	ผลการคำนวณ Hurdle Rates of Return สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องปรับอากาศ	85
ตารางที่ 5.8	เปรียบเทียบผลการคำนวณ Hurdle Rates of Return ระหว่างไทยและมาเลเซีย	86

ตารางภาคผนวก

	หน้า
ตารางที่ 1	มูลค่าการค้าเครื่องปรับอากาศในประเทศไทย 91
ตารางที่ 2	มูลค่าการค้าตู้เย็นในประเทศไทย 92
ตารางที่ 3	มูลค่าการค้าพัดลมในประเทศไทย 93
ตารางที่ 4	มูลค่าการค้าเครื่องซักผ้าในประเทศไทย 94
ตารางที่ 5	มูลค่าการค้าเครื่องทำน้ำร้อนในประเทศไทย 95
ตารางที่ 6	มูลค่าการค้าเครื่องเปาผ้าในประเทศไทย 96
ตารางที่ 7	มูลค่าการค้าเตารีดผ้าในประเทศไทย 97
ตารางที่ 8	มูลค่าการหม้อนุ่งข้าวในประเทศไทย 98
ตารางที่ 9	มูลค่าการค้าเตาอบไฟฟ้าในประเทศไทย 99
ตารางที่ 10	มูลค่าการค้าเครื่องรับโทรศัพท์ในประเทศไทย 100
ตารางที่ 11	มูลค่าการค้าเครื่องรับโทรศัพท์ (ขาวดำ) ในประเทศไทย 101
ตารางที่ 12	มูลค่าการค้าเครื่องรับวิทยุในประเทศไทย 102
ตารางที่ 13	มูลค่าการค้าเครื่องรับวิทยุ (อินๆ) ในประเทศไทย 103
ตารางที่ 14	มูลค่าการค้าเครื่องรับโทรศัพท์ในประเทศไทย 104
ตารางที่ 15	มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย 105
ตารางที่ 16	มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย 106
ตารางที่ 17	มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย 107
ตารางที่ 18	มูลค่าการค้า CPU ในประเทศไทย 108
ตารางที่ 19	มูลค่าการค้า HD ในประเทศไทย 109
ตารางที่ 20	มูลค่าการค้า I/O UNIT ในประเทศไทย 110
ตารางที่ 21	มูลค่าการค้า PCB ในประเทศไทย 111
ตารางที่ 22	มูลค่าการค้า CRT ในประเทศไทย 112
ตารางที่ 23	ตัวเลขที่สำคัญทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ และภาคอุตสาหกรรม 113-116

ตารางภาคผนวก (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 24	จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยในปีเชียง	117
ตารางที่ 25	จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยมาเลเซีย	118
ตารางที่ 26	จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยฟิลิปปินส์	119
ตารางที่ 27	จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยสิงคโปร์	120
ตารางที่ 28	จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิตและมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทย	121

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ *

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เกิดขึ้นในประเทศไทยมากกว่า 30 ปี โดยพัฒนาการของอุตสาหกรรมมักเป็นผลจากการใช้นโยบายของรัฐในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าสำหรับอุตสาหกรรมในประเทศไทย และการส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกสำหรับนักลงทุนต่างชาติ แม้ว่าการส่งเสริมการลงทุนจะช่วยให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การเติบโต ดังกล่าวเป็นผลจากการที่มีบริษัทต่างชาติเข้ามายืนการผลิตเข้ามาในประเทศไทย มากกว่าเป็นความสามารถของผู้ประกอบการไทย ผู้ผลิตในประเทศมีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งมีเทคโนโลยีคงที่แล้วได้ดีกว่าเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีตลอดเวลา

ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นอย่างมากโดยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกของบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน ตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยคือ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และบางประเทศในยุโรป การส่งออกไปประเทศเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็น เพราะประเทศเหล่านี้เป็นประเทศที่มีการลงทุนในประเทศไทยมาก บริษัทในประเทศจึงผลิตตามสั่งแล้วส่งไปยังบริษัทแม่ซึ่งทำหน้าที่ด้านการตลาด อย่างไรก็ตามการส่งออกสินค้าบางอย่างเป็นเพราะประเทศไทยมีความได้เปรียบในการผลิตมากกว่าประเทศอุตสาหกรรมซึ่งมีค่าแรงแพง จึงหันไปผลิตสินค้าที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น แล้วให้ประเทศไทยเป็นฐานในการผลิตสินค้าที่มีเทคโนโลยีที่แล้วโดยยินดีถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ การถ่ายทอดเทคโนโลยีมีทั้งในรูปบริษัทร่วมทุนที่ให้ผลิตภัยได้ตราสินค้าของบริษัทแม่ และการว่าจ้างผลิตแบบ OEM สินค้าที่มีโอกาสการส่งออกมาก ได้แก่ พัดลม หม้อนุ่ง ข้าว ศูภัย เครื่องปรับอากาศ หม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น

ปัจจุบันอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นจักรกลสำคัญของการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและการส่งออกมากกว่า 1 ใน 3 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศหรือเฉลี่ยประมาณ 37% เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มสัดส่วนจาก 15% ของการส่งออกทั้งหมดของภาคอุตสาหกรรมในปี 1985 เป็น 25% หรือ 1 ใน 4 ของการส่งออกทั้งหมดในปี 1991 โดยสัดส่วนการส่งออกในผลิตภัณฑ์สำหรับรูปแบบส่วนประกอบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและมีสัดส่วนมาก

กว่าชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยสัดส่วนผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและส่วนประกอบ : ชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็น 45 : 55 ในช่วงทศวรรษ 1980 และเพิ่มขึ้นเป็น 65 : 35 ในช่วงทศวรรษ 1990 ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากการขยายตัวอย่างมากของธุรกิจด้านการสื่อสาร โทรคมนาคมและอุปกรณ์สำนักงานอัตโนมัติ ทำให้ การผลิตเพื่อส่งออกในผลิตภัณฑ์ทั้งสองกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่ปี 1986 เป็นต้นมา

สำหรับการค้าในอาเซียนพบว่า สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย เป็นประเทศที่มีการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างกันมากที่สุดตามลำดับ ส่วนหนึ่ง เพราะประเทศไทยเป็นบริษัทในเครือเดียวกัน ซึ่งบริษัทแม่นิยมใช้วิธีตัดช่วงการผลิตไปยังประเทศต่างๆ ตามข้อได้เปรียบในการผลิตของแต่ละประเทศในขณะเดียวกันการที่สิงคโปร์เป็นเมืองท่าปลอดภาษีที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ทำให้ สิงคโปร์มีการค้ากับประเทศต่างๆ ในอาเซียนมากที่สุดด้วย

จากมูลค่าการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยอาเซียน พบว่า มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย เป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียนมากที่สุด โดยมาเลเซียมีความสามารถในการผลิตเครื่องปรับอากาศ เครื่องรับโทรศัพท์เคลื่อนที่-ดำเนินการรับวิทยุทางประเพณี และเครื่องรับโทรศัพท์ สิงคโปร์มีความสามารถในการผลิตเครื่องซักผ้า เครื่องทำน้ำร้อน เตาเริดผ้า เครื่องรับโทรศัพท์สี เครื่องรับวิทยุกระแสไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ แผ่นวงจรพิมพ์ และจอภาพทีวี (CRT) สำหรับประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตและส่งออกตู้เย็น พัดลม เครื่องเป่าลม เตาอบไฟฟ้า และชาต์ดิสก์ ตามลำดับ

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทย ประสบความสำเร็จในการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยี สามารถออกแบบและผลิตได้เองทั้งชั้นส่วนประกอบและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผลิตในประเทศไทยจึงมีรูปร่างสวยงาม คุณภาพดี และต้นทุนการผลิตต่ำกว่าประเทศต่างๆ สามารถส่งไปขายในตลาดญี่ปุ่นยุโรป และสหรัฐฯ ทั้งภายในตราชินีค้าของบริษัทแม่และการรับจ้างผลิตแบบ OEM การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าในปัจจุบันมีการใช้ชั้นส่วนนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าวัสดุและวัตถุคุณภาพดี เช่น เหล็ก อลูมิเนียม ทองแดง พลาสติก กระดาษ เคเบิล ฯลฯ มาผลิตเป็นชั้นส่วนและส่วนประกอบแล้วจึงประกอบเข้าเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านของไทยยังต้องพึ่งพิงต่างประเทศ ทั้งในด้านเทคโนโลยีและตราสินค้า โดยเฉพาะบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นซึ่งถูกจำกัดไม่สามารถส่งออก จึงมีปริมาณการผลิตต่ำทำให้ต้นทุนสูง ดังนั้น สำหรับบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศอาจต้องมีการปรับตัวเช่นการให้บริษัทญี่ปุ่นถือหุ้นส่วนมากขึ้นเพื่อให้สามารถผลิตเพื่อส่งออก หรือการ

ตอกย้ำกับบริษัทในเครืออยู่ปุ่นด้วยกัน ซึ่งมีฐานการผลิตทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่นในอาเซียน ทำการผลิตเฉพาะผลิตภัณฑ์เพียงบางรุ่นที่ยังไม่มีการผลิตในอาเซียนมากนัก เช่น เครื่องรับโทรศัพท์มือถือ 26 นิวไฮไป เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านของประเทศไทย สิงคโปร์ และมาเลเซีย ล้วนเป็นการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนจากญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเจ้าของตรายี่ห้อที่มีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูง การผลิตในอาเซียนเป็นการผลิตเพื่อส่งออก จำนวนมากทั่วโลก ซึ่งแต่เดิมญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ จะใช้สิทธิประโยชน์จากนโยบายส่งเสริมการลงทุนของแต่ละประเทศผลิตเพื่อส่งออก ดังนั้น การเกิดขึ้นของเขตการค้าเสรีอาเซียนจะช่วยให้การลงทุนจากต่างประเทศในภูมิภาคแคนน์มีความคล่องตัวมากขึ้น และสามารถให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า นักลงทุนต่างชาติจะจัดสรรการลงทุนไปยังประเทศต่างๆ ตามความต้องการในการผลิตของแต่ละประเทศ จากการศึกษาของมาเลเซียและการสัมภาษณ์นักธุรกิจที่ร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทยพบว่า สำหรับการผลิตขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ซับซ้อนจะยังคงต้องหันกลับไป เพราะแรงงานมาเลเซียได้พัฒนาทักษะในการผลิตมาแล้วในระดับหนึ่ง และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ แต่การประกอบสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งบางขั้นตอนของบางผลิตต้องอาศัยแรงงานจำนวนมาก จะย้ายฐานการผลิตเข้ามายังประเทศไทยมากขึ้น ส่วนสิงคโปร์มีความต้องการแรงงานจำนวนมาก โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี เช่น การมีอุปกรณ์และเครื่องมือวัดที่ทันสมัย ประกอบกับความสามารถในการตลาด ทำให้สิงคโปร์เหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตลาดในอาเซียนและอินโดจีนต่อไป

จากการพิจารณาแผนการลดภาษีเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยอาเซียน พบว่าประเทศไทยมีอัตราภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์ทุกประเภทสูงสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไทยได้รับการคุ้มครองมากกว่าประเทศอื่น การคุ้มครองเป็นเวลานานทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่พยายามพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน เพราะผู้ผลิตได้กำไรจากการขายในประเทศมากกว่าการส่งออก ดังนั้น การลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาเขตฯให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยต้องเผชิญกับการแข่งขันจากสินค้าประเทศไทยอาเซียนอื่น ที่ได้พัฒนาความสามารถในการผลิตและการแข่งขันมาแล้ว เพราะมีภาษีต่ำกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญในอาเซียน

จากการคำนวณผลตอบแทนต่อการลงทุนเมื่อนำภาษีนำเข้าไว้ดูคุณ แหล่งทุนที่ต้องเผชิญกับการแข่งขันของสินค้านำเข้ามากขึ้น ผู้ผลิตต้องได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในอัตราสูงขึ้น (ค่า Hurdle Rates of

Return, rgi ต้องมีค่าสูงขึ้น) จึงสามารถอยู่รอดได้ และหากมีการลดเฉพาะภัยสินค้าสำเร็จรูปแต่ไม่ลดภัยซึ่งส่วน ผู้ประกอบการทั้งในอุตสาหกรรมที่วิเคราะห์ร่องปรับอากาศจะยั่ง นักลงทุนบางส่วนอาจ ข่ายฐานการผลิตไปประเทศอื่นที่มีค่า rgi ต่ำกว่าไทย หรือในไปผลิตสินค้านิดอื่นที่มีค่า rgi ต่ำกว่า (แสดงว่าเป็นสินค้าที่ไทยยังมีความสามารถในการแข่งขัน) ดังนั้น เพื่อให้อุตสาหกรรมไทยสามารถแข่งขันได้ภายใต้อาชญา จำเป็นต้องปรับโครงสร้างภัยทั้งระบบ การลดภัยที่ผ่านมากเป็นการปรับลดเพียงบางรายการ ซึ่งช่วยให้ผู้ผลิตบางผลิตภัณฑ์ดีขึ้นและบางผลิตภัณฑ์ยั่ง และผู้บริโภคโดยทั่วไปไม่ได้รับประโยชน์จากการลดภัย เพราะเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านส่วนใหญ่ยังไม่ลดภัย

การศึกษานี้เสนอว่าควรพิจารณาปรับโครงสร้างภัยทั้งระบบ ตั้งแต่วัตถุดิน ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ และสินค้าสำเร็จรูป ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตในประเทศไทยและสินค้านำเข้า ให้กลไกตลาดเป็นจักรกลช่วยพัฒนาความสามารถของผู้ผลิต ซึ่งจะให้การพัฒนาอุตสาหกรรม และเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคในที่สุด นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีให้ดีขึ้น เพื่อคงคุณภาพลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาสู่ประเทศไทยให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของการพัฒนาอุตสาหกรรม และการรับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศและส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนาให้มากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานทางเทคโนโลยีในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในระยะยาว

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

1. บทนำ

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้ต้องการตอบคำถามสำคัญว่า เมื่อมีการลดภาษีระหว่างกันในประเทศไทยอาเซียนแล้ว อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจะสามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากอาเซียนได้หรือไม่ ผู้ผลิตไทยจะสามารถส่งออกสินค้าไปยังประเทศไทยอาเซียนได้เพิ่มขึ้นหรือลดลง อะไรเป็นปัจจัยกำหนดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทย

ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่สำคัญ 3 ประการคือ ความสามารถทางการตลาด ความสามารถทางเทคโนโลยีด้านการผลิตและการจัดการ และนโยบายของรัฐ ดังนั้น เพื่อที่จะตอบคำถามดังกล่าวข้างต้น เราจำเป็นต้องพิจารณาโครงสร้างอุตสาหกรรมทั้งสามด้าน โดยในบทที่ 2 เริ่มต้นจากการพิจารณาความเป็นมาของอุตสาหกรรม ซึ่งจะเห็นว่าพัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเป็นผลจากการใช้นโยบายของรัฐเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าในช่วงแรกของการพัฒนาอุตสาหกรรม และนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกซึ่งให้กันอย่างจริงจังในช่วงแผนชาติฉบับที่ 5 (2524-2529) เป็นต้นมา รัฐบาลในขณะนั้นมีนโยบายที่จะระดมเงินลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการว่างงานและการขาดดุลการค้า ในเวลาต่อมา ผลจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจโลกนับตั้งแต่การประกาศลดค่าเงินเยนของญี่ปุ่นจากการประชุม Plaza Accord ในปี 2528 ส่งผลให้การลงทุนจากต่างประเทศหลังให้ผลลัพธ์ที่ดี แต่ต่อมา ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของไทยในขณะนั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในบทที่ 3 พบว่า นโยบายของรัฐมีส่วนช่วยให้อุตสาหกรรมเติบโตขึ้น โดยมีปริมาณและมูลค่าการผลิตและการส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ความสามารถดังกล่าวเป็นความสามารถของบริษัทต่างชาติที่ผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก ผู้ผลิตไทยในสินค้าส่วนใหญ่ยังคงต้องการการคุ้มครองจากรัฐในรูปของภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป ไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศได้ จึงกล่าวได้ว่านโยบายของรัฐที่ผ่านมาไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม และทำให้อุตสาหกรรมมีการเติบโตแบบทวีลักษณ์

อนึ่ง ในการพิจารณาการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในบทที่ 4 พบว่า การค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยในอาเซียนมีสัดส่วนประมาณ 26% ของมูลค่าการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ตลาดอาเซียนมีแนวโน้มที่จะขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ แต่ผลจากการที่ประเทศไทยอาเซียน

ส่วนใหญ่ยังมีแนวความคิดคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศ โดยนำสินค้าที่ผู้ผลิตในประเทศไม่มีความสามารถในการแข่งขันไว้ใน Exclusion list โดยขาดการพิจารณาในผลประโยชน์ที่ผู้บริโภคในประเทศไทยส่วนใหญ่ควรจะได้รับ หรือความได้เปรียบในการผลิตสินค้าแต่ละชนิดของแต่ละประเทศ เช่น ประเทศไทยอาจลดอนุเครื่องรับวิทยุ และโทรศัพท์ไว้ในรายการ Exclusion list เป็นต้น ผลกระทบจากการที่ทุกประเทศต่างมี Exclusion list จำนวนมาก มูลค่าการค้าในอาเซียนจึงลดลงจาก 9,318 เป็น 4,775 ล้านเหรียญ สรอ. หรือลดลงประมาณ 51% ของมูลค่าการค้าในอาเซียน ซึ่งการประเมินโอกาสของการขยายการค้าจากการลดภาษีพบว่า หากแผนการลดภาษีตามข้อตกลงอาฟเตอร์สามารถบรรลุผลตามเจตนาหมายที่ตั้งไว้แล้ว การค้าในอาเซียนมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก จะช่วยให้พลเมืองของภูมิภาคนี้มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

สำหรับการวิเคราะห์ในบทที่ 5 จะวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องรับโทรศัพท์ และเครื่องปรับอากาศ โดยพิจารณาว่า เมื่อมีการลดภาษีนำเข้าต่อไปแล้ว ผู้ผลิตไทยสามารถแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศได้มากขึ้นหรือลดลง ผลกระทบคำนวนปรากฏว่าผู้ผลิตในผลิตภัณฑ์ทั้งสองจะมีความสามารถในการแข่งขันดีขึ้น หากมีการลดทั้งภาษีนำเข้าต่อไปแล้ว ผู้ผลิตภาษีสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าจากประเทศอาเซียน แต่ต้องมีการลดเฉพาะภาษีสินค้าสำเร็จรูปที่นำเข้าจากประเทศไทย แต่ต้องตัดที่นำเข้าจากนอกอาเซียนไม่ได้ลดภาษีแล้ว ธุรกิจจะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จะเกิดการโยกย้ายการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศที่มีต้นทุนวัตถุต่ำกว่า ผลกระทบคำนวนนี้ยืนยันว่า มาตรการที่สำคัญที่สุดเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน ของอุตสาหกรรมไทย คือการพิจารณาปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ โดยลดภาษีต่อไปเพื่อสนับสนุนการแข่งขันส่วน ภาษีชั้นส่วนสำเร็จรูป ส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้า ตลอดจนสินค้าสำเร็จรูป ซึ่งข้อสรุปและรายละเอียดข้อเสนอแนะได้กล่าวไว้ในบทที่ 6

1.2 ความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

เนื่องจากอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความ слับซับซ้อนทั้งในเชิงผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยี ในที่นี้จะแสดงความแตกต่างระหว่างผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ก่อน แล้วจำแนกอุตสาหกรรมตามลักษณะการใช้งานของผลิตภัณฑ์ ก่อนที่จะกล่าวถึงพัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยในหัวข้อต่อไป

แม้ว่าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และมีพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่สืบเนื่องกันมา แต่ผลิตภัณฑ์ทั้งสองยังมีลักษณะบางประการที่แตกต่างกันซึ่งจะช่วยให้เราสามารถจำแนกผลิตภัณฑ์ออกจากกันได้ ข้อแตกต่างที่สำคัญคือ

(ก.) ขนาดของผลิตภัณฑ์และขนาดพัฒนาที่ใช้ เป็นลักษณะภายนอกของผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้จำแนกผลิตภัณฑ์ได้ง่ายที่สุด เพราะโดยทั่วไปแล้วผลิตภัณฑ์ไฟฟ้ามักมีขนาดใหญ่และใช้พลังงานมาก เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น พัดลม เครื่องซักผ้า ในขณะที่ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์จะมี

รูปร่างเล็ก และมีแนวโน้มที่จะมีขนาดเล็กลงเรื่อยๆ เช่น เครื่องรับโทรศัพท์ วิทยุ เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แม้ว่าผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้จะมีทั้งขนาดเล็กและใหญ่ในท้องตลาด แต่การทำให้มีรายขนาดก็เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์สามารถทำให้ผลิตภัณฑ์มีรูปร่างเล็ก บาง และมีน้ำหนักเบา เช่น โทรศัพท์ขนาดเล็ก วิทยุเทปสเตรอริโอแบบพกติดตัว คอมพิวเตอร์กระเบื้องหิน และโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

(ช.) กลไกการทำงานของผลิตภัณฑ์ การทำงานภายใต้ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าจะมุ่งในการผลิตกระแสไฟฟ้านหรือการนำพลังงานไฟฟ้าไปใช้ โดยอาจแปรเปลี่ยนไฟฟ้าเป็นพลังงานในรูปแบบอื่น เช่น หม้อนุ่งข้าวเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานความร้อน เครื่องปรับอากาศเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นความเย็น พัดลมเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นการหมุนของใบพัด เป็นต้น ในขณะที่การทำงานของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการควบคุมการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน และมุ่งในเรื่องการจัดการข้อมูลข่าวสารให้อยู่ในรูปที่มนุษย์สามารถเข้าใจได้ เช่น การทำให้เกิดเสียงในวิทยุ การทำให้เกิดภาพในทีวี หรือจากคอมพิวเตอร์

1.3 การจำแนกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ตามลักษณะการใช้งาน

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สามารถจำแนกตามลักษณะการใช้งานของผลิตภัณฑ์ได้เป็น 3 หมวดใหญ่ คือ

(ก.) เครื่องใช้ในบ้าน (Consumer product) เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถจัดหาได้โดยทั่วไปในท้องตลาดใช้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกหรือให้ความบันเทิงภายในบ้าน

- เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ได้แก่ พัดลม หม้อนุ่งข้าว ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น
- เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ได้แก่ เครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องเล่นวีดีโอดิจิตอล วิทยุเทป วิทยุดิจิตอล เตาอบไมโครเวฟ เป็นต้น

(ข.) อุปกรณ์ในอุตสาหกรรม (Industrial equipment) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มักมีข้อกำหนดที่เข้มงวด มักไม่สามารถจัดหาได้โดยทั่วไปในท้องตลาด และใช้งานในโรงงานอุตสาหกรรมหรือสำนักงาน

- อุปกรณ์ไฟฟ้าอุตสาหกรรม ได้แก่ หม้อแปลงไฟฟ้า มอเตอร์และเครื่องกำเนิดไฟฟ้า แบตเตอรี่ เป็นต้น

(ค.) อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงแยกย่อยเป็นหลายสาขาอุตสาหกรรม ได้แก่

- (1) อุปกรณ์โทรศัพท์ ได้แก่ ตู้สาขาโทรศัพท์ อุปกรณ์รับส่งวิทยุ เป็นต้น
- (2) อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ หน่วยความจำ และอุปกรณ์ต่อพ่วง
- (3) อุปกรณ์วัดและควบคุมที่ใช้ในโรงงาน ห้องปฏิบัติการ หรือเป็นเครื่องมือทางการแพทย์
- (4) อุปกรณ์สำนักงาน ได้แก่ โทรศัพท์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น

- (ค.) ชิ้นส่วนและส่วนประกอบ (Components and devices) ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ชิ้นส่วนย่อยที่ไม่สามารถทำงานโดยลำพังตัวของมันเอง แต่จะนำมาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สองกลุ่มแรก
- ชิ้นส่วนไฟฟ้า ได้แก่ คอมเพรสเซอร์ตู้เย็น มอเตอร์พัดลม สายไฟฟ้า เป็นต้น
 - ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ແນວງຈຽມไฟฟ้า (IC) ຜລືກຄຣືສຕ້ລ ຕັ້ງດ້ານທານ ສຕີປະໂປ່ງ ມອເຕອຣ ມັກແປລັງໄຟຟ້າຂາດກຳລັງໄຟຕໍ່າ ເປັນຕົ້ນ

ความหลากหลายในผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ทำให้โครงสร้างอุตสาหกรรมໄຟຟ້າและອີເລິກທຣອນິກສ ເປັນໂຄງສ້າງຂອງອຸດສາහກຮມຫລາຍໆ ອຸດສາහກຮມທີ່ຂ້ອນກັນອູ່ ກາວົວເຄວະໜີກາພວມຂອງອຸດສາහກຮມນີ້ຈຶ່ງ ຕ້ອງໃຊ້ພົມນາກາຮ່າງຂອງອຸດສາහກຮມທີ່ມັກເປັນຜລຈາກກາຮ່າ້ນໂຍບາຍຂອງຮູ້ໃນດ້ານຕ່າງໆ ເປັນດ້ວເສັນອກາພວມ ຂອງອຸດສາහກຮມກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຄັດເລືອກຜົດກັນທີ່ຈະເປັນດ້ວແນຂອງແຕ່ລະກຸ່ມມາສີກົມາໂຄງສ້າງອຸດສາහກຮມ ແລະ ພລກະກະທບຂອງອຸດສາහກຮມໃນວາຍລະເອີຍດ້ອໄປ

2. พัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยมีอายุประมาณ 30 ปี เกิดขึ้นเมื่อรัฐบาลดำเนินนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้า ในช่วงแรกพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-2 (2504-2514) ซึ่งเน้นอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคขั้นปลายหรือสินค้าสำเร็จรูป บริษัทที่เกิดขึ้นในช่วงแรกนี้ส่วนใหญ่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน เช่น เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรศัพท์ ด้วยเย็น พัดลมไฟฟ้า เป็นต้น โดยเป็นการนำเข้าส่วนสำเร็จรูปเข้ามาประกอบ บริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนในช่วงนี้มี 6 ราย เป็นผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน 4 ราย คือ นานิทร อุตสาหกรรม เนชั่นแนลไทย ชั้นโย อิตาชิ อิก 2 บริษัทผลิตอุปกรณ์การสื่อสาร คือ บริษัท เอลคอมรีเชิร์ช ผลิตเครื่องรับ-ส่งวิทยุ และบริษัท ไอ ที ที ประเทศไทยผลิตเครื่องรับโทรศัพท์ป้องให้แก่องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทยซึ่งผูกขาดการติดตั้งโทรศัพท์ในสมัยนั้น

นอกจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนแล้ว รัฐยังให้การคุ้มครองทางภาษีเพื่อช่วยเหลือผู้ผลิตในประเทศไทยให้สามารถแข่งขันกับสินค้าที่นำเข้าจากต่างประเทศได้ อาการเข้าส่านรับผลิตภัณฑ์ในหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปมีอัตราสูงมากถึงร้อยละ 80-100 เพื่อจูงใจให้เกิดการผลิตสินค้าเหล่านี้ขึ้นในประเทศไทย บริษัทที่ไม่ได้รับส่งเสริมการลงทุนแต่เกิดในช่วงเวลาเดียวกัน ได้แก่ บริษัท ไทยโตซิบा บริษัท กันยงอิเลคทริก (ผลิตสินค้าภายในตัวเองโดยมีห้องแม่พิมพ์) และบริษัท เครื่องใช้ไฟฟ้าฟิลิปส์ ก่อตั้งได้ว่าการส่งเสริมการลงทุนและการคุ้มครองทางภาษี ทำให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นในประเทศไทย นอกจากนี้ การเพิ่มสถานีโทรศัพท์และสถานีวิทยุกระจายเสียงก็มีส่วนช่วยขยายตลาดภายนอกในประเทศด้วย

ในช่วงแรกพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 3-4 (2514-2524) รัฐให้สิทธิประโยชน์ส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก โดยการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัสดุดิบตลอดเวลาที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน สิทธิประโยชน์ดังกล่าวและค่าแรงถูก ทำให้บริษัทที่มุ่งเน้นการส่งออก ได้แก่ บริษัท National Semiconductor บริษัท Signetics และบริษัท Honeywell-Syntex

แม้ว่าจะเริ่มให้ความสำคัญแก่อุตสาหกรรมส่งออกแต่รัฐก็มีการลดความสำคัญของอุตสาหกรรมผลิตเพื่อขายในประเทศ ดังจะเห็นได้ว่าในปี 2520 ได้มีการปรับปรุงมาตรการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ระบุมาตรการคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศไทย (พิจารณาให้ตามความเหมาะสม) โดยสรุปคือ

- การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมขาเข้าสินค้าชนิดเดียวกับที่ผลิตในประเทศไทย แต่ไม่เกินร้อยละ 50 ของราคา C.I.F. โดยใช้บังคับไม่เกินคราวละ 1 ปี

- การห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ผลิตได้ในประเทศไทย

- ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ข่ายเหลือ หรือแก้ไขวิธีการจัดเก็บภาษีอากรที่เป็นอุปสรรคต่อภารกิจของผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุน

มาตรการคุ้มครองเหล่านี้และอาการเข้าสินค้าสำเร็จชุดที่ยังมีอัตราสูงอยู่ทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยคงเดิมต่อไป กลุ่มบริษัทชานินทร์อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนเครื่องรับโทรทัศน์และขยายฐานการผลิตเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุเพื่อส่งออก นอกจากนี้ยังมีบริษัทผลิตวิทยุดิจิตอลยนต์ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เช่น แผงวงจรพิมพ์ (Printed Circuit Board, PCB) ผลิตควบคุมความถี่วิทยุ (Crystal Oscillator) สายไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อตลาดในประเทศไทยเป็นหลัก

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 (2524-2529) เป็นช่วงที่ไทยกำลังประสบปัญหาการขาดดุลการค้าและการว่างงานอย่างมาก การส่งเสริมการลงทุนในช่วงนี้มุ่งที่จะดึงเงินลงทุนจากต่างประเทศและบรรเทาปัญหาการว่างงาน อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ได้รับการคัดเลือกเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่รัฐมุ่งส่งเสริม ในช่วงนี้มีโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเปิดดำเนินการจำนวน 27 โครงการโดยมี 6 โครงการเป็นของบริษัทในเครือ Minebea ซึ่งผลิตตัวบลูกีปีนขนาดเล็ก 矛เตอร์ขนาดเล็ก แป้นพิมพ์สำหรับคอมพิวเตอร์และชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง 2 โครงการของบริษัท Seagate Technology ผู้ผลิต bardic diisotropic ไนโตรเจนโลก และ 6 โครงการของบริษัทผลิตไอซีเพื่อส่งออก ได้แก่ การขยายโครงการของบริษัท Signetics และบริษัท National Semiconductor บริษัท AT&T Microelectronics ซึ่งกิจการของบริษัท Honeywell-Synertek และมีบริษัทที่เกิดใหม่คือ บริษัท งานทวีวิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นบริษัทคนไทยรายแรกที่รับจ้างผลิตไอซีเพื่อส่งออก และบริษัท Hana Semiconductor นอกจากนี้เป็นบริษัทผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ชนิดอื่นๆ เพื่อการส่งออก เช่น ผลิตลำโพง Electrolytic Condenser, IFT, PCB, Coil, I/O Transformer, และ TV Tuner เป็นต้น

นอกจากมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกแล้ว อุตสาหกรรมในประเทศไทยยังคงได้รับการคุ้มครองจากรัฐอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือในปี 2525 ได้มีการลดหย่อนภาษีเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศที่ใช้เพื่อการประกอบเครื่องรับโทรทัศน์ วิทยุ และพัดลมไฟฟ้า ให้เหลือร้อยละ 10 โดยให้ผู้ผลิตยืนสูตรการผลิตปี 2523-2528 มีการใช้มาตรการควบคุมโรงงาน โดยระบุการตั้ง-ขยายโรงงานผลิตหรือประกอบมอเตอร์คอมเพรสเซอร์สำหรับตู้เย็นหรือเครื่องปรับอากาศ และปี 2529 ห้ามตั้ง-ขยายโรงงานผลิตหลอดภาพโทรทัศน์เป็นเวลา 8 ปี เพื่อคุ้มครองบริษัท ไทยชีวาร์ที ให้สามารถอยู่รอดได้

กล่าวได้ว่านโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมไทยในช่วงแผนฯ 5 นี้ ทำให้อุตสาหกรรมมีการเติบโตที่ขัดแย้งกัน กล่าวคืออุตสาหกรรมในประเทศไทยซึ่งส่วนใหญ่ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน และชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ยังคงได้รับความคุ้มครองจากรัฐทั้งในด้านภาษีและการควบคุมไม่ให้เกิดผู้ผลิตรายใหม่จึงขาดการแข่งขันที่จะทำให้ผู้ผลิตพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ผู้ผลิตในประเทศไทยสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งมีเทคโนโลยีคุณภาพที่แล้วได้ดีกว่าเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีการ

เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอยู่ตลอดเวลา จากการที่กษาพบ่วนบริษัทในประเทศมีการพัฒนาขีดความสามารถ ในเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์เพียงเล็กน้อย โดยสามารถออกแบบ barang รายอยและปรับปรุงรูปแบบของเครื่องรับโทรทัศน์และเครื่องรับวิทยุให้เหมาะสมกับชนิดของผู้บริโภคในประเทศไทยแต่การผลิตยังต้องพึ่งพาชิ้นส่วนจากต่างประเทศ ส่วนอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออกส่วนใหญ่เป็นบริษัทดังชาติที่ติดอันดับโลก อาทัยไทยเป็นฐานในการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ที่สำคัญคือ ไอซีและชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ทำให้ไทยมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่อุตสาหกรรมในประเทศไทยและอุตสาหกรรมส่งออกไม่มีความเชื่อมโยงกันเลย เนื่องจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่กำหนดให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนต้องส่งศินค้าออกหั้งหมดจึงจะได้รับการยกเว้นภาษี vat ดีบ

นับแต่ปี 2530 เป็นต้นมา ผลกระทบดำเนินนโยบายทางการเงินและการคลังที่เข้มงวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดค่าเงินบาทและการควบคุมงบประมาณรายจ่ายในช่วงปี 2523-2529 ทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างรวดเร็ว ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศไทย และผลจากค่าเงินที่แข็งตัวขึ้นของประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอุตสาหกรรมใหม่ ตลอดจนมาตรการกีดกันทางการค้าของเมริกาและยุโรป ทำให้การลงทุนจากต่างประเทศคลั่งไหล่เข้าสู่ประเทศไทยเป็นอันมาก โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนจากญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ คันได้แก่ ได้วัน สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และย่องกง ประเทศไทยกลายเป็นฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จำนวนมาก โดยมีทั้งการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย และการผลิตเพื่อส่งออก

ตารางที่ 2.1 แสดงการจ้างงานและการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะเห็นว่ามีการจ้างงานและการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงปี 2530-2534 โดยบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเปิดดำเนินการในช่วงนี้มีถึง 211 โครงการคิดเป็นเงินลงทุนทั้งสิ้น 44,673 ล้านบาท ก่อให้เกิดการจ้างงาน 53,403 คน มากกว่าการลงทุนหั้งหมดตั้งแต่ปี 2504-2529 รวมกัน ซึ่งมีโครงการรวมทั้งสิ้น 51 โครงการ คิดเป็นเงินลงทุน 16,033 ล้านบาท การจ้างงาน 32,753 คน บริษัทที่ไม่ได้รับส่งเสริมการลงทุนก็ เช่นเดียวกัน แม้ว่าจะมีการจ้างงานและการลงทุนน้อยกว่าบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนเป็นจำนวนมาก แต่การจ้างงานและการลงทุนในช่วงปี 2530-2534 ก็มากกว่าการจ้างงานและการลงทุนตั้งแต่ปี 2504-2529 รวมกันหั้งหมด

ตารางที่ 2.2 จำแนกบริษัทที่เปิดดำเนินการแล้วตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ จะเห็นว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านมีการลงทุนมากกว่าผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น

ตารางที่ 2.3 มูลค่าทุนจดทะเบียนของโครงการที่เปิดดำเนินการแล้วตามประเภทผู้เข้ามาลงทุน จะเห็นว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีการลงทุนในประเทศไทยมากที่สุด รองลงมาคือสิงคโปร์ สัดส่วนการลงทุนจากประเทศไทยญี่ปุ่น สีประเทศไทยอุตสาหกรรมใหม่ ญี่ปุ่น และประเทศไทยอื่น ๆ ในปี 2534 คิดเป็นร้อยละ 79.17:1.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.1 จำนวนบริษัท การจ้างงาน และการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

๘

	บริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน			บริษัทที่ไม่ได้รับส่งเสริมการลงทุน*		
	จำนวน บริษัท	การลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)	จำนวน บริษัท	การลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
2504-2514	6	1,468	3,647	9	9.04	155
2515-2524	18	2,383	10,330	368	1,345.29	7,122
2525-2529	27	12,182	18,776	380	960.62	5,941
2530-2534	211	44,673	53,403	507	6,576.83	14,486
	262	60,706	86,156	1,264	8,891.78	27,704

ที่มา : กรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

หมายเหตุ : * บริษัทที่ไม่ได้รับส่งเสริมการลงทุนมีข้อมูลตั้งแต่ปี 2512-2534

ตารางที่ 2.2 จำนวนโครงการอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเปิดดำเนินการแล้วจำแนกตามผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์	2505-29	2530	2531	2532	2533	2534	รวม
เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน							
การลงทุน (ล้านบาท)	1,059	527	592	989	53	547	3,767
จำนวนโครงการ	8	3	2	13	1	2	29
อุปกรณ์โทรคมนาคม							
การลงทุน (ล้านบาท)	28	14	423	325	343	139	1,272
จำนวนโครงการ	2	1	2	5	4	1	15
คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง							
การลงทุน (ล้านบาท)	0	0	0	1,075	691	0	1,766
จำนวนโครงการ	0	0	0	4	1	0	5
อิเล็กทรอนิกส์อุดสาหกรรมอื่นๆ							
การลงทุน (ล้านบาท)	0	6	0	66	564	0	636
จำนวนโครงการ	0	1	0	1	1	0	3
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป							
การลงทุน (ล้านบาท)	10,378	1,003	7,419	7,835	8,314	2,180	37,129
จำนวนโครงการ	33	7	21	49	31	19	160
ชิ้นส่วนวิทยุและโทรทัศน์							
การลงทุน (ล้านบาท)	4,553	2,772	1,392	2,279	1,598	3,527	16,121
จำนวนโครงการ	7	3	5	15	11	8	49
รวมทั้งสิ้น							
การลงทุน (ล้านบาท)	16,018	4,322	9,826	12,569	11,562	6,393	60,691
จำนวนโครงการ	50	15	30	87	49	30	261

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตารางที่ 2.3 มูลค่าทุนจดทะเบียนของโครงการที่เปิดดำเนินการแล้ว จำแนกตามประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ประเทศ	2529	2530	2531	2532	2533	2534
ญี่ปุ่น	2,716.8	1,978.0	4,863.2	10,108.3	3,665.7	4,527.7
	87.3%	96.8%	79.5%	78.9%	74.5%	79.2%
สหรัฐฯ	226.2	7.6	290.2	92.7	500.7	29.3
	7.3%	0.4%	4.7%	0.7%	10.2%	0.5%
ไต้หวัน	12.7	13.1	14.2	84.5	287.2	45.7
	0.4%	0.6%	0.2%	0.7%	5.8%	0.8%
สิงคโปร์	100.0	0.0	764.0	1,382.3	190.1	856.7
	3.2%	0.0%	12.5%	10.8%	3.9%	15.0%
เกาหลี	2.0	0.0	4.7	98.0	66.3	0.0
	0.1%	0.0%	0.1%	0.8%	1.3%	0.0%
ช่องกง	6.3	2.0	173.9	389.0	0.0	87.1
	0.2%	0.1%	2.8%	3.0%	0.0%	1.5%
ประเทศไทย	47.9	43.3	5.9	661.9	209.2	173.7
	1.5%	2.1%	0.1%	5.2%	4.3%	3.0%
รวม	3,111.9	2,044.0	6,116.1	12,816.7	4,919.2	5,720.2
	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

3. โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

3.1 ภาพรวมของอุตสาหกรรม

ดังกล่าวมาแล้วว่าพัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย เป็นผลจากนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า และนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก ระยะเวลากว่า 30 ปีแห่งการเติบโตของอุตสาหกรรม ปัจจุบันกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์นับเป็นจักรกลสำคัญของการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment, FDI) และสัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ต่อการส่งออกของภาคอุตสาหกรรม จากตารางที่ 3.1 จะเห็นว่ามากกว่า 1 ใน 3 ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ หรือเฉลี่ยประมาณ 37% เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการส่งออกผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ได้เพิ่มสัดส่วนจาก 15% ของการส่งออกทั้งหมดของภาคอุตสาหกรรมในปี 1985 เป็น 25% หรือ 1 ใน 4 ของการส่งออกทั้งหมดในปี 1991

สำหรับสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดของอุตสาหกรรมจะเห็นว่า อุตสาหกรรมนี้กำลังมีความสำคัญต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตามลำดับ จากประมาณ 2% ในช่วงต้นทศวรรษ 1980 เป็น 9% ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ยังมีสัดส่วนการจ้างงานไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่น แม้ว่าอุตสาหกรรมนี้จะก่อให้เกิดการจ้างงานแล้วไม่ต่ำกว่า 100,000 คนในทศวรรษ 1990 (ดูข้อมูลดิบในภาคผนวก) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นที่มีการใช้แรงงานหนาแน่น เช่นอุตสาหกรรมอาหารและสิ่งทอแล้ว อุตสาหกรรมนี้ยังมีสัดส่วนการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างต่ำ คือประมาณ 4%

สำหรับโครงสร้างการผลิตในอุตสาหกรรมนี้ ได้ทำการจำแนกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตเป็นสองกลุ่ม ตามลักษณะภายนอกและหน้าที่ของผลิตภัณฑ์ คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและส่วนประกอบ และกลุ่มชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ จากตารางที่ 3.2 จะเห็นว่า จำนวนบริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน และมูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์กว่า 80% เป็นการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบกับนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมเชื่อมโยงของบีโอไอที่ต้องการให้มีการผลิตและการใช้ชิ้นส่วนในประเทศให้มากขึ้น จึงให้การส่งเสริมการลงทุนเพื่อผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยจำนวนมาก แนวโน้มการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จึงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงทศวรรษนี้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาอย่างลึกซึ้ง พบว่า สัดส่วนการส่งออกในผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำเร็จรูปและส่วนประกอบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และมีสัดส่วนมากกว่าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีสัดส่วนผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปและส่วนประกอบ : ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เป็น 45 : 55 ในช่วงปลายทศวรรษ 1980 และเพิ่มขึ้นเป็น 65 : 35 ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 ทั้งนี้เนื่องจากการขยายตัวอย่างมากของธุรกิจด้านการสื่อสารโทรคมนาคมและอุปกรณ์สำนักงานอัตโนมัติ ทำให้การลงทุนในผลิตภัณฑ์ 2 กลุ่มนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนับตั้งแต่ปี 1986 เป็นต้นมา (ดูตารางมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกแยกรายผลิตภัณฑ์)

สัดส่วนการใช้แรงงานและทุนในการผลิต และการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

อุตสาหกรรม จึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมมีการลดน้อยถอยลงของผลผลิตส่วนเพิ่ม (diminishing returns to input) ทำให้สัดส่วนผลผลิตต่อค่าจ้างแรงงาน 1 บาท และสัดส่วนผลผลิตต่อเงินลงทุน 1 บาทลดลงอย่างมากในช่วงทศวรรษ 1980-1990 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้แรงงานต่อการใช้ทุนพบว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเปลี่ยนแปลงจากอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงาน (สัดส่วนแรงงานต่อทุนมากกว่า 1) ในช่วงก่อนปี 1984 ที่เน้นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า เป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ทุนมากขึ้น (สัดส่วนแรงงานต่อทุนน้อยกว่า 1) นับตั้งแต่ปี 1988 เป็นต้นมา ทั้งนี้เป็นผลจากการย้ายฐานการผลิตของบริษัทในประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่มีค่าเงินสูงขึ้นดังกล่าวมาแล้ว การผลิตเพื่อส่งออกเป็นการผลิตจำนวนมากจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรช่วยในการผลิตและการควบคุมคุณภาพเพิ่มขึ้น

3.2 โครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน

เนื่องจากเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ประเภทแรกที่เกิดขึ้นในประเทศไทยมากกว่า 30 ปี มีผู้ผลิตไทยในอุตสาหกรรมนี้มากที่สุด ในขณะที่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์อุตสาหกรรม (Industrial equipment) ส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างชาติ การศึกษาในที่นี้จึงจะใช้ผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักในการวิเคราะห์ แล้วจะกล่าวถึงอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์อุตสาหกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาของการพัฒนาอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมสนับสนุน โดยผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าที่จะศึกษาคือ พัดลม ตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศ และผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านที่จะศึกษาคือ เครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องรับโทรทัศน์ขาว-ดำ วิทยุเทป และเตาอบไมโครเวฟ

3.2.1 ภาระการผลิตและการจำหน่าย

ปัจจุบันมีผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านจำนวนมาก ทั้งบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ที่ผลิตเพื่อส่งออก บริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นที่คงติดต่อในประเทศไทย และบริษัทคนไทยขนาดเล็กที่รับจ้างผลิตหรือผลิตสินค้าสำหรับตลาดล่าง จากสถิติกรมโรงงาน และคณะกรรมการสงเสริมการลงทุนจนถึงปี 2534 มีผู้ขอจดทะเบียนโรงงาน ดังนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงว่าการเพิ่มขึ้นของการจ้างงาน เพิ่มขึ้นในอัตราสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของผลผลิตใน

อุตสาหกรรม จึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมมีการลดน้อยถอยลงของผลผลิตส่วนเพิ่ม (diminishing returns to input)

ทำให้สัดส่วนผลผลิตต่อค่าจ้างแรงงาน 1 บาท และสัดส่วนผลผลิตต่อเงินลงทุน 1 บาทลดลงอย่างมากในช่วงทศวรรษ 1980-1990 เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้แรงงานต่อการใช้ทุนพบว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและ

อิเล็กทรอนิกส์ของไทยเปลี่ยนแปลงจากอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้แรงงาน (สัดส่วนแรงงานต่อทุนมากกว่า 1) ในช่วงก่อนปี 1984 ที่เน้นอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า เป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ทุนมากขึ้น (สัดส่วนแรงงานต่อทุนน้อยกว่า 1) นับตั้งแต่ปี 1988 เป็นต้นมา ทั้งนี้เป็นผลจากการย้ายฐานการผลิตของบริษัทในประเทศไทยไปยังประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่มีค่าเงินสูงขึ้นดังกล่าวมาแล้ว การผลิตเพื่อส่งออกเป็นการผลิตจำนวนมากจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรช่วยในการผลิตและการควบคุมคุณภาพเพิ่มขึ้น

จำนวนผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน

ผลิตภัณฑ์	จำนวนผู้ผลิต
- เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	50
- พัดลมและส่วนประกอบ	47
- ตู้เย็นและส่วนประกอบ	16
- เตาอบไมโครเวฟและส่วนประกอบ	9
- เครื่องซักผ้าและส่วนประกอบ	10
- เครื่องรับวิทยุ โทรศัพท์ และส่วนประกอบ	73

ที่มา : ฝ่ายวิจัยอุดสาหกรรม บริษัทเงินทุนอุดสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3.4 แสดงปริมาณการผลิตและจำนวนเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน จะเห็นว่าสินค้าทุกชนิดมีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นตลอดในช่วงปี 2528-2535 โดยที่วิชาว-ดำเนินแนวโน้มการผลิตลดลงตามความนิยมในตลาดที่ลดลง และมีการแข่งขันจากที่วิวัฒนาการของจีน ส่วนที่วิสเมียนแนวโน้มการผลิตสูงสุด โดยเพิ่มจากปริมาณการผลิต 0.39 ล้านเครื่องในปี 2528 เป็น 3.6 ล้านเครื่องในปี 2534 และ 5.4 ล้านเครื่องในปี 2535 ซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าการผลิตที่วิวิชั่นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นนี้ เป็นผลจากการลงทุนของต่างประเทศที่เข้ามาระดับเพื่อส่งออกนั่นเอง ส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้านี้อัตราการเติบโตของการผลิตที่สูง เช่นกัน อุปะหะห่วงร้อยละ 19.44 ส่วนเตาอบไมโครเวฟเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่งดำเนินการผลิตในประเทศไทยในปี 2531 และมีอัตราการเติบโตเร็ว

เมื่อเปรียบเทียบการผลิตและการจำนวนในประเทศไทยจะเห็นว่า ความต้องการในประเทศไทยสำหรับทุกผลิตภัณฑ์มีปริมาณน้อยกว่าการผลิต โดยความต้องการมีอัตราการเพิ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไปในระหว่างร้อยละ 7-24 ในขณะที่การผลิตมีการเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดตามการขยายตัวของอุดสาหกรรมไทยในช่วง 2530-34

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีปริมาณการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้านมากกว่าความต้องการในประเทศไทยแต่สินค้าที่จำนวนน้อยในประเทศไทยส่วนหนึ่งก็เป็นสินค้านำเข้า จากตารางที่ 3.5 ก.จะเห็นว่าที่วิสเมียนแนวโน้มการนำเข้าเพิ่มขึ้นตลอด เพราะประเทศไทยมีการผลิตที่วิวิชั่นบางรุ่น สินค้าที่นำเข้าเป็นคนละรุ่น

กับที่ผลิตในประเทศไทย ส่วนที่วิชาว-คำถูกทุ่มตลาดจากจีน ในขณะที่เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน (ตารางที่ 3.5 ข.) จะเห็นว่าตู้เย็นและเครื่องปรับอากาศมีปริมาณการนำเข้าลดลงและการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และพัฒนาการเพิ่มขึ้นทั้งการนำเข้า-ส่งออก

3.2.2 ตลาดในประเทศไทยและต่างประเทศ

(ก.) ตลาดในประเทศไทย

จากรายงานการสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทยในปี 2535 สรุปผลตลาดในประเทศไทย
สำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทเป็นดังนี้

(ก.1) เครื่องรับโทรทัศน์

มีปริมาณการจำหน่ายทั้งสิ้น 1,068,204 เครื่อง แยกเป็นเครื่องรับโทรทัศน์สีจำนวน 1,012,558 เครื่องและโทรทัศน์ขาวดำจำนวน 55,646 เครื่อง โดยเน้นแหล่งไทยครองส่วนแบ่งตลาดโทรทัศน์สีสูงสุดประมาณร้อยละ 35 ชนิดร้อยละ 20 และโดยชิบาร้อยละ 15 โดยร้อยละ 60 ของตลาดในประเทศไทยเป็นโทรทัศน์ขนาด 14 นิ้ว

(ก.2) เครื่องรับวิทยุเทป

มีปริมาณการจำหน่ายประมาณ 667,502 เครื่อง เน้นแหล่งครองส่วนแบ่งตลาดร้อยละ 30 รองลงมาคือ ฮานินท์และโซนี่

(ก.3) พัฒนาไฟฟ้า

มีปริมาณการจำหน่ายประมาณ 1,335,208 เครื่อง มิตซูบิชิครองส่วนแบ่งตลาดสูงสุดประมาณร้อยละ 30 รองลงมาได้แก่ เนชั่นแนล โตชิبا และยิตาชิ ตามลำดับ

(ก.4) ตู้เย็น

มีปริมาณการจำหน่าย 862,862 เครื่อง โดยชั้นนำคือร้อยละ 25 รองลงมาคือ มิตซูบิชิ โตชิба และยิตาชิ รายละประมาณร้อยละ 15 ขนาดที่นิยมได้แก่ 4 - 6 ลูกบาศก์ฟุต และขนาดที่ใหญ่กว่า 14 ลูกบาศก์ฟุตเป็นตู้เย็นนำเข้า

(ก.5) หม้อหุงข้าวไฟฟ้า

มีปริมาณการจำหน่าย 830,410 ใบ โดยชั้นนำคือร้อยละ 30 รองลงมาคือ เนชั่นแนล ตรานกสูง และชั้นโดย ตามลำดับ

(ก.6) เครื่องซักผ้า

มีปริมาณการจำหน่ายมากกว่า 2 แสนเครื่อง ผู้ผลิตที่ครองส่วนแบ่งสูงสุดคือเนชั่นแนลไทย รองลงมาคือ ยิตาชิ และมิตซูบิชิ ตามลำดับ โดยขนาดที่นิยมคือขนาดไม่เกิน 10 กิโลกรัม ซึ่งมีสินค้านำเข้าจากอิตาลีมาแข่งขัน

(ก.7) เครื่องปรับอากาศ

มีปริมาณการจำหน่ายประมาณ 135,728 เครื่อง โดยยึดหัวของบริษัทคนไทยมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดประมาณร้อยละ 70 ของส่วนแบ่งตลาดห้องน้ำ เช่น Air-temp Aero-master เป็นต้น ยึดหัวญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งตลาดรองลงมาโดยมีดูบบิชิกรุ๊งตลาดสูงสุดของกลุ่มนี้ประมาณร้อยละ 25 ของตลาดห้องน้ำ รองลงมาคือโตชิบา และเนชันแนล สวนแคเรียร์ของสนธิรุํย มีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 10

(ก.8) เตาอบไมโครเวฟ

มีปริมาณการจำหน่าย 12,000 เครื่อง โดยชาร์ปมีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดประมาณร้อยละ 30 รองลงมาเป็นสินค้านำเข้าของเนชันแนลและซัมซุง

(ข.) ตลาดต่างประเทศ

ประเทศไทยมุ่งค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นโดยตลอดนับแต่ปี 2530 แต่การค้าของไทยเป็นการค้ากับประเทศไทยมากกว่าประเทศในกลุ่ม (จะกล่าวรายละเอียดในหัวข้อการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยกับอาเซียน) ตารางที่ 3.6 แสดงตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในปี 2533 จะเห็นว่าสหราชอาณาจักรเป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของไทย สำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือสหพันธรัฐเยอรมนี และญี่ปุ่น ซึ่งไม่มีการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านแล้ว เนื่องจากค่าแรงแพงจึงหันไปผลิตขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นตอนและให้มูลค่าเพิ่มมากกว่า แล้วนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้านสำเร็จรูปจากประเทศที่มีค่าแรงถูกกว่า

3.3 ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม

3.3.1 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าของไทยประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยี สามารถออกแบบและผลิตได้เองทั้งชิ้นส่วน ส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผลิตในประเทศไทยจึงมีรูปร่างสวยงาม คุณภาพดี และต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำ สามารถส่งไปขายในตลาดญี่ปุ่น ยุโรป และสหรุํย ทั้งภายในได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐาน OEM การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าในปัจจุบันมีการใช้ชิ้นส่วนนำเข้าจากต่างประเทศอยมากส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าวัสดุและวัสดุดิบพื้นฐาน เช่น เหล็ก อลูมิเนียม ทองแดง พลาสติก กระดาษ เคมีภัณฑ์ มาผลิตเป็นชิ้นส่วนและส่วนประกอบแล้วจึงประกอบเข้าเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เครื่องใช้ไฟฟ้าที่สามารถผลิตและส่งออก ได้แก่ พัดลม ตู้เย็น หม้อนุ่งข้าว เครื่องซักผ้า และเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าไทย คือ

(ก.) ขนาดการผลิต บริษัทการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าที่จะก่อให้เกิดความประหยัดจากการผลิต (Economy of scale) มีปริมาณไม่นัก ความต้องการของผู้บริโภคในประเทศไทยมีปริมาณมากพอที่ทำให้เกิดความประหยัดจากการผลิต ต้นทุนการผลิตต่อบาทยังถูกลง สินค้าที่ผลิตได้จึงสามารถแข่งขันทั่วไปในประเทศและต่างประเทศ เช่น ตู้เย็นต้องการขนาดการผลิตประมาณ 500 เครื่องต่อวัน เครื่องปรับอากาศต้องการขนาดการผลิตประมาณ 100 เครื่องต่อวัน เป็นต้น

(ข.) เทคโนโลยีการผลิต เครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่มีเทคโนโลยีอยู่ตัวแล้ว (mature technology) ผู้ผลิตไทยจึงสามารถตามทันเทคโนโลยีและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น จนสามารถชั้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าได้เกือบทุกชิ้น เช่นการผลิตตู้เย็นจะมีการนำเข้าโลหะและเคมีภัณฑ์เพื่อผลิตคอมเพรสเซอร์เองในประเทศไทย ผู้ผลิตมีความสามารถตั้งแต่การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำแม่พิมพ์ และการเทหล่อโลหะ เป็นต้น ความสามารถในการผลิตชั้นส่วนได้เอง เช่นนี้จึงทำให้ผู้ผลิตสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดได้

(ค.) ลักษณะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมาก เนื่องจากการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องใช้แรงงานมาก ใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานไม่ได้มากนัก ประเทศไทยที่จะได้เปรียบในการผลิตจึงเป็นประเทศที่มีค่าแรงถูกและมีความสามารถในการจัดการผลิตที่ดี ที่ผ่านมาค่าแรงไทยไม่สูงมากนักประกอบกับอุตสาหกรรมไทยมีประสบการณ์ในการผลิตมากกว่า 30 ปี จึงมีระบบการจัดการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่ประเทศไทยมีอุตสาหกรรมซึ่งมีชื่อเสียงเปรียบในเรื่องค่าแรงจึงต้องหันไปผลิตสินค้าที่มีเทคโนโลยีสูงกว่า เช่นชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทแม่จึงยินดีที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ และให้ไทยเป็นฐานในการผลิตเพื่อส่งออก โดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีทั้งในรูปของบริษัทรวมทุนที่ผลิตสินค้าโดยใช้ตราสินค้าของบริษัทแม่ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่ของญี่ปุ่น และในรูปของการรับจ้างผลิตแบบ OEM เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าของอเมริกา และยุโรป เป็นต้น

(ง.) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เมื่อผู้ผลิตไทยมีการลงทุนไปต่างประเทศ การแข่งขันสูงในตลาดโลกทำให้ผู้ผลิตต้องมีการตัดแปลงและพัฒนาผลิตภัณฑ์อยู่ตลอดเวลา ประกอบกับผู้ผลิตมีขนาดการผลิตที่ก่อให้เกิด economy of scale แล้ว จึงคุ้มทุนที่จะวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การวิจัยและพัฒนาช่วยเสริมให้ผู้ผลิตมีความสามารถในการแข่งขันได้ดีขึ้น

(จ.) ความประณีตในสินค้า เนื่องจากสังคมไทยมีค่านิยมว่าเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านเป็นเฟอร์นิเจอร์ระดับบ้านอย่างหนึ่ง ทำให้ผู้ผลิตไทยพัฒนานิเวศน์ในการออกแบบรูปทรงหน้าตาของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการสะท้อนความสามารถในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ช่วยให้สินค้าไทยสามารถเจาะตลาดต่างประเทศได้ง่าย

3.3.2 อุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน

การผลิตเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านของไทยปัจจุบัน เป็นการผลิตตามผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่บริษัทแม่ส่งมาให้ ผู้ผลิตไทยยังไม่สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์เองและต้องพึ่งพาชิ้นส่วนจากต่างประเทศในอัตราสูง อุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านของไทยจึงเป็นเพียงอุตสาหกรรมประกอบเสื้อผ้าชิ้นส่วนเท่านั้น

โดยผู้ผลิตเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านสามารถแบ่งตามตลาดผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายได้เป็นสองกลุ่ม คือ บริษัท ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย เป็นบริษัทคนไทยขนาดเล็กและบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่น และบริษัทผลิตเพื่อส่งออกซึ่งได้รับสั่งเสริมการลงทุน ส่วนใหญ่เป็นบริษัทต่างชาติและบริษัทร่วมทุนที่ต่างชาติถือหุ้นใหญ่ บริษัทกลุ่มนี้สามารถนำชิ้นส่วนเข้ามาประกอบเพื่อส่งออกโดยไม่ต้องเสียภาษี จากการศึกษาของ TDRI ที่ผ่านมาพบว่าบริษัทผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีความสามารถในการออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งการออกแบบร่วมจะภายใต้แรงกดดันจากภายนอก มีการดัดแปลงวงจรย่อยและรูปร่างกายนอกของผลิตภัณฑ์เพียงเล็กน้อย ปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านไม่เติบโตเท่าที่ควร เนื่องจาก

(ก.) ขนาดการผลิต การผลิตเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านต้องมีปริมาณการผลิตมากพอ จึงจะเกิดการประหยัดจากขนาด ผู้ผลิตส่วนใหญ่ที่ครองตลาดในประเทศไทยปัจจุบันเป็นบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นที่ผลิตสินค้าโดยใช้ตัวสินค้าของบริษัทแม่ ซึ่งมักจำกัดการส่งออกของบริษัทร่วมทุนในกรณีที่บริษัทแม่ไม่ได้ถือหุ้นใหญ่ ความไม่สามารถส่งออกและการแข่งขันกันเองในประเทศ ทำให้แต่ละบริษัทนี้ส่วนแบ่งตลาดไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดความประหยัดจากขนาดการผลิตได้ ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงเป็นการบันทอนความสามารถในการแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศ เช่นในการผลิตเครื่องรับโทรศัพท์มือถือ ปริมาณการผลิตที่จะทำให้เกิดความประหยัดจากขนาดควรมีการผลิตประมาณ 500,000 เครื่องต่อปี แม้ว่าตลาดในประเทศไทยมีความต้องการปีละ 900,000 เครื่อง แต่มีผู้ผลิตในประเทศไทยจำนวนมาก บริษัทเหล่านั้นแล้วไทยซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดในประเทศไทยสูงสุดมีการผลิตเพียงประมาณปีละ 300,000 เครื่อง ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของเหล่านั้นแล้วไทยไม่สามารถแข่งกับบริษัทมตสุชิตะในมาเลเซียซึ่งมีกำลังการผลิตปีละ 2,000,000 เครื่อง (บริษัทเหล่านั้นแล้วไทยให้สัมภาษณ์ว่าปัจจุบันราคาที่รีวิวเข้าจากมาเลเซียบากภาษี 40% สูงกว่าราคายังคงในประเทศไทยไม่มากนัก)

(ข.) เทคโนโลยีการผลิต การพัฒนาคุณภาพสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการออกแบบร่วมทุกหลัก และการผลิตชิ้นส่วนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยยังไม่มีพื้นฐานทางเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์เพียงพอที่จะผลิตชิ้นส่วนหรือออกแบบผลิตภัณฑ์เอง การผลิตสินค้าในปัจจุบันจึงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีต่างประเทศทั้งในด้านการผลิตและชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิต

(ค.) นโยบายส่งเสริมการลงทุน ต้องได้กล่าวมาแล้วว่าพัฒนาการในอุตสาหกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเป็นผลจากนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดสอบการนำเข้า และนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก โดยใช้มาตรการเข้าและมาตรการควบคุมการตั้งและขยายโรงงาน เป็นเครื่องมือคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศไทยและจูงใจนักลงทุนต่างประเทศ

มาตรการส่งเสริมการผลิตเพื่อทดสอบการนำเข้าที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบัน คือการคุ้มครองผู้ผลิตหลอดไฟฟ้า โดยรัฐได้ลดภาษีนำเข้าวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตหลอดไฟฟ้าร้อยละ 80-90 แก่บริษัทไทยชีอาร์ทในขณะเดียวกันก็เก็บภาษีหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปในอัตราร้อยละ 30 และห้ามนำเข้าผู้ผลิตรายอื่นผลิตเพื่อขายใน

ประเทศไทยเป็นเวลา 8 ปี การคุ้มครองเข่นหนี้ทำให้นักลงทุนเห็นว่า การลงทุนเพื่อผลิตหลอดไฟฟ้าในประเทศไทยให้ผลตอบแทนคุ้มทุน นักลงทุนไทยจึงร่วมกันก่อตั้งบริษัทไทยซีอาร์ทีขึ้นด้วยเงินลงทุน 2,400 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความต้องการหลอดไฟฟ้าในประเทศไทยมีปริมาณไม่มากพอที่จะทำให้เกิด Economy of Scale การผลิตเพื่อตลาดในประเทศไทยเป็นหลักจึงต้องจำกัดขนาดและรูปแบบของหลอดไฟฟ้าที่จะผลิต ผู้ผลิตที่ริบาร์เร็วจูปในประเทศไทยจึงถูกจำกัดประเภทของหลอดไฟฟ้าที่จะผลิต แม้ว่ามาตรการดังกล่าวจะลดอัตราการพึงพาชั้นส่วนต่างประเทศแต่ไม่ช่วยให้ผู้ผลิตที่มีต้นทุนการผลิตลดลง เพราะต้องซื้อหลอดไฟฟ้าในราคาน้ำเสียที่ได้รับความคุ้มครองในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่ไทยกำลังก้าวเข้าสู่เขตการค้าเสรีอาเซียนนี้จะต้องลดภาษีระหว่างกัน การคุ้มครองที่รัฐได้สัญญาไว้แล้วจึงเป็นอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ผลิตไทยที่ได้ลงทุนไปแล้วแต่ยังไม่สามารถคืนทุน ในขณะเดียวกันก็ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตที่ริบาร์เร็วจูปพยายามในการแข่งขันกับที่ริบาร์เร็วจูปในประเทศด้วย

(๔.) ปัญหาโครงสร้างภาษี โครงสร้างภาษีไทยเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยในด้านต่อไป ๆ ดัง

(๔.1) การเก็บภาษีชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในอัตราสูง ปัจจุบันชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีภาษีนำเข้ารายอัตราตั้งแต่ร้อยละ 5-60 โดยมีอัตราเฉลี่ยร้อยละ 35 ภาษีนำเข้าในอัตราสูงทำให้การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าต่างประเทศ และเป็นการกีดกันผู้ผลิตรายย่อยที่มีความสามารถแต่มีเงินทุนไม่มากพอ เช่นการผลิตเครื่อง UPS (Uninterrupted Power Supply) และเครื่อง Stabilizer (เป็นอุปกรณ์อุตสาหกรรมซึ่งทำงานที่เปลี่ยนกระแสไฟฟ้าให้เป็นกระแสไฟตรง ซึ่งต้องใช้ในเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีแนวโน้มทางการตลาดดี) ผลิตภัณฑ์สองมีการผลิตและจำหน่ายโดยผู้ผลิตไทยมาแล้วเป็นเวลา 20 ปี ผู้ผลิตส่วนใหญ่เป็นบริษัทขนาดเล็กที่มีความรู้ด้านอิเล็กทรอนิกส์ สามารถลอกเลียนแบบผลิตภัณฑ์ต่างประเทศได้โดยอาศัยชั้นส่วนนำเข้าประมาณร้อยละ 90 ของวัตถุดิบ การที่ชั้นส่วนนำเข้ามีภาษีสูงทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถนำเข้าที่จะมากๆ จึงมีปริมาณการผลิตน้อย และการหาซื้อชิ้นส่วนได้ยาก (เพราะภาษีแรงผู้ผลิตรายเล็กต้องซื้อจากผู้ลักษณะนำเข้า และบางรายต้องไปซื้อที่สิงคโปร์เพราบลดภาษีทำให้มีชั้นส่วนหลากหลายแบบให้เลือก) ทำให้โอกาสที่ผู้ผลิตไทยจะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้นกว่าการลอกเลียนแบบ โดยชั้นส่วนรายๆ แบบมาตรฐานและศึกษาวิจัยเป็นไปได้ยาก ปัจจุบันผู้ผลิตไทยต้องแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากต่างประเทศและภายนอก ซึ่งเริ่มต้นวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์หลังประเทศไทย แต่ไม่มีปัญหาโครงสร้างภาษีจึงสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้เร็ว และมีต้นทุนการผลิตต่ำเพราบมีการผลิตในปริมาณมาก

นอกจากนี้ จะเห็นว่าการเก็บภาษีในอัตราสูงและการมีภาษีรายอัตรา นอกจากทำให้นำเข้า-ส่งออกต้องมีระเบียบปฏิบัติทางศุลกากรที่ยุ่งยากแล้ว ยังจูงใจให้เกิดการลักลอบนำเข้าหรือของหนีภาษี รัฐไม่สามารถเรียกเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแต่อย่างไร

(ง.2) **การมีอัตราภาษีสูงกว่าประเทศอื่นในอาเซียนและการเลือกปฏิบัติในการเก็บภาษี เป็นอุปสรรคในการปรับตัวของอุตสาหกรรมไทยเมื่อเข้าสู่เขตการค้าเสรีอาเซียน ตารางที่ 3.7 เปรียบเทียบอกราคาเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยต่างๆ ในอาเซียน จะเห็นว่าประเทศไทยมีอัตราอากรสูงสุดในอาเซียนแสดงว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยได้รับการคุ้มครองสูงกว่าประเทศอื่น ดังนั้น การลดภาษีให้เท่ากันตามข้อตกลงอาฟต้าจะทำให้อุตสาหกรรมไทยต้องปรับตัวมากกว่าด้วย นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยมีปัญหาโครงสร้างภาษีซับซ้อน กล่าวคือมีทั้งอัตราตามกฎหมายและอัตราที่เรียกเก็บจริง (ตามประกาศกระทรวงการคลังฉบับต่างๆ) โดยเลือกปฏิบัติต่อสินค้าแต่ละชนิดไม่เท่าเทียมกัน เช่นชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์โดยทั่วไปมีอักราษาน้ำหน้ำระหว่างร้อยละ 5-60 แต่ผู้ประกอบที่วิธีและวิทยานามารถยื่นสูตรการผลิตเพื่อขอลดท่อนภาษีนำเข้าเป็นร้อยละ 10 ยกเว้นในบางชิ้นส่วนที่มีการผลิตแล้วในประเทศไทย เช่น หลอดภาพดีเฟลชั่นโดย ฟลายแบคทอรานส์ฟอร์มเมอร์ เป็นต้น การเลือกปฏิบัติเช่นนี้ทำให้ผู้ผลิตสินค้าชนิดอื่นต้องนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในอัตราภาษีที่สูงกว่าประเทศอื่นในอาเซียนจึงมีต้นทุนการผลิตที่สูงและไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าได้ (ดังตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วในข้อ ง.1) แต่การลดต้นทุนการผลิตให้แก่ผู้ประกอบที่วิธีไม่ซับซ้อนให้ที่วิธีผลิตในประเทศไทยสามารถแข่งขันกับที่วิธีที่มีการนำเข้าจากมาเลเซียหรือสิงคโปร์ได้ เพราะที่วิธีต้องมีการผลิตในปริมาณมากจึงเกิด Economy of scale การยื่นสูตรการผลิตทำให้การนำเข้าชิ้นส่วนที่วิธีและวิทยานามีขั้นตอนการปฏิบัติทางศุลกากรที่ยุ่งยากและต้องผลิตสินค้าตามสูตรที่ยื่นไว้ ไม่สูงใจให้ผู้ผลิตทำการดัดแปลงและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ไม่สะดวกในการแยกชิ้นส่วนจากหลาย แหล่งเพื่อลดต้นทุนการผลิต แต่ต้องซื้อชิ้นส่วนครบชุดจากญี่ปุ่น เป็นการบันทอนความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และความสามารถในการจัดหาชิ้นส่วนของผู้ผลิตไทย อีกทั้งยังเป็นการสนับสนุนให้บริษัทญี่ปุ่นทำ Transfer Pricing โอนกำไรที่ได้จากการขายสินค้าสำเร็จรูปกลับประเทศไทยได้มากขึ้น**

(ง.3) **การเก็บภาษีเครื่องมือวัดและอุปกรณ์ทดสอบ ซึ่งเป็นสินค้าในหมวด 83 และ 84 ในอัตราสูง ทำให้ผู้ผลิตมีต้นทุนการผลิตสูง เพราะต้องซื้อเครื่องมือวัดและอุปกรณ์ทดสอบในราคาแพง และไม่สูงใจให้ผู้ผลิตทำการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์**

(ง.4.) **การคุ้มครองอุตสาหกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต้องอาศัยวัสดุดิบและชิ้นส่วนจากอุตสาหกรรมเหล็ก ทองแดง กระดาษ พลาสติก อลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ และชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ การคุ้มครองอุตสาหกรรมเหล่านี้โดยกำหนดภาษีนำเข้าสูง ทำให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์พลดอยมีต้นทุนการผลิตที่สูงไปด้วย**

(ง.5) **การเก็บภาษีนำเข้าวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนสูงกว่าชิ้นส่วนสำเร็จรูป ทำให้ชิ้นส่วนสำเร็จรูปที่นำเข้ามีราคาถูกกว่าชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศไทย ผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปจึงนิยมนำเข้าชิ้นส่วนสำเร็จรูปและผู้ผลิตชิ้นส่วนจะผลิตเพื่อส่งออกทั้งหมดไม่ขายในประเทศไทยเพื่อจะได้รับการยกเว้นภาษีวัสดุดิบ จึงไม่เกิดความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าสำเร็จรูป และอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนภายในประเทศ**

ตัวอย่างของการผลิต Industrial Capacitor ของบริษัทเนชั่นแนล ปัจจุบัน Capacitor สำเร็จวุฒิมีภาคซึ่งนำเข้าร้อยละ 35 แต่แผ่นพลาสติก Polypropylene (PP) ซึ่งเป็นวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตมีภาคซึ่งนำเข้าถึงร้อยละ 60 โดยที่ขนาดของแผ่น PP ที่ใช้มีความหนาในระดับไมโครอน (10⁻⁶) ซึ่งยังไม่สามารถผลิตได้ในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้บริษัทเนชั่นแนลไทยจึงต้องผลิต Capacitor เพื่อส่งออกหรือขายให้แก่บริษัทผลิตเพื่อส่งออกเท่านั้น

(ก.6) การขอคืนภาษีตามมาตรา 19 ทวิ ในกรณีที่ผู้ผลิตส่งออกสินค้าจะได้รับการคืนภาษี วัสดุดิบที่นำเข้าเพื่อการผลิต แต่ความล่าช้าและยุ่งยากในการขอคืนภาษีทำให้บริษัทมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ทั้งดอกเบี้ยธนาคารจากการค้ำประกันการออกของและงานจัดเตรียมเอกสารแก่กรมศุลกากร จากการสำรวจพบว่า ผู้ส่งออกรายใหญ่ที่มีภาระภาษี เช่นนี้สูงจะมีการนำเข้าวัสดุดิบและชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิตมากกว่าจำนวนที่ใช้ผลิตเพื่อส่งออก แล้วใช้วัสดุดิบส่วนที่เหลือผลิตเพื่อขายในประเทศหรือขายวัสดุดิบให้แก่ผู้ผลิตในประเทศรายอื่นเพื่อเป็นการซัดซ้ายภาระภาษีของตนเอง เพราะเมื่อวัสดุดิบและชิ้นส่วนที่นำเข้ามาผ่านกระบวนการผลิตแล้ว จะถูกประ深加工จนยากที่เจ้าน้ำที่ศุลกากรจะตรวจสอบได้ว่าวัสดุดิบและชิ้นส่วนที่นำเข้าถูกใช้ไปผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกทั้งหมดหรือไม่ เช่นวัสดุดิบประเภทเคมีภัณฑ์ นอกจากนี้ความล่าช้าในการคืนภาษีจะเป็นอุปสรรค สำหรับผู้ประกอบการรายย่อยที่จะผลิตเพื่อส่งออก เพราะไม่สามารถวางแผนค้ำประกันการออกของจำนวนมาก

(ก.) ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องไฮอเล็กทรอนิกส์ในบ้านของไทยได้รับการคุ้มครองให้ผลิตเพื่อตลาดในประเทศไทย จึงมีการแข่งขันไม่มากนักและมีปริมาณการผลิตน้อยไม่สูงใจให้ผู้ผลิตลงทุนในด้านการวิจัยเพื่อตัดแปลงหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น ผู้ผลิตส่วนใหญ่ที่คงอยู่จะผลิตสินค้าตามดั้นแบบที่บริษัทแม่ส่งมาให้ ในขณะเดียวกันรัฐบาลก็ไม่มีนโยบายส่งเสริมการทำวิจัย แม้แต่หน่วยงานของรัฐที่มีอยู่เช่นศูนย์ NECTEC ก็ไม่ได้ทำวิจัยเพื่อสนับสนุนความต้องการของอุตสาหกรรมโดยตรง แม้ว่าการวิจัยของศูนย์ฯ จะมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์ในเชิงพาณิชย์ก็ตาม เช่นคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ตู้ชุมสายโทรศัพท์ แต่การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่จะวิจัยถูกกำหนดโดยศูนย์ NECTEC เอง และวิจัยดังบริษัทเอกชนมาเข้าร่วมโครงการนอกจากนี้การที่ประเทศไทยยังมีพื้นฐานทางเทคโนโลยีไม่เพียงพอ ในขณะที่เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกสมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ผลงานที่ได้ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

จากการสัมภาษณ์บริษัทเอกชนให้ข้อคิดเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ Audio Visual ของไทยส่วนใหญ่ไม่คุ้มที่จะทำวิจัยเอง แต่ถ้าศูนย์ NECTEC จะทำการพัฒนาวงจรที่ว่าให้โดยให้บริษัทช่วยออกแบบให้จ่ายบางส่วนโดยถือเป็นวงจรแห่งชาติที่ทุกบริษัทจะใช้ร่วมกันได้ แล้วให้แต่ละบริษัทจัดหาชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิตเอง บริษัทยินดีให้ความร่วมมือและจะเป็นการลดการพึ่งพิงชิ้นส่วนจากต่างประเทศ

ตารางที่ 3.1 : สัดส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคอุตสาหกรรม

ปี ค.ศ.	% ของมูลค่าเพิ่ม % การลงทุนจากต่างประเทศ	% การจ้างงาน % ของการส่งออก		
		% การลงทุนจากต่างประเทศ	% การจ้างงาน	% การส่งออก
1981	1.88%		3.30%	
1982	2.15%		3.15%	
1983	2.74%		3.44%	
1984	3.24%		3.63%	
1985	2.65%		3.93%	14.85%
1986	3.30%		3.84%	15.12%
1987	4.06%		4.02%	16.12%
1988	4.94%	39.09%	4.28%	15.88%
1989	5.20%	40.54%	4.05%	19.33%
1990	6.85%	34.44%	4.05%	23.73%
1991	7.81%	37.47%		24.92%
1992		33.81%		

ที่มา : จากการคำนวณ (ข้อมูลดิบประกอบในภาคผนวก)

ตารางที่ 3.2 : โครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

ปี ค.ศ.	เครื่องใช้ในบ้าน สำนักงาน และอุตสาหกรรม			ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์		
	% โครงการ	% การลงทุน	% การส่งออก	% โครงการ	% การลงทุน	% การส่งออก
1962-86	20.00%	6.79%		80.00%	93.21%	
1987	33.33%	12.66%	35.85%	66.67%	87.34%	64.15%
1988	13.33%	10.33%	40.67%	86.67%	89.67%	59.33%
1989	26.44%	19.53%	60.58%	73.56%	80.47%	39.42%
1990	14.29%	14.28%	65.30%	85.71%	85.72%	34.70%
1991	10.00%	10.73%	66.03%	90.00%	89.27%	33.97%

ที่มา : คำนวณจากข้อมูล BOI และสถิติกรมศุลกากร (ข้อมูลดิบปรากฏในภาคผนวก)

หมายเหตุ : %โครงการหมายถึง โครงการที่ได้ BOI และเปิดดำเนินการแล้ว ส่วนการลงทุนและการส่งออกเป็นตัวเลขรวมของ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 3.3 : ลักษณะการผลิตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ปี ค.ศ.	สัดส่วนผลผลิต	สัดส่วนผลผลิต	สัดส่วนแรงงาน
	ต่อแรงงาน	ต่อการลงทุน	ต่อการลงทุน
1980	13.1	28.5	2.2
1981	13.0	255.3	19.7
1982	12.9	30.0	2.3
1983	10.0	46.5	4.7
1984	7.7	5.0	0.7
1985	5.9	3.7	0.6
1986	6.2	27.0	4.3
1987	6.1	8.5	1.4
1988	6.0	4.4	0.7
1989	6.1	3.6	0.6
1990	6.1	4.4	0.7

ที่มา : จากการคำนวณ (ข้อมูลดิบปรากฏในภาคผนวก)

ตารางที่ 3.4 : ปริมาณการผลิตและจำนวนเครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน (2528-2535)

หน่วย : เครื่อง

ผลิตภัณฑ์	ปี พ.ศ.	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535	อัตราการเติบโตเฉลี่ย
วิทยุเทป	ผลิต	357,472	373,978	636,795	835,389	1,016,720	1,270,170	945,303	834,212	11.2%
	จำนวน	365,127	672,143	528,327	695,120	704,137	825,920	648,106	667,502	7.8%
ทีวีสี	ผลิต	386,300	413,123	512,216	756,460	1,339,096	2,574,475	3,662,727	5,352,923	38.9%
	จำนวน	379,932	436,658	556,328	679,665	784,020	990,799	837,212	1,012,558	13.0%
ทีวีขาว-ดำ	ผลิต	81,149	74,752	98,182	117,480	107,949	93,019	62,405	63,801	-3.0%
	จำนวน	97,264	81,372	155,765	98,107	103,587	80,112	53,341	55,646	-6.7%
พัดลม	ผลิต	485,879	538,821	1,012,489	1,411,872	2,096,397	2,926,036	3,483,687	3,794,927	29.3%
	จำนวน	471,390	541,878	778,864	792,573	853,301	1,076,052	1,468,084	1,335,208	13.9%
ตู้เย็น	ผลิต	266,981	296,601	408,545	560,849	747,581	989,683	927,684	1,113,991	19.6%
	จำนวน	276,660	289,032	370,490	440,842	549,378	652,548	734,676	862,862	15.3%
เครื่องปรับอากาศ	ผลิต	40,800	38,760	52,518	96,195	111,130	141,280	531,418	785,837	44.7%
	จำนวน	33,260	34,350	36,697	64,169	71,698	86,712	86,238	135,728	19.2%
เตาอบไมโครเวฟ	ผลิต	-	-	-	484,000	976,989	1,093,418	1,461,785	1,714,426	28.8%
	จำนวน	-	-	-	-	5,050	11,643	15,789	12,000	24.2%

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3.5 ก : ปริมาณการผลิต นำเข้าและส่งออก เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน (2528-2535)

หน่วย : เครื่อง

ผลิตภัณฑ์	ปี พ.ศ.	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535	อัตราการเติบโตเฉลี่ย
วิทยุทีวี	ผลิต	357,472	373,978	636,795	835,389	1,016,720	1,270,170	945,303	834,212	11.2%
	นำเข้า	352,460	281,549	364,354	545,629	855,582	5,322,801	565,540	472,520	3.7%
	ส่งออก	47,158	10,265	39,318	114,920	706,576	384,742	279,420	153,681	15.9%
ทีวีสี	ผลิต	386,300	413,123	512,216	756,460	1,339,096	2,574,475	3,662,727	5,352,923	38.9%
	นำเข้า	24,564	21,123	31,331	131,419	227,369	583,529	592,460	548,826	47.4%
	ส่งออก	2,662	1,381	5,907	62,757	525,438	1,588,393	2,885,650	4,314,129	151.9%
ทีวีขาว-ดำ	ผลิต	81,149	74,752	98,182	117,480	107,949	93,019	62,405	63,801	-3.0%
	นำเข้า	3,613	792	32,149	232,003	234,127	373,510	129,388	330,185	75.8%
	ส่งออก	4,442	9,699	12,699	18,555	9,579	9,292	2,232	4,560	0.3%
เตาอบไมโครเวฟ	ผลิต	-	-	-	484,000	976,989	1,093,418	1,461,785	1,714,426	28.8%
	นำเข้า	-	-	-	34,465	37,483	26,529	13,422	27,137	-4.7%
	ส่งออก	-	-	-	47,642	1,060,245	1,092,011	1,481,672	1,738,894	105.3%

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3.5 ข : ปริมาณการผลิต นำเข้าและส่งออก เครื่องใช้ไฟฟ้า (2528-2535)

หน่วย : เครื่อง

ผลิตภัณฑ์	ปี พ.ศ.	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535	อัตราการ เติบโตเฉลี่ย
พัดลม	ผลิต	485,879	538,821	1,012,489	1,411,872	2,096,397	2,926,036	3,483,687	3,794,927	29.3%
	นำเข้า	45,873	54,549	72,723	391,356	284,618	938,308	1,184,209	914,497	45.4%
	ส่งออก	207,079	450,534	235,664	1,407,351	1,803,854	3,027,231	2,639,933	3,155,581	40.6%
ตู้เย็น	ผลิต	266,981	296,601	408,545	560,849	747,581	989,683	927,684	1,113,991	19.6%
	นำเข้า	21,995	18,204	16,125	41,534	24,934	16,116	9,951	19,531	-1.5%
	ส่งออก	5,327	11,652	39,344	129,732	188,833	120,775	307,864	362,560	69.5%
เครื่องปรับอากาศ	ผลิต	40,800	38,760	52,518	96,195	111,130	141,280	531,418	785,837	44.7%
	นำเข้า	21,202	25,815	23,804	85,360	75,994	12,154	4,542	1,477	-28.3%
	ส่งออก	12,570	7,318	13,980	149,399	50,751	54,568	222,001	359,107	52.0%

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3.6 : ตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ปี 2533

ผลิตภัณฑ์	ตลาดส่งออก
1. เครื่องรับวิทยุ	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (52.7%) สหรัฐอเมริกา (10.9%)
2. เครื่องรับโทรทัศน์	สหรัฐอเมริกา (38.0%) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (24.2%) สาธารณนาจักร (10.2%)
3. พัดลม	สหรัฐอเมริกา (83.62%) ญี่ปุ่น (3.9%) สิงคโปร์ (3.5%)
4. ตู้เย็น	ไต้หวัน (27.1%) ญี่ปุ่น (21.0%) ย่องกง (15.7%)
5. เครื่องปรับอากาศ	ญี่ปุ่น (53.7%) ชาวดีอาระเบีย (7.0%) สหรัฐอเมริกา (5.3%)
6. เตาอบไมโครเวฟ	สหรัฐอเมริกา (43.9%) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (28.6%) ออสเตรเลีย (7.7%)

ที่มา : วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ปีที่ 24 เมษายน 2535

ตารางที่ 3.7 : เปรียบเทียบอัตราการขาดทุนของไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต่างๆ
ในอาเซียน (เฉพาะพิกัด 85)

ประเทศ	อัตราตามกฎหมาย	อัตราที่เรียกเก็บจริง	อัตราอาเซียน
ไทย	5-100	0-60	0.45
บруไน	N.A.	N.A.	N.A.
อินโดนีเซีย	0-60	0-60	0-30
มาเลเซีย	0-55	0-55	0-33
พิลิปปินส์	10-50	10-50	7-37.5
สิงคโปร์	0-5	0-5	0-3.25

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

4. การค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยกับอาเซียน

4.1 การส่งออก

ประเทศไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นมาโดยตลอดตั้งแต่ปี 2530-2536 (ตารางที่ 4.1) ทั้งนี้เป็นผลจากการลงทุนจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2530 ที่เข้ามาผลิตเพื่อส่งออกตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนดังกล่าวมาแล้ว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีการส่งออกมากที่สุด 5 อันดับแรกในปี 2536 คือ คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพวง แผงวงจรไฟฟ้า (Integrated Circuit, IC) เครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องรับโทรศัพท์ โทรสารและอุปกรณ์ และเครื่องเล่นและบันทึกเสียงพร้อมอุปกรณ์ ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในผลิตภัณฑ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า มีบริษัทต่างชาติดاخلญี่ปุ่นในผลิตภัณฑ์เหล่านี้ตั้งฐานผลิตในประเทศไทย เช่นเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพวง บริษัทผลิตเพื่อส่งออกที่สำคัญคือ Minebea และบริษัทในเครือ Seagate, Micropolis, Fujikura ส่วนแผงวงจรไฟฟ้ามีบริษัทผลิตเพื่อส่งออกคือ Signetic, National Semiconductor, AT&T Microelectronics, Hana Semiconductor เป็นต้น

เมื่อพิจารณาการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยแยกรายประเทศ ตารางที่ 4.2 จะเห็นว่าตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยคือ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนในประเทศไทยสูงสุดดังกล่าวมาแล้ว แสดงว่าการผลิตสินค้าไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยส่วนหนึ่งเป็นการผลิตตามสั่งของบริษัทแม่ในต่างประเทศ โดยบริษัทแม่ทำหน้าที่ด้านการตลาดและจัดหาเทคโนโลยีการผลิตให้ บริษัทในเครือจะผลิตแล้วส่งกลับไปบริษัทแม่ อย่างไรก็ตามการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าบางชนิดของไทยไปยังสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และบางประเทศในยุโรปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสินค้าเหล่านี้ต้องใช้แรงงานมาก ประเทศไทยเหล่านี้มีค่าแรงแพงจึงสร้างมูลค่าเพิ่มจากการผลิตได้น้อย ประกอบกับเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่สูงนัก ประเทศไทยจึงสามารถเรียนรู้เทคโนโลยีและมีสู่ทางการส่งออกได้มากขึ้น สินค้าเหล่านี้ได้แก่ เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น หม้อนุ่งข้าว พัดลม แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย หม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น

สำหรับการค้าในอาเซียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะการค้ากับสิงคโปร์และมาเลเซีย สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตเพื่อส่งออกของบริษัทต่างชาติ ซึ่งใช้วิธีกระจายการผลิตไปยังประเทศต่างๆ ตามความได้เปรียบในการผลิตของแต่ละประเทศ เพื่อกระจายความเสี่ยงและก่อให้เกิดกำไรสูงสุด ดังนั้นการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทยจึงเพิ่มขึ้น ไทยจึงมีมูลค่าการค้าในอาเซียนเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของประเทศไทยในตลาดสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประชาคมยุโรป ตารางที่ 4.3 จะเห็นว่าประเทศไทยมีส่วนแบ่งในตลาดทั้งสามแห่งน้อยมาก ประเทศไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่มีการค้าระหว่างกันเอง และการค้ากับประเทศอุตสาหกรรมใหม่ คือ เกาหลี ไต้หวัน และสิงคโปร์

4.2 การนำเข้า

ตารางที่ 4.4 แสดงมูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ของไทยในปี 2530-2536 ประเทศไทยมีมูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นมาโดยตลอด เช่นเดียวกับการส่งออก สินค้า 5 อันดับแรกที่มีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุดในปี 2536 คือ แผงวงจรไฟฟ้า (IC) เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง เครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องโทรศาระและอุปกรณ์ หลอดภาพโทรทัศน์ (CRT) และเครื่องกระจายเสียงวิทยุและโทรทัศน์ตามลำดับ จะเห็นว่า มูลค่าการนำเข้าผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากความเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยที่ทำให้ธุรกิจขยายตัวจึงมีความต้องการอุปกรณ์สำนักงานต่างๆ เพิ่มขึ้น ประกอบกับรัฐบาลได้ประกาศลดภาษีนำเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เหลือร้อยละ 5 ราคาคอมพิวเตอร์ถูกลงทำให้ความต้องการคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้โครงการขยายเขตหมายโทรศัพท์และการเปิดเสรีให้ประชาชนสามารถมีเครื่องโทรศารได้ ทำให้มีการนำเข้าเครื่องรับโทรศัพท์ โทรศารและอุปกรณ์เพิ่มขึ้นด้วย ส่วนการนำเข้าแผงวงจรไฟฟ้าและหลอดภาพโทรทัศน์ที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นผลจากการขยายตัวของการลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นการประกอบผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปโดยนำเข้าชิ้นส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องรับโทรศัพท์มีการผลิตเพื่อส่งออกจากประเทศไทยเพิ่มขึ้นมาก ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2536 ในตารางที่ 4.5 จะเห็นว่ามีบริษัทที่ได้รับสั่งเสริมการผลิตเครื่องรับโทรศัพท์เพื่อส่งออกรวม 8 ราย มีกำลังการผลิตรวมถึง 5,488,400 เครื่องต่อปี แม้ว่าจะมีผู้ผลิตในประเทศไทยแล้ว 2 ราย กำลังการผลิตรวมประมาณ 3.3 ล้านหน่วยต่อปี แต่บริษัทไทยชื่อร์ที่หนึ่งในผู้ผลิตก็ผลิตเพื่อป้อนตลาดในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการผลิตแผงวงจรไฟฟ้าในประเทศไทย แม้ว่าจะมีผู้ผลิตรายใหญ่ของโลกหลายบริษัทในประเทศไทยแล้ว แต่บริษัทเหล่านี้ได้รับสั่งเสริมการลงทุนที่กำหนดให้ต้องส่งออกทั้งหมดหรือขายให้แก่ผู้ผลิตเพื่อส่งออกเท่านั้น จึงจะได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าวัสดุดิบ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยจึงมีความเชื่อมโยงกันเพียงเล็กน้อย ระหว่างผู้ผลิตชิ้นส่วนเพื่อส่งออกและผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งออก แต่ไม่มีความเชื่อมโยงกันเลยระหว่างผู้ผลิตชิ้นส่วนเพื่อส่งออกและผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้เมื่ออุตสาหกรรมในประเทศไทยขยายตัวจึงต้องมีการนำเข้าชิ้นส่วนเพิ่มมากขึ้น.

ตาราง 4.6 แสดงการนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จำแนกตามแหล่งที่มาของสินค้า (เฉพาะพิกัดศุลกากรหมวด 85) จะเห็นว่าประเทศไทยมีการนำเข้าจากญี่ปุ่นมากที่สุด รองลงมาคือสหราชอาณาจักร สิงคโปร์ และเยอรมัน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศไทยเหล่านี้มีการลงทุนในประเทศไทยสูงบริษัทในประเทศไทยจึงต้องสั่งซื้อวัสดุดิบจากบริษัทแม่ อีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศไทยเหล่านี้เป็นเจ้าของตราสินค้าที่คุ้นเคยรู้จักและเชื่อถือในคุณภาพ

อนึ่ง จากการเปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกของไทยตั้งแต่ปี 2530-2536 จากกราฟในรูปที่ 1 จะเห็นว่า แม้ว่าไทยจะมีมูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นทุกปี จนมีรายได้จากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์มากเป็นอันดับ 1 ในปี 2536 แต่ก็มีการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นทุกปีเท่านั้น ประเทศไทยขาดดุลการค้า

สำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์มาโดยตลอด และมีมูลค่าการนำเข้าไอลฯ เคียงกับการส่งออกในปี 2533 และเริ่มเกินดุลตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา ปรากฏการณ์นี้สะท้อนว่าการเติบโตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเริ่มต้นจากอุตสาหกรรมประกอบที่นำเข้าตั้งแต่ต่างประเทศ มาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปแล้วพัฒนาความสามารถในการผลิตขึ้นส่วนขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น พัดลม หม้อนุ่งข้าว ฯลฯ ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถในการผลิตขึ้นส่วนได้ เงินเกือบทั้งหมด การนำเข้าจากต่างประเทศเป็นเพียงวัตถุคงที่ คือ แผ่นเหล็กและเม็ดพลาสติก จึงทำให้การพึ่งพาขึ้นส่วนต่างประเทศลดลงเรื่อยๆ ประกอบกับการผลิตในประเทศไทยเริ่มเปลี่ยนจากการผลิตที่เน้นการใช้แรงงานถูกเป็นการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่นเปลี่ยนจากการประกอบแฝงวงจรไฟฟ้า (IC) สำหรับนาฬิกาข้อมือหรือของเด็กเล่นซึ่งได้กำไรจากการผลิตจำนวนมาก โดยอาศัยความสามารถในการจัดการ แรงงาน เป็นการประกอบแฝงวงจรไฟฟ้า (IC) สำหรับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และการทหาร ซึ่งต้องอาศัยเครื่องจักรช่วยในการผลิตและแรงงานที่มีทักษะมากขึ้น หรือการเปลี่ยนจากการผลิตแผ่นวงจรพิมพ์ (PCB) แบบหน้าเดียว ซึ่งเน้นการขยายปริมาณมาก เพราะมีกำไรต่อหน่วยผลิต (margin) ต่ำ เป็นการผลิตแฝงวงจรพิมพ์ตั้งแต่ สองขั้นขึ้นไปซึ่งให้กำไรต่อหน่วยมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงลักษณะการผลิตดังกล่าว ทำให้สินค้าส่งออกของไทย มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยเริ่มเกินดุลมากขึ้นตามลำดับ

ตัวเลขด้านทิทางการค้าในตารางที่ 4.7 แสดงว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทย มี มูลค่าการนำเข้ามากกว่าผลผลิตสุทธิของอุตสาหกรรม (ค่า $Mi/(Yi+Mi-Xi)$ มีค่ามากกว่า 1) การที่สัดส่วนดังกล่าว มีค่าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นับตั้งแต่ปี 1987 เป็นต้นมา เป็นผลจากการลงทุนต่างประเทศที่หลังในลงเข้าสู่ประเทศไทย เนื่องจากการแข่งตัวของค่าเงินเยนและสกุลเงินของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ตั้งแต่ปี 1985 (Plaza Accord in 1985) ดังกล่าวมาแล้ว การผลิตเพื่อส่งออกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่สามารถผลิต ขึ้นส่วนเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ ประกอบการลงทุนที่เข้ามามีน้ำหนักเป็นการผลิต สินค้าที่มีความซับซ้อนมากขึ้นจึงต้องใช้ชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้น (มี technology content ใน ชั้นส่วนมากขึ้น) อุตสาหกรรมชั้นส่วนในประเทศไทยไม่มีความสามารถในการผลิตขึ้นส่วนประเภทนี้ ทำให้การ ผลิตที่เพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่า นอกจากนี้ เมื่อ เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ต่อการนำเข้าต่อการนำเข้าทั้งหมดของ ประเทศไทย และการส่งออกต่อการส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย จะเห็นว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีความสำคัญต่อการค้าของประเทศไทยเป็นอันมาก โดยมีสัดส่วนประมาณ 1 ใน 5 ของการส่งออก และ 1 ใน 6 ของการนำเข้าทั้งหมด

4.3 ภาวะการค้าในอาเซียน

ตาราง 4.8 - 4.10 เป็นเมตริกซ์แสดงการค้าระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน และการค้ากับประเทศนอกกลุ่ม จะเห็นว่าประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศมีการค้าในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กับประเทศนอกกลุ่มมากกว่าประเทศในกลุ่ม แต่การค้าในอาเซียนก็มีมูลค่าเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจาก 17% ของมูลค่าการค้ากับตลาดโลกในปี 2529 เป็น 21% ในปี 2534 สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีมูลค่าการค้าในอาเซียนสูงสุดมาโดยตลอด แต่มีอัตราก้าวที่สิงคโปร์มีกับประเทศนอกกลุ่มแล้ว จะเห็นว่าอาเซียนไม่ใช่ตลาดหลักสำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของสิงคโปร์ เพราะมีสัดส่วนเพียงประมาณ 15% ของการค้าทั้งหมด ในขณะที่มาเลเซียมีการค้าในอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากมูลค่า 492 ล้านเหรียญ สร. ในปี 2529 เป็น 2,557 และ 3,616 ล้านเหรียญ สร. ในปี 2533 และ 2534 ตามลำดับ การค้าในอาเซียนของมาเลเซียจึงเพิ่มขึ้นจาก 16% ของการค้าทั้งหมดในปี 2529 เป็น 31% ในปี 2534 ก้าวไก่ตัวอาเซียนเป็นตลาดที่สำคัญสำหรับมาเลเซีย เพราะมีสัดส่วนถึง 1 ใน 3 ของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย สำหรับประเทศไทยรวมมีการค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนประมาณ 1 ใน 4 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดในหมวดนี้

เมื่อพิจารณาประเทศคู่ค้าในอาเซียนจากเมตริกซ์การค้าจะเห็นว่า สิงคโปร์และมาเลเซียเป็นประเทศที่มีการค้าระหว่างกันมากที่สุด รองลงมาคือการค้าระหว่างไทยกับสิงคโปร์ และไทยกับมาเลเซียตามลำดับ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยสามารถเป็นประเทศที่มีการลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด โดยส่วนหนึ่งเป็นบริษัทในเครือเดียวกันจากต่างประเทศที่แบ่งช่วงการผลิตไปตามประเทศต่างๆ นอกจากนี้การที่สิงคโปร์เป็นเมืองท่าปลดภาระที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ทำให้สิงคโปร์มีมูลค่าการค้ากับประเทศไทยต่างๆ ในอาเซียนมากที่สุดด้วย

จากมูลค่าการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศสมาชิกอาเซียน ในปี 2534 ตารางที่ 4.11 จะเห็นว่ามาเลเซีย สิงคโปร์ และไทยเป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตและส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียนมากที่สุด โดยมาเลเซียมีความสามารถในการผลิตเครื่องปรับอากาศ เครื่องรับโทรศัพท์มือถือ เครื่องรับวิทยุบางประเภท และเครื่องรับโทรศัพท์ สิงคโปร์มีความสามารถในการผลิตเครื่องซักผ้า เครื่องทำน้ำร้อน เตาอิริฟ้า เครื่องรับโทรศัพท์มือถือ เครื่องรับวิทยุกระแสไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ แผ่นวงจรพิมพ์ และจอภาพเครื่องรับโทรศัพท์มือถือ (CRT) ในขณะที่ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตและส่งออกตู้เย็น พัดลม เครื่องเป่าลม เตาอบไฟฟ้า และฮาร์ดดิสก์ ตามลำดับ

4.4 ผลกระทบของการลดภาษีภาษีให้ข้อตกลงอาชีวภาพต่อการค้าในอาเซียน

ประเทศไทยเป็นอาเซียนได้ทำความตกลงร่วมกับประเทศจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้น โดยกำหนดแผนการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรร่วมกัน (The Common Effective Preferential Tariff Scheme - CEPT) แผนการนี้มีเป้าหมายที่จะให้อัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมทุกชนิดและสินค้าเกษตรบางรายการ ที่มีการค้าในประเทศไทยเป็นอาเซียนมีอัตราภาษีเหลือร้อยละ 0-5 ภายใน 15 ปี นับจากวันที่ 1 มกราคม 1993 และบรรลุเป้าหมายภายในปี 2008 อย่างไรก็ตามผลจากการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจอาเซียนที่มีขึ้นในเดือนมิถุนายน 1994 คาดว่าแผนการลดภาษีภาษีให้ข้อตกลงอาชีวภาพต้องถูกปรับให้เร็วขึ้น โดยร่นระยะเวลาเหลือ 10 ปี ก่อนคืออาชีวภาพต้องบรรลุผลในปี 2003

แผนการลดภาษีภาษีให้ข้อตกลงอาชีวภาพต้องอย่างรวดเร็ว ได้เป็น 3 แผนคือ แผนการเร่งลดภาษี (Fast Track) แผนการลดภาษีปกติ (Normal Track) และรายการยกเว้นชั่วคราว (Temporary Exclusion List) ซึ่งเป็นภาระการที่จะไม่เข้าร่วมในแผนการลดหย่อนภาษีระหว่างประเทศ แต่จะมีการเจรจาต่อรองใหม่ภายใน 8 ปี เพื่อนำเข้าสู่แผนการลดภาษีต่อไป (แสดงแผนการลดประเภทต่างๆ ไว้ในตาราง 4.12 - 4.15)

อนึ่ง การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนมีเป้าหมายสำคัญเพื่อย้ายอุตสาหกรรมทางการค้าและการลงทุนในกลุ่มประเทศไทย แต่ยังมีประเด็นปัญหานำงบประมาณการในแผนการลดภาษีร่วมกัน (CEPT Scheme) ที่เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้เป้าหมายดังกล่าวบรรลุผล อุปสรรคดังกล่าวคือ

1. การมีแผนการลดภาษีที่เหลืออเมลากัน

เนื่องจากประเทศไทยเป็นอาเซียนแต่ละประเทศมีอัตราภาษีศุลกากรแตกต่างกันมาก การกำหนดแผนการลดภาษีสำหรับสินค้าแต่ละรายการของประเทศไทยคืออาเซียนจึงเหลืออเมลากัน ตารางที่ 4.16 แสดงแผนการลดภาษีเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการของประเทศไทยคืออาเซียน จะเห็นว่าประเทศไทยคืออาเซียนส่วนใหญ่ยังมีแนวความคิดคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศไทย มากกว่าการคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้บริโภค กล่าวคือประเทศไทยให้จัดรายการสินค้าที่มีการผลิตแล้วในประเทศไทย แต่ผู้ผลิตไม่มีความสามารถในการแข่งขันกับสินค้าต่างประเทศไว้ใน Normal Track หรือ Exclusion List เพื่อให้ผู้ผลิตในประเทศไทยมีเวลาปรับตัว ส่วนสินค้าที่ไม่มีการผลิตในประเทศไทยหรือผลิตโดยบริษัทต่างชาติที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนเพื่อส่งออก ถูกจัดไว้ใน Fast Track เช่นประเทศไทยเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านซึ่งเป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตไทยมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกไว้ใน Normal Track แต่หากเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านมีความเฉพาะเจาะจง สามารถจัดให้เป็นส่วนของ Exclusion List ส่วนเครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ผลิตในประเทศไทยไม่มีความสามารถในการผลิตจัดไว้ใน Fast Track

จากการมีแผนการลดภาษีที่แตกต่างกัน เช่นนี้ ทำให้แต่ละประเทศไม่ได้รับประโยชน์จากการลดภาษีระหว่างกันอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพราะตามความตกลงเขตการค้าเสรีเรื่องสิทธิพิเศษร่วมกัน (CEPT) ได้ระบุผ่อนในประการหนึ่งไว้ว่า "การให้สิทธิพิเศษภาษีศุลกากรต้องเป็นสินค้าที่อยู่ในรายการลดหย่อนภาษี (Inclusion List) ของทั้งประเทศที่ส่งออกและประเทศที่นำเข้า และต้องมีอัตราภาษีร้อยละ 20 หรือต่ำกว่า" ดังนั้น ในกรณีที่เราได้ลดภาษีจนถึง 20% หรือต่ำกว่า แต่ประเทศอื่นในภาคอาเซียนไม่ลดภาษี หรือมีแผนการลดภาษีมากกว่าไทย (ลดยังไม่ถึง 20%) ในกรณีเช่นนี้ไทยก็จะไม่ได้ประโยชน์จากการลดภาษีก่อน

ตารางที่ 4.17 แสดงสินค้าในหมวด 85 (อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์) ที่ไทยลดภาษีถึง 20% หรือต่ำกว่าแต่ประเทศไทยอาเซียนอื่นไม่ลดภาษี (อยู่ใน exclusion list) หรือลดภาษียังไม่ถึง 20% จะเห็นว่าบูรุณ เป็นประเทศที่จัดสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ไว้ใน exclusion list มากที่สุด ในขณะที่อินโดนีเซียและมาเลเซียมีแผนการลดภาษีสำหรับสินค้าบางรายการซึ่งประเทศไทยต้องลดภาษีถึง 20% ในปี 2001 ก่อให้เกิดความต่างๆ พบว่าจากสินค้าในหมวด 85 ทั้งหมดประมาณ 480 รายการ ประเทศไทยมีรายการสินค้าที่ลดภาษีถึง 20% ก่อนประเทศอื่นเพียง 91 รายการ หรือประมาณ 19% ของการสินค้าทั้งหมด และมีสินค้าอิเล็กทรอนิกส์อยู่ใน exclusion list ถึง 29 รายการหรือประมาณ 6% ของสินค้าทั้งหมดในหมวด 85 กล่าวได้ว่าแผนการลดภาษีของไทยสำหรับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ค่อนข้างมากกว่าประเทศอื่น โดยสินค้าส่วนใหญ่ของไทยจะรอให้ถึงปี 2000 ก่อนจะจะลดภาษีเหลือ 20% นอกจากนี้ อัตราภาษีเฉลี่ยสำหรับสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทยก็สูงกว่าประเทศอื่นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชั้นส่วนและส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตพบว่า ประเทศไทยอาเซียนส่วนใหญ่มีอัตราภาษีสำหรับชั้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ไม่เกิน 10% ในขณะที่ประเทศไทยมีภาษี 30-35%

2. การมีรายการยกเว้นภาษี (Exclusion List) จำนวนมาก

นอกจากการมีแผนการลดภาษีที่เหลือมานอกกัน ที่ทำให้แต่ละประเทศไม่ได้รับประโยชน์จากการแผนการลดภาษีร่วมกันเท่าที่ควร ตารางที่ 4.18 แสดง Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (พิกัดศุลกากร HS หมวด 85) ซึ่งจะไม่มีการลดหย่อนภาษีระหว่างประเทศในช่วง 8 ปีนี้ (1993-2001) สินค้าเหล่านี้ทั้งหมดมีการค้าระหว่างกันในอาเซียนคิดเป็นมูลค่าถึง 4,775 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2534 ในขณะที่การค้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดในอาเซียนมีมูลค่า 9,318 ล้านเหรียญสหรัฐในปีเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่า การที่ประเทศไทยหักภาษีสินค้าเหล่านี้ไว้ใน Exclusion List จะทำให้การค้าในอาเซียนที่จะได้ประโยชน์จากการลดภาษีร่วมกันมีมูลค่าลดลงเหลือเพียง 4,543 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 49% ของมูลค่าการค้าในหมวดนี้

4.5 การขยายโอกาสทางการค้าเนื่องจากแผนการลดภาษี

การพิจารณาผลกระทบของการลดภาษีต่อการค้า นอกจากราชวิเคราะห์จากแผนการลดภาษีของแต่ละประเทศดังกล่าวมาแล้ว การศึกษานี้ได้พยายามวิเคราะห์ว่า การลดภาษีดังกล่าวจะส่วนช่วยขยายโอกาสทางการค้าตามเจตนาหมายของการก่อตั้งอาฟเตอร์ได้มากน้อยเพียงใด

การค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการลดภาษีระหว่างประเทศ เกิดขึ้น เพราะการลดภาษีทำให้ราคาสินค้านำเข้าลดลง ความต้องการของผู้บริโภคต่อสินค้านำเข้าจึงเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของปริมาณการค้าดังกล่าว อาจเกิดขึ้นได้ใน 2 ลักษณะคือ

1. การค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการหันเหทิศทางการค้า (trade diversion) เพราะการลดภาษีระหว่างกันในกลุ่มประเทศอาเซียน ทำให้สินค้านำเข้าจากประเทศสมาชิกมีราคาถูกกว่าประเทศนอกกลุ่ม การค้าที่เพิ่มขึ้นในประเทศจึงเกิดขึ้นเนื่องจากการหันเหทิศทางการค้า จากการค้ากับประเทศนอกกลุ่มเข้ามาสู่การค้าในกลุ่มอาเซียนมากขึ้น

2. การค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการสร้างการค้า (trade creation) หากก่อนการลดภาษีระหว่างประเทศเรามีการค้ากันในกลุ่มอาเซียนมากกว่าการค้ากับประเทศนอกกลุ่มอยู่แล้ว (เนื่องจากประเทศอาเซียนมีความสามารถในการผลิตมากกว่าประเทศนอกอาเซียน) การลดภาษีระหว่างประเทศจะช่วยสร้างการค้าในกลุ่มประเทศอาเซียนให้เพิ่มขึ้นอีก

ดังได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 4.3 ภาวะการค้าในอาเซียนว่า ในอดีตที่ผ่านมาก่อนการมีแผนการลดภาษีร่วมกัน ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศมีการค้าในผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กับประเทศนอกกลุ่มมากกว่าประเทศในกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ากับญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเชก ดังนั้น หากแผนการลดภาษีร่วมกันบรรลุเป้าหมายแล้ว คาดว่าการค้าที่เพิ่มขึ้นในอาเซียนน่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นเนื่องจากการหันเหทิศทางการค้า (trade diversion) จากประเทศนอกกลุ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยในกลุ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านบางรายการ เนื่องจากปัจจุบันอาเซียนเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกของบริษัทรายใหญ่ในโลกอยู่แล้ว การค้าที่เพิ่มขึ้นในผลิตภัณฑ์เหล่านี้จึงน่าจะเป็นการสร้างการค้า (trade creation) มากกว่าการหันเหทิศทางการค้า เช่น เครื่องรับโทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ หลอดไฟที่วี เป็นต้น

สำหรับการค้าที่เพิ่มขึ้นจะมีมูลค่าเท่าใด การประมาณค่าดังกล่าวได้จะต้องทราบค่าความยืดหยุ่นของดีมานด์สำหรับสินค้านำเข้าต่อราคัสินค้านั้น ค่าความยืดหยุ่นของดีมานด์ต่อราคานี้เป็นค่าที่ใช้วัดอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณความต้องการสินค้าต่ออัตราการเปลี่ยนของราคัสินค้านั้น (ในที่นี่ราคาเปลี่ยนไปเนื่องจากการลดภาษี)

$$\text{ค่าความยืดหยุ่นของราคាត่อสินค้านำเข้า} = \frac{\text{ปอร์เซนต์การเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินค้า}}{\text{ปอร์เซนต์การเปลี่ยนแปลงของราคัสินค้า}}$$

การศึกษานี้ใช้ค่าความยึดหยุ่นจากการศึกษาของ ดร. บันทิต นิจถาวร ซึ่งประมาณว่า ค่าความยึดหยุ่นของราคายอดอินค้านำเข้าสำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีค่า - 0.7776 หมายความว่า หากอินค้านำเข้ามีราคาสูงขึ้น 1% ความต้องการอินค้านั้นจะลดลง 0.7776%

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการประมาณมูลค่าการค้าที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการลดภาษี สำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการ อย่างไรก็ตาม การคำนวณด้วยวิธีการดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า ประเทศไทยจะมีการนำเข้าอินค้านี้จากอาเซียนเพิ่มขึ้นฝ่ายเดียว ประเทศไทยเองก็มีโอกาสที่จะขยายอัตราการค้าในอาเซียนด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าในหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านซึ่งได้กล่าวมาแล้วว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตและการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าประเภท เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น หม้อนุ่งข้าว พัดลม แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย และหม้อแปลงไฟฟ้า เป็นต้น การที่จะทราบได้ว่า มูลค่าการค้าสุทธิของไทยจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงนั้น เราจะต้องทราบค่าความยึดหยุ่นของมีมานต์ต่อราคายอดขายในประเทศไทยเพื่อนบ้านด้วย เพื่อคำนวณมูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นในแต่ละประเทศ แล้วนำมาน้ำหนักลงกับมูลค่าการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นในประเทศไทย นอกจากนี้ การที่อินค้าที่ผลิตในประเทศไทยและอินค้าที่ผลิตในประเทศไทยอาเซียนอื่น มีอินค้าที่สามารถทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ ตัวอย่างเช่นเครื่องปรับอากาศที่ไทยส่งออกเป็นเครื่องปรับอากาศที่ผลิตโดยบริษัทคนไทยเป็นอินค้าราคาถูกที่เน้นตลาดกลางและล่าง ในขณะที่เครื่องปรับอากาศของมาเลเซียเป็นของบุรีทัน្យีปุนขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงเน้นในเรื่องคุณภาพและรูปร่างสวยงาม จึงเป็นอินค้าสำหรับตลาดบน การลดภาษีเครื่องปรับอากาศทำให้อินค้าหั้งสองประเภทลดลง การคำนวณมูลค่าการค้าในอาเซียนให้ถูกต้องได้จำเป็นต้องทราบอัตราการลดลงของราคายอดขายในแต่ละชนิด และทราบอัตราหันน่วยสุดท้ายของการทดแทนกันระหว่างอินค้าหั้งสองประเภท (Marginal Rate of Substitution - MRS หรือราคายอดขายในแต่ละชนิด) ราคายอดขายในแต่ละชนิดจะบอกให้ทราบว่าราคายอดขายในแต่ละชนิดจะต้องลดลงเท่าไหร่ ผู้บริโภคจึงยินดีที่จะใช้เครื่องปรับอากาศที่มีราคายอดแทนเครื่องปรับอากาศที่มีราคางาน อย่างไรก็ตาม การคำนวณในที่นี้ (ตารางที่ 4.19) ต้องการเพียงแสดงให้เห็นอย่างคร่าวๆ ว่า หากแผนการลดภาษีร่วมกันภายใต้ข้อตกลงอาฟต้าบรรลุเป้าหมายแล้ว การค้าในอาเซียนมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น เป็นผลดีต่อผู้บริโภคในภูมิภาคนี้ที่จะสามารถหาซื้อผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มาเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต ทำให้ประชากรมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น

นอกจากนี้ การลดภาษีระหว่างกันมายังได้ข้อตกลงอาฟต้าบังเป็นผลดีต่อการลงทุนจากต่างประเทศในอาเซียน เนื่องจากการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ส่วนใหญ่ในอาเซียนเป็นการลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนจากญี่ปุ่นซึ่งเป็นเจ้าของตรายีห้อที่มีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูง ซึ่งแต่เดิมเป็นการลงทุนผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไทยอย่างเดียว โดยตลาดในประเทศไทยได้รับการคุ้มครองจากการนำเข้าในอัตราสูง เช่นไทยเคยกำหนดภาษีนำเข้าเครื่องรับโทรศัพท์และวิทยุในอัตรา 80 - 100% แต่ในระยะหลังตั้งแต่กลางทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา ญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ได้เข้ามาใช้สิทธิประโยชน์จากนโยบาย

ส่งเสริมการลงทุนผลิตเพื่อส่งออกของแต่ละประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน นำเข้าวัสดุดิบโดยไม่เสียภาษี ผลิตเพื่อส่งออก ตั้งนั้น การเกิดขึ้นของเขตการค้าเสรีอาเซียนจะช่วยให้การลงทุนจากต่างประเทศในภูมิภาค แทนนี้มีความคล่องตัวและสามารถให้ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้โดยสะดวก นักลงทุนต่างชาติ สามารถจัดสร้างการลงทุนไปยังประเทศต่างๆ ตามความต้องการผลิตของแต่ละประเทศ จากการศึกษาของมาเลเซียและการสัมภาษณ์บริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นในประเทศไทยพบว่า สำหรับการผลิตชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ที่ซับซ้อนจะยังคงตั้งฐานการผลิตในมาเลเซียต่อไป เนื่องจากแรงงานของมาเลเซียมีความได้เปรียบในด้านทักษะการผลิต และความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดี แต่ การผลิตสินค้าสำเร็จรูปซึ่งบางขั้นตอนของการผลิตต้องอาศัยแรงงานจำนวนมากจะย้ายฐานการผลิตเข้ามายังประเทศไทยมากขึ้น ส่วนสิงคโปร์มีความได้เปรียบในเรื่องวิศวกร โครงสร้างพื้นฐานทั้งทางเศรษฐกิจและทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (เช่นการมีอุปกรณ์และเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย และมีระบบมาตรฐานแบบสากล) และความสามารถทางการตลาดระหว่างประเทศ ทำให้สิงคโปร์เหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางในการออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตลาดอาเซียนและอินโดจีนในอนาคต อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ภาวะการค้า เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยดังกล่าวข้างต้น เป็นการมองในแง่การค้าและการลงทุนต่างประเทศ เพียงอย่างเดียว ในบทต่อไปจะได้วิเคราะห์ผลกระทบต่อนักอุตสาหกรรมไทยและผู้บริโภคในรายละเอียด

ตารางที่ 4.1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในปี 1987-93

	Products	1987	1988	1989	1990	1991	1992	(unit : million baht) 1993	
	Consumer products	703.83	2,188.47	11,713.83	22,968.89	32,208.00	42,652.51	41,513.28	
	- Television	52.74	242.78	1,846.79	6,488.61	11,885.68	17,004.19	18,227.42	
	- Video recorders	8.81	151.66	2,860.93	5,264.94	7,151.90	8,798.11	6,704.75	
	- Radios	30.14	70.13	661.94	782.75	680.99	442.98	264.06	
	- Amplifiers	16.41	54.47	95.01	94.87	72.35	76.63	58.18	
	- Sound recorders and reproducers	12.86	1,260.42	4,593.71	7,226.94	7,994.71	8,033.05	8,686.48	
	and accessories thereof								
	- Watches and clocks	581.57	272.36	821.73	1,928.22	3,163.59	4,897.50	3,805.21	
	- Electric musical instrument	1.29	1.88	156.95	1.90	0.16	89.11	142.52	
	- Video games	n.a.	0.00	0.67	27.29	139.44	1,304.97	977.71	
	- Audio/Video tapes and other	0.01	134.77	676.10	1,153.38	1,119.18	2,005.97	2,646.95	
	recording media								
	Industrial products	6,135.52	1,511.18	226.12	243.27	256.12	313.58	356.25	
	- Test and measuring equipment	57.99	36.03	107.97	137.92	163.32	171.65	181.12	
	- Fishery equipment	0.01	2.81	0.05	2.47	0.53	0.68	1.42	
	- Medical equipment	0.91	7.49	1.91	5.80	7.11	2.02	29.44	
	- Scientific instrument	6,075.83	1,458.27	111.27	95.17	84.82	120.12	139.88	
	- Other industrial Electronic equip.	0.78	6.58	4.92	1.92	0.34	19.11	4.38	
	Telecommunication products	141.15	284.31	2,107.65	5,153.16	8,929.91	10,021.40	11,075.64	
	- Telephone and telegram equipment	73.80	225.73	1,422.93	4,329.31	7,409.28	8,694.29	9,019.57	
	- Radio and television broadcasting	8.33	10.51	514.29	661.27	1,342.80	1,139.02	1,651.18	

ตารางที่ 4.1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในปี 1987-93								
								(unit : million baht)
	Products	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
	equipment							
	- Other telecommunication equipment	59.02	48.07	170.43	162.59	177.83	188.09	404.89
	and accessories thereof							
	Office automation equipment	3,886.37	13,051.57	27,428.87	39,883.76	49,660.97	59,673.27	68,415.01
	- Office equipment	3,696.09	536.51	668.60	1,212.32	3,318.92	4,287.02	5,537.09
	- Computers and peripherals	190.28	12,515.06	26,760.27	38,671.45	46,342.05	55,386.26	62,877.92
	Parts & component :	16,954.97	21,260.71	22,886.91	30,047.82	39,765.71	49,952.95	62,781.58
	1) Active.	15,197.66	18,881.88	18,663.00	22,956.46	28,334.70	33,234.34	42,280.58
	- Photocells and LED	0.00	0.05	24.26	373.68	735.05	888.58	1,112.05
	- Electronic tubes	0.01	0.04	0.41	0.76	49.22	60.28	59.06
	- Transistors	18.70	19.38	172.39	417.50	431.10	984.28	2,049.28
	- Integrated circuit	15,178.80	18,853.81	18,423.84	21,580.12	25,754.48	28,618.65	35,546.69
	- Diodes and other semiconductor	0.07	8.58	6.46	155.88	446.34	1,505.85	1,001.96
	devices							
	- CRT	0.08	0.02	35.64	428.53	918.51	1,176.71	2,511.55
	2) Passive	1,757.31	2,378.83	4,223.91	7,091.35	11,431.01	16,718.61	20,501.00
	- Resistors	5.61	123.16	121.63	231.20	395.41	531.85	757.49
	- Relays and switches	19.82	6.12	20.71	194.16	622.40	846.43	1,443.08
	- Capacitors	110.75	175.60	310.92	731.14	1,525.34	1,923.69	2,063.33
	- Transformers and inductors	1.96	1.07	104.61	111.05	245.11	232.28	261.19
	- Crystal	n.a.	3.91	0.03	71.62	279.80	582.50	972.27

ตารางที่ 4.1 มูลค่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในปี 1987-93

								(unit : million baht)	
Products		1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	
- Microphones		0.40	125.97	146.41	197.03	1,062.83	222.18	198.86	
- Loudspeakers		214.90	286.26	589.87	868.79	773.67	1,340.53	1,495.54	
- Motors		527.36	728.82	1,138.49	1,694.61	2,101.24	2,373.70	3,243.70	
- Fuses		0.21	2.47	26.50	0.61	1.32	8.06	2.77	
- Plugs and sockets		14.26	2.21	7.76	10.18	38.04	101.95	187.41	
- PCB		n.a.	259.71	575.34	1,247.48	1,658.07	5,314.88	5,901.35	
- Wires and cables		862.04	663.35	1,181.64	1,727.61	2,726.22	3,239.30	3,961.91	
- Optical fibre		n.a.	0.18	0.00	5.89	1.56	1.24	12.10	
Television and radio parts		67.09	137.86	228.25	821.92	1,491.76	2,939.99	3,600.89	
- Television and radio parts		67.09	137.86	228.25	821.92	1,491.76	2,939.99	3,600.89	
Mechanical parts and miscellaneous		2,422.36	3,453.16	3,874.60	5,402.49	5,592.94	5,209.32	5,144.70	
- Mechanical parts and miscellaneous.		2,422.36	3,453.16	3,874.60	5,402.49	5,592.94	5,209.32	5,144.70	
TOTAL		30,311.29	41,887.26	68,466.23	104,521.32	137,905.41	170,763.03	192,887.36	
ที่มา : กรมศุลกากร									

ตารางที่ 4.2 : การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยแยกรายประเทศ					
					(หน่วย : ล้านบาท)
ประเทศ	2531	2532	2533	2534	2535
สหรัฐอเมริกา	15,193.7	22,321.9	27,370.2	32,500.9	40,621.3
อาเซียน	11,811.5	8,123.7	11,356.1	20,756.1	28,340.4
- สิงคโปร์	8,853.9	6,745.7	8,777.2	17,162.4	21,018.1
- มาเลเซีย	2,652.6	1,199.3	2,260.0	3,053.2	6,399.7
- พิลิปปินส์	264.3	133.4	182.9	336.7	628.1
- อินโดนีเซีย	40.3	44.6	129.4	203.1	292.2
- บруไน	0.4	0.7	6.6	0.7	2.3
ญี่ปุ่น	1,730.3	4,492.2	7,297.6	11,578.7	16,047.7
สาธารณรัฐจีน	2,226.5	4,471.9	5,645.6	6,009.0	6,757.5
เยอรมัน	948.9	2,178.8	4,771.3	5,217.1	5,932.8
ประเทศไทย	5,468.3	6,776.4	12,111.4	17,493.6	21,051.7
รวม	37,379.2	48,364.9	68,552.2	93,381.4	118,751.4
ที่มา : สถิติกรมศุลกากร					

ตารางที่ 4.3 : ส่วนแบ่งตลาดผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยที่สำคัญ									
				มูลค่า					ข้อมูล
	ส่วนแบ่งตลาด				สัดส่วน				
	2532	2533	2534	2535	2532	2533	2534	2535	
สมรัฐอเมริกา (ด้านเริ่มต้น สรอ.)									
นำเข้ารวม	38,384.9	40,720.9	44,838.6	55,752.1	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	
1. ญี่ปุ่น	13,933.7	13,238.4	14,334.9	17,807.2	36.3%	32.5%	32.0%	31.9%	
2. สิงคโปร์	4,809.8	5,583.9	5,871.2	6,922.2	12.5%	13.7%	13.1%	12.4%	
3. ไต้หวัน	3,489.7	3,988.0	4,644.3	5,756.9	9.1%	9.8%	10.4%	10.3%	
4. มาเลเซีย	3,148.1	4,431.7	5,225.4	5,216.7	8.2%	10.9%	11.7%	9.4%	
5. ประชาคมยูโรป	3,049.9	3,210.3	3,733.5	4,074.0	7.9%	7.9%	8.3%	7.3%	
6. ไทย	838.4	1,009.9	1,138.5	1,440.7	2.2%	2.5%	2.5%	2.6%	
ญี่ปุ่น (ด้าน yen)									
นำเข้ารวม	1,040,460.0	1,305,745.0	1,349,417.0	1,319,513.0	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	
1. สมรัฐอเมริกา	688,568.0	845,753.0	810,238.0	745,204.0	66.2%	64.8%	60.0%	56.5%	
2. ประชาคมยูโรป	68,897.0	86,790.0	88,534.0	106,845.0	6.6%	6.6%	6.6%	8.1%	
3. สิงคโปร์	35,058.0	59,443.0	74,806.0	80,987.0	3.4%	4.6%	5.5%	6.1%	
4. ไทย	30,785.0	47,735.0	65,323.0	76,609.0	3.0%	3.7%	4.8%	5.8%	
5. สาธารณรัฐเกาหลี	67,895.0	66,469.0	72,989.0	68,752.0	6.5%	5.1%	5.4%	5.2%	
6. ไต้หวัน	65,568.0	72,375.0	73,961.0	66,251.0	6.3%	5.5%	5.5%	5.0%	
ประชาคมยูโรป (ด้าน ECU)									
นำเข้ารวม	61,438.4	63,430.7	68,312.2	53,601.0	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	
1. ประชาคมยูโรป	31,469.3	33,397.0	34,820.1	25,875.2	51.2%	52.7%	51.0%	48.3%	
2. สมรัฐอเมริกา	12,004.5	11,218.9	12,010.2	8,149.1	19.5%	17.7%	17.6%	15.2%	
3. ญี่ปุ่น	6,826.5	6,865.8	7,523.1	6,449.7	11.1%	10.8%	11.0%	12.0%	
4. ไต้หวัน	2,240.8	2,504.3	3,136.5	2,550.1	3.6%	3.9%	4.6%	4.8%	
5. สิงคโปร์	1,482.3	1,763.4	2,213.4	2,354.4	2.4%	2.8%	3.2%	4.4%	
6. ไทย	199.4	212.9	332.2	340.8	0.3%	0.3%	0.5%	0.6%	
ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์									

ตารางที่ 4.4 : มูลค่าการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปี 1987-93

								(unit : million baht)	
	Products	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	
	Consumer products	3,218.39	4,975.15	8,492.59	12,342.00	15,822.62	19,470.83	22,142.36	
	- Television	160.97	566.10	998.87	1,648.76	1,691.31	2,364.87	1,916.20	
	- Video recorders	461.13	823.64	868.08	1,465.61	1,338.65	1,696.87	1,782.68	
	- Radios	304.43	661.94	868.66	1,524.47	1,578.84	2,258.82	2,865.03	
	- Amplifiers	291.73	252.30	246.85	325.87	274.72	347.47	408.84	
	- Sound recorders and reproducers	234.20	1,054.46	3,485.34	4,846.59	5,641.98	7,216.05	5,962.43	
	and accessories thereof								
	- Watches and clocks	1,534.31	1,028.43	1,252.97	1,198.75	3,644.91	3,724.50	2,608.15	
	- Electric musical instrument	106.34	156.00	187.91	238.10	229.53	262.81	258.83	
	- Video games	n.a.	0.57	0.06	1.04	0.03	55.53	72.00	
	- Audio/Video tapes and other	125.28	431.71	583.85	1,092.82	1,422.65	1,543.89	6,268.19	
	recording media								
	Industrial products	2,909.56	2,457.04	2,786.92	3,273.46	5,224.80	4,072.53	6,384.86	
	- Test and measuring equipment	1,799.85	797.37	318.45	450.04	610.12	554.02	686.40	
	- Fishery equipment	67.93	114.84	96.77	62.91	55.15	0.11	41.33	
	- Medical equipment	328.54	597.38	525.17	827.30	1,015.25	79.42	1,583.34	
	- Scientific instrument	457.29	879.76	1,751.85	1,693.26	3,223.67	3,027.23	3,731.83	
	- Other industrial electronic equip.	255.95	67.69	94.68	239.95	320.61	411.74	341.97	
	Telecommunication products	4,531.19	6,021.46	8,682.79	10,889.49	10,580.58	12,098.55	19,199.17	
	- Telephone and telegram equipment	2,579.83	2,674.67	4,815.43	6,256.13	5,109.16	6,329.74	9,718.77	
	- Radio and television broadcasting	154.28	2,197.27	2,632.55	3,489.66	4,056.93	4,401.66	6,506.49	

ตารางที่ 4.4 : มูลค่าการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปี 1987-93								
								(unit : million baht)
	Products	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
	equipment							
	- Other telecommunication equipment	1,797.08	1,149.52	1,234.81	1,143.70	1,414.49	1,367.15	2,973.91
	and accessories thereof							
	Office automation equipment	10,074.89	22,691.77	25,671.23	28,287.85	32,855.64	40,407.13	45,247.31
	- Office equipment	8,073.98	193.81	361.64	584.68	1,546.81	1,759.14	2,064.97
	- Computers and peripherals	2,000.91	22,497.96	25,309.59	27,703.17	31,308.83	38,647.99	43,182.33
	Parts & component :	2,975.71	28,736.93	33,902.86	44,721.34	57,506.88	67,228.55	84,705.45
	1) Active	359.33	23,729.95	25,792.83	33,059.70	40,112.55	46,846.69	61,655.56
	- Photocells and LED	1.72	23.39	85.79	172.06	260.96	331.83	452.26
	- Electronic tubes	15.88	37.16	80.34	589.08	712.38	1,041.21	849.40
	- Transistors	159.33	292.59	439.53	777.03	934.49	307.68	1,421.83
	- Integrated circuit	99.20	21,878.47	22,309.15	27,625.08	32,765.44	37,065.01	48,720.88
	- Diodes and other semiconductor	78.77	385.14	660.32	1,078.83	1,474.73	1,842.91	2,704.44
	devices							
	- CRT	4.43	1,113.20	2,217.70	2,817.63	3,964.55	6,258.06	7,506.76
	2) Passive	2,616.38	5,006.98	8,110.03	11,661.64	17,394.33	20,381.85	23,049.89
	- Resistors	92.26	121.63	516.01	899.37	1,145.73	1,538.96	1,817.01
	- Relays and switches	691.06	638.77	984.81	1,318.58	1,736.79	2,333.97	2,241.88
	- Capacitors	287.08	671.61	1,380.96	2,386.14	3,290.03	4,187.92	4,494.62
	- Transformers and inductors	44.26	255.67	472.02	698.97	1,132.65	1,424.41	1,656.75
	- Crystal	n.a.	250.88	322.69	469.31	428.02	485.23	573.83

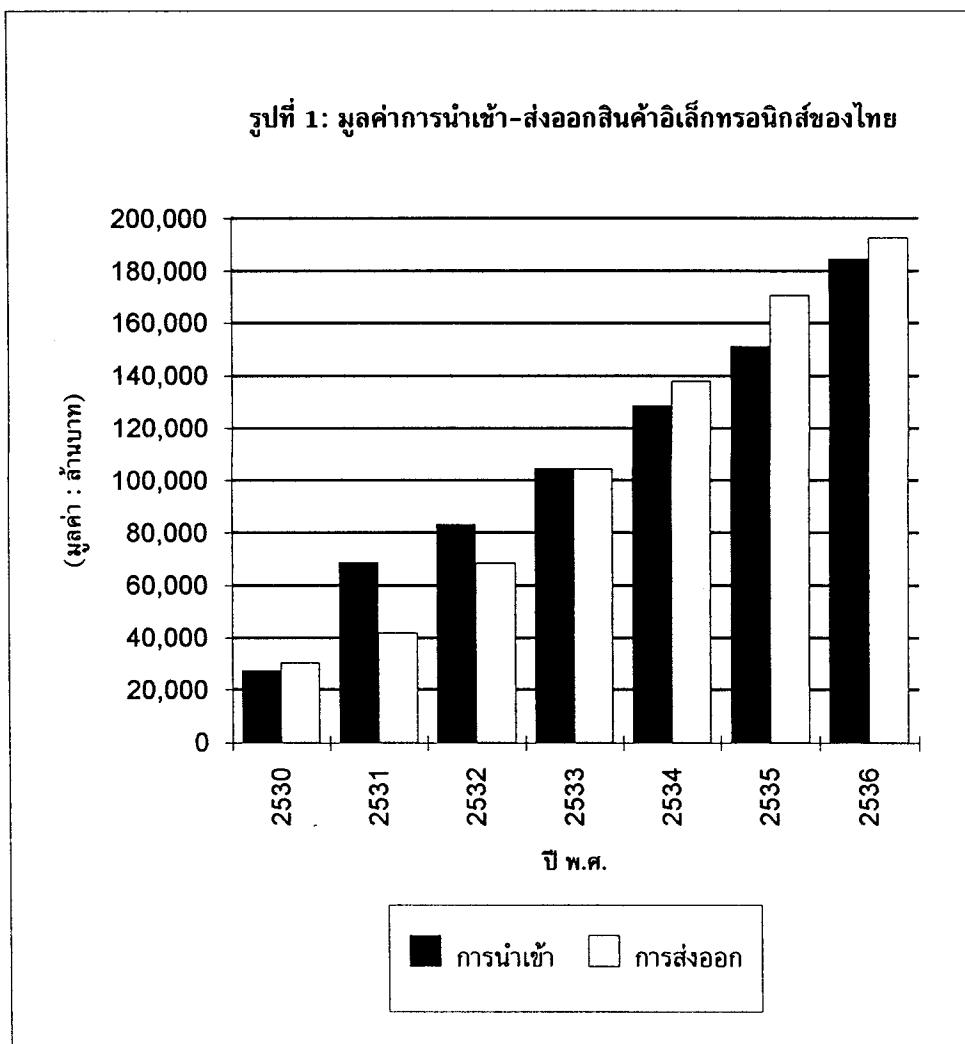
EXIM_ELE.XLS

ตารางที่ 4.4 : มูลค่าการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปี 1987-93								
								(unit : million baht)
	Products	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993
- Microphones		20.74	229.59	356.02	447.74	1,508.37	609.73	857.23
- Loudspeakers		166.44	307.55	486.38	693.40	768.04	945.56	1,025.33
- Motors		161.87	446.30	678.90	1,106.93	1,693.62	2,004.07	2,634.52
- Fuses		155.70	151.08	183.37	230.02	258.55	301.44	361.80
- Plugs and sockets		116.40	190.96	349.98	490.22	571.62	736.68	835.30
- PCB		n.a.	618.95	910.97	1,506.30	2,842.60	3,296.41	3,385.71
- Wires and cables		880.57	1,115.26	1,461.86	1,396.62	1,677.30	2,319.38	2,826.91
- Optical fibre		n.a.	8.73	6.06	18.05	341.01	198.09	338.99
Television and radio parts		2,859.08	2,860.30	2,324.58	3,553.05	4,844.61	5,569.99	4,688.30
- Television and radio parts		2,859.08	2,860.30	2,324.58	3,553.05	4,844.61	5,569.99	4,688.30
Mechanical parts and miscellaneous		857.18	1,042.96	1,289.33	1,568.79	1,847.31	2,364.00	2,487.50
- Mechanical parts and miscellaneous.		857.18	1,042.96	1,289.33	1,568.79	1,847.31	2,364.00	2,487.50
TOTAL		27,426.00	68,785.61	83,150.30	104,635.98	128,682.44	151,211.58	184,854.95
ที่มา : กรมศุลกากร								

ตารางที่ 4.5 ผู้ได้รับส่งเสริมการผลิตเครื่องรับโทรศัพท์เพื่อส่งออก	
บริษัท	กำลังการผลิต (เครื่อง)
1. ทอมสัน เทเลวิชั่น (ประเทศไทย)	1,520,000
2. เวิลด์ อิเลคทริค (ประเทศไทย)	1,200,000
3. เทเลทีค (ประเทศไทย)	600,000
4. เจวีซีแม่น้ำแฟคเจอร์วิง (ประเทศไทย)	600,000
5. สยามเอ็นอีซี	450,000
6. ต้าถุง (ประเทศไทย)	400,000
7. ไทยซัมซุงอิเลคโทรนิคส์	200,000
8. แฟมิลีอิเล็คโทรเทคโนโลยี	518,400
	5,488,400

ที่มา : วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 4 ฉบับที่ 5 เดือนกันยายน - ตุลาคม 2536

ตารางที่ 4.6 : การนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจำแนกตามแหล่งที่มา					
				(หน่วย : ล้านบาท)	
ประเภท	2531	2532	2533	2534	2535
สหรัฐอเมริกา	18,536.9	19,818.1	25,206.0	26,406.8	27,284.4
อาเซียน	5,524.5	7,235.0	12,349.0	19,150.0	27,210.8
- สิงคโปร์	4,692.0	5,751.0	9,742.3	15,814.5	19,850.2
- มาเลเซีย	803.9	1,275.8	2,213.0	2,903.5	6,616.3
- พิลิปปินส์	23.5	165.8	343.6	339.2	478.4
- อินโดนีเซีย	5.1	42.4	50.1	92.8	265.4
- บรูไน	-	-	-	-	0.5
ญี่ปุ่น	18,705.2	29,108.5	43,516.3	50,925.1	53,430.4
สหราชอาณาจักร	2,729.8	3,075.7	4,064.7	4,852.1	2,745.0
เยอรมัน	2,997.6	3,673.3	4,393.4	6,299.4	6,946.3
ประเทศอื่น	10,480.7	14,845.0	27,155.3	27,424.6	35,117.7
รวม	58,974.7	77,755.6	116,684.7	135,058.0	152,734.6
ที่มา : ศูนย์สถิติการพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์					



(หน่วย : ล้านบาท)

	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536
การนำเข้า	27,426	68,786	83,150	104,636	128,682	151,212	184,855
การส่งออก	30,311	41,887	68,466	104,521	137,905	170,763	192,887
มูลค่าการค้า	5.00%	-24.30%	-9.69%	-0.05%	3.46%	6.07%	2.13%

ที่มา : สถิติกรมศุลกากร

ตารางที่ 4.7 ดัชนีทางการค้าสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ปี ค.ศ.	(Xi-Mi)	Mi	ΣY_i	ΣX_i
	(Xi+Mi)	(Yi+Mi-Xi)		
1987	0.05	2.03	1.85	0.10
1988	-0.24	1.44	2.01	0.10
1989	-0.10	2.14	2.83	0.13
1990	0.00	3.04	3.05	0.18
1991	0.03	3.84	3.22	0.19
1992	0.06			0.21
1993	0.02			0.21

ที่มา : จากการคำนวณ (ข้อมูลดิบปรากฏในภาคผนวก)

หมายเหตุ : Xi หมายถึง มูลค่าการนำเข้ารวมในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

Mi หมายถึง มูลค่าการส่งออกรวมในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

Yi หมายถึง ผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (GDP) ของอุตสาหกรรม
อิเล็กทรอนิกส์

ΣX_i หมายถึง มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของประเทศไทย

ΣMi หมายถึง มูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของประเทศไทย

ตารางที่ 4.8 : มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน ปี 2529*

(หน่วย : พันหรือล้านบาท)

ประเทศส่งออก	ประเทศนำเข้า						รวมอาเซียน	นอกอาเซียน	ตลาดโลก
	บรูไน	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	พิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย			
บรูไน	+	0	0	0	0	0	0	0	0
อินโดนีเซีย	0	+	384	3	11,065	39	11,491	5,140	16,631
มาเลเซีย	949	1,912	+	28,097	427,919	32,783	491,660	2,522,648	3,014,308
พิลิปปินส์	44	387	28,804	+	38,560	599	68,394	283,576	351,970
สิงคโปร์	23,684	0	728,839	28,069	+	156,467	937,059	5,752,848	6,689,907
ไทย	30	1,117	66,943	4,616	300,274	+	372,980	405,558	778,538
รวม							1,881,584	8,969,770	10,851,354
							(17%)	(83%)	(100%)

ที่มา : United Nations

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลการคำนึงจัดเก็บในระบบ Standard International Trade Classification Revision3 (SITC) โดยใช้ข้อมูลในหมวด 75-77

ตารางที่ 4.9 : มนุสิค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน ปี 2533*

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐ)

ประเทศส่งออก	ประเทศนำเข้า						รวมอาเซียน	นอกอาเซียน	ตลาดโลก
	บруไน	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย			
บруไน	+	0	0	0	0	0	0	0	0
อินโดนีเซีย	0	+	1,507	254	47,143	1,860	50,764	154,591	205,355
มาเลเซีย	4,552	9,537	+	38,477	2,409,749	94,987	2,557,302	6,573,529	9,130,831
ฟิลิปปินส์	71	339	2,870	+	32,704	4,542	40,526	867,617	908,143
สิงคโปร์	54,056	0	1,942,778	134,044	+	811,169	2,942,047	18,580,095	21,522,142
ไทย	333	5,076	98,276	50,967	848,282	+	1,002,934	3,211,338	4,214,272
รวม							6,593,573	29,387,170	35,980,743
							(18%)	(82%)	(100%)

ที่มา : United Nations

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลการคำนึงจัดเก็บในระบบ Standard International Trade Classification Revision3 (SITC) โดยใช้ข้อมูลในหมวด 75-77

ตารางที่ 4.10 : มูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ของประเทศไทยกลุ่มอาเซียน ปี 2534*

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

ประเทศส่งออก	ประเทศนำเข้า						รวมอาเซียน	นอกอาเซียน	ตลาดโลก
	บราซิล	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	พิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย			
บราซิล	+	0	0	0	0	0	0	0	0
อินโดนีเซีย	0	+	6,443	1,490	112,068	3,079	123,080	308,307	431,387
มาเลเซีย	4,181	10,726	+	52,623	3,386,608	161,695	3,615,833	8,233,109	11,848,942
พิลิปปินส์	98	1,223	80,643	+	124,288	95,321	301,573	2,078,724	2,380,297
สิงคโปร์	59,223	0	2,642,276	125,631	+	978,706	3,805,836	20,624,728	24,430,564
ไทย	72	8,195	163,182	40,117	1,259,959	+	1,471,525	4,102,503	5,574,028
							(26%)	(74%)	(100%)
							9,317,847	35,347,371	44,665,218
							(21%)	(79%)	(100%)

ที่มา : United Nations

หมายเหตุ : * ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลการค้าซึ่งจัดเก็บในระบบ Standard International Trade Classification Revision3 (SITC) โดยใช้ข้อมูลในหมวด 75-77

ตารางที่ 4.11 : บัญชีการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการของประเทศไทยอาเซียน ในปี 2534						
ผลิตภัณฑ์	ประเภท	อินดิเคชัย	มาเลเซีย	พัลปินส์	สิงคโปร์	ไทย
1. หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน		8,004	554,068	25,828	662,537	554,093
- เครื่องปรับอากาศ		666	461,139	7,252	245,798	206,409
- ตู้เย็น		259	2,353	6,986	13,555	101,586
- พัดลม		767	6,631	1,733	12,680	59,760
- เครื่องซักผ้า		0	9,352	7,745	45,542	9,047
- เครื่องทำน้ำร้อน		62	9,950	0	11,464	657
- เครื่องเปาลม		118	564	0	7,018	20,200
- เตาอิฐผ้า		4,676	12,440	20	166,382	306
- หม้อนุ่งข้าว		296	20,294	536	94,742	9,373
- เตาอบไฟฟ้า		1,160	31,345	1,556	65,356	146,755
2. เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน		41,940	2,403,680	60,661	3,053,217	558,317
- เครื่องรับโทรศัพท์		5,595	1,003,694	14,500	1,451,812	531,858
- เครื่องรับโทรศัพท์ขาว-ดำ		8,481	19,843	1,434	7,494	784
- เครื่องรับวิทยุกระแสไฟฟ้า		22,560	719,174	531	1,053,502	18,593
- เครื่องรับวิทยุประเทืองอื่น		5,304	660,969	44,196	540,409	7,082
3. หมวดเครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติ		74,200	368,494	202,197	7,971,440	779,169
- เครื่องรับโทรศัพท์		30,843	278,481	30,206	272,369	252,084
- เครื่องคอมพิวเตอร์		15,981	84,911	228	95,259	1,346
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (ระบบดิจิตอล)		838	1,295	1,400	1,616,037	13,928
- เครื่องคอมพิวเตอร์ (ระบบบนคลาวด์)		6	210	0	817	162
- หน่วยประมวลผลกลาง		32	2,670	0	65,425	1,368
- ฮาร์ดดิสก์		26,335	68	0	200,424	494,333
- I/O Unit		165	859	170,363	5,721,109	15,948
4. ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์		811	351,883	38,267	1,011,553	130,298
- แผ่นวงจรพิมพ์ (PCB)		803	293,186	38,266	372,109	83,544
- หลอดภาพทีวี (CRT)		8	58,697	1	639,444	46,754
ที่มา : United Nations Trade Statistics						

ตารางที่ 4.12 : General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program								(Tariff Rates Above 20%)				
Country	Existing	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
	Tariff Rates**											
Brunel D.		No products with tariffs above 20%										
Indonesia	40%	40%	40%	30%	30%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	30%	30%	30%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	25%	25%	25%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Malaysia	50%	45.5%	41.0%	36.5%	32.0%	27.5%	23.0%	18.5%	14.0%	9.5%	5.0%	
	40%	36.5%	33.0%	29.5%	26.0%	22.5%	19.0%	15.5%	12.0%	8.5%	5.0%	
	30%	27.5%	25.0%	22.5%	20.0%	17.5%	15.0%	12.5%	10.0%	7.5%	5.0%	
Philippines	46-50%	During this period, Executive			45%	40%	35%	30%	25%	20%	15%	0-5%
	41-45%	Order 470 implements an			40%	35%	*0.3%	25%	20%	15%	10%	0-5%
	36-40%	autonomous 5-year tariff			35%	30%	25%	20%	15%	10%	10%	0-5%
	31-35%	reduction program ending			30%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	0-5%
	26-30%	1995			25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	0-5%
	21-25%				20%	20%	15%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Singapore	Above 20%	0	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
Thailand	Above 30%	30%	30%	25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	26-30%			25%	25%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	21-25%			20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%		
Source : ASEAN Secretariat												
* The above is a general tariff reduction formula. This does not preclude a faster or slower rate of reduction for each tariff line within the specified time-frame												
** Existing Tariff Rates applicable to ASEAN : Non-PTA products (as of 31 December 1992)												

ตารางที่ 4.13 : General Formula of Fast Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates 20% and Below)

Country	Existing	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
	Tariff Rates**											
Brunel D.	20%	20%	20%	15%	15%	15%	10%	10%	0-5%			
	15%	15%	15%	10%	10%	10%	10%	10%	0-5%			
	10%	10%	10%	5%	5%	5%	5%	5%	0-5%			
Indonesia	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	10%	0-5%			
	15%	15%	15%	10%	10%	5%	5%	5%	0-5%			
	10%	10%	10%	5%	5%	5%	5%	5%	0-5%			
Malaysia	20%	17.86%	15.72%	13.58%	11.44%	9.30%	7.16%	5.02%				
	10%	9.30%	8.60%	7.90%	7.20%	6.50%	5.80%	5.00%				
Philippines		During this period, Executive										
		Order 470 implements an										
	16-20%	autonomous 5-year tariff			15%	15%	10%	10%	0-5%			
	11-15%	reduction program ending			10%	10%	0-5%	0-5%	0-5%			
	6-10%	1995			0-5%	0-5%						
	0-5%	0-5%	0-5%	0-5%	0-5%							
Singapore	0-2.5%	0%	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA			
Thailand	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	10%	0-5%			
	15-19%			15%	15%	15%	10%	10%	0-5%			
	10-14%			10%	10%	10%	0-5%					
	6-9%			0-5%								
	5% or below	0-5%										
Source : ASEAN Secretariat												
* The above is a general tariff reduction formula. This does not preclude a faster or slower rate of reduction for each tariff line within the specified time-frame												
** Existing Tariff Rates applicable to ASEAN : Non-PTA products (as of 31 December 1992)												

ตารางที่ 4.14 : General Formula of Normal Track Tariff Reduction Program (Tariff Rates Above 20%)																	
Country	Existing	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
	Tariff Rates**																
Brunel D.	30%	30%	28%	26%	24%	22%	20%	15%	15%	10%	10%	10%	0-5%				
Indonesia	50%	50%	50%	50%	50%	50%	50%	30%	30%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	40%	40%	40%	40%	40%	40%	40%	30%	30%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	30%	30%	30%	30%	30%	30%	30%	20%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%	20%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Malaysia	50%	46.25%	42.5%	38.75%	35.0%	31.25%	27.5%	23.75%	20.0%	20.0%	20.0%	15.0%	15.0%	15.0%	10%	10%	0-5%
	30%	28.75%	27.5%	26.25%	25.0%	23.75%	22.5%	21.25%	20.0%	20.0%	20.0%	15.0%	15.0%	15.0%	10%	10%	0-5%
Philippines	46-50%	During this period			45%	40%	35%	30%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	41-45%	Executive Order 470			40%	35%	30%	25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	36-40%	implements an			35%	30%	30%	25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	31-35%	autonomous 5 - year			30%	30%	30%	25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	26-30%	tariff reduction program			25%	25%	25%	25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	21-25%	ending 1995			20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
Singapore	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
Thailand	Above 30%	30%***	30%	30%	30%	30%	25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%	
	26-30%						25%	25%	20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%	
	21-25%								20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%	
Source : ASEAN Secretariat																	
* The above is a general tariff reduction formula. This does not preclude a faster or slower rate of reduction for each tariff line within the specified time-frame																	
** Existing Tariff Rates applicable to ASEAN : Non-PTA products (as of 31 December 1992)																	
*** For most manufactured products																	

ตารางที่ 4.15 : General Formula of Normal Track Tariff Reduction Program (For Products with Tariff Rates 20% and Below)*												
Country	Existing	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
	Tariff Rates**											
Brunel D.	20%	20%	20%	20%	15%	15%	15%	15%	10%	10%	10%	0-5%
	15%	15%	15%	15%	10%	10%	10%	10%	10%	10%	5%	0-5%
	10%	10%	10%	10%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	0-5%
Indonesia	20%	20%	20%	20%	15%	15%	15%	15%	10%	5%	5%	0-5%
	15%	15%	15%	15%	10%	10%	10%	10%	5%	5%	5%	0-5%
	10%	10%	10%	10%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	5%	0-5%
Malaysia	20%	18.5%	17.0%	15.5%	14.0%	12.5%	11.0%	9.5%	8.0%	6.5%	5.0%	
	10%	9.5%	9.0%	8.5%	8.0%	7.5%	7.0%	6.5%	6.0%	5.5%	5.0%	
Philippines		During this period, Executive Order 470 implements an										
	16-20%	autonomous 5-year tariff reduction program ending		15%	15%	15%	15%	10%	10%	10%	10%	0-5%
	11-15%	1995		10%	10%	10%	10%	10%	10%	10%	0-5%	0-5%
	6-10%			0-5%	0-5%	0-5%	0-5%	0-5%				
	0-5%			0-5%	0-5%	0-5%	0-5%					
Singapore	0-2.5%	0	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
Thailand	20%				20%	20%	20%	15%	15%	10%	10%	0-5%
	15-19%							15%	15%	10%	10%	0-5%
	10-14%							10%	10%	0-5%		
	6-9%							0-5%				
	5% or below	0-5%										
Source : ASEAN Secretariat												
* The above is a general tariff reduction formula. This does not preclude a faster or slower rate of reduction for each tariff line within the specified time-frame												
** Existing Tariff Rates applicable to ASEAN : Non-PTA products (as of 31 December 1992)												

ตารางที่ 4.6 แผนการลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาชีวห้า สำนับเครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์บางประเทศ																									
HS Code	สินค้า	บรุ่น				อินเด尼เซีย				มาเลเซีย				พิลิปปินส์				สิงคโปร์				ไทย			
		Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rate	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat
1. หมวดเครื่องใช้ไฟฟ้านี้ในบ้าน		20.00	2.31		30.38	5.00		15.09	4.83		33.12	4.00		0.00	0.00		33.64	5.00							
8415.10	เครื่องปั๊มน้ำจากศูนย์	N	20.00	5.00	N	40.00	5.00	E	30.00	-	E	75.00	-	N	0.00	0.00	N	60.00	5.00						
8415.90	ผู้จัดการศูนย์																								
8418.10	ปรับอากาศ	N	20.00	5.00	N	5.00	5.00	N	12.50	5.00	E	30.00	-	N	0.00	0.00	N	22.50	5.00						
8418.10	ตู้เย็น	N	20.00	5.00	N	40.00	5.00	E	30.00	-	E	75.00	-	N	0.00	0.00	N	30.00	5.00						
8414.51	พัดลม	N	20.00	5.00	N	40.00	5.00	N	n.a.	n.a.	N	60.00	5.00	N	0.00	0.00	N	37.50	5.00						
8450.20	เครื่องซักผ้า	N	20.00	5.00	N	5.00	5.00	n.a.	n.a.	n.a.	N	5.50	0.00	N	0.00	0.00	N	20.00	5.00						
8450.90	ผู้จัดการเครื่องซักผ้า																								
8516.10	เครื่องทำน้ำร้อน	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	5.00	5.00	N	29.50	5.00	N	0.00	0.00	N	20.00	5.00						
8516.31	เครื่องปั๊มน้ำ	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	5.00	5.00	N	29.50	5.00	N	0.00	0.00	N	20.00	5.00						
8516.40	เครื่องดูดฝุ่น	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	6.00	5.00	N	27.00	5.00	N	0.00	0.00	N	30.00	5.00						
8516.50	หม้อนุ่งข้าว	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	30.00	5.00	N	27.00	5.00	N	0.00	0.00	N	40.00	5.00						
8516.71	เครื่องต้มกาแฟ/ชา	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	15.00	5.00	N	27.00	5.00	N	0.00	0.00	N	n.a.	n.a.						
8516.72	เครื่องปั๊มน้ำมัน	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	15.00	5.00	N	27.00	5.00	N	0.00	0.00	N	n.a.	n.a.						
8516.90	ผู้จัดการเครื่องทำน้ำ																								
8516.90	ความร้อน	F	20.00	0.00	N	5.00	5.00	N	15.00	5.00	N	12.00	5.00	N	0.00	0.00	N	30.00	5.00						
2. เครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน		20.00	0.00		35.56	5.00		10.00	3.33		19.13	4.38		0.00	0.00		32.22	5.00							
8518.10	ไมโครเวฟ และชาตัง	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	12.50	5.00	N	12.00	5.00	F	0.00	0.00	F	30.00	5.00						
8518.21	ลำโพงเดี่ยว	E	20.00	-	F	30.00	5.00	F	12.50	5.00	N	20.00	5.00	F	0.00	0.00	E	40.00	-						
8518.22	ลำโพงหลายตัว	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	12.50	5.00	N	20.00	5.00	F	0.00	0.00	E	40.00	-						
8518.40	เครื่องขยายเสียง	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	17.50	5.00	N	20.00	5.00	F	0.00	0.00	N	20.00	5.00						
8527.11	วิทยุเทป	F	20.00	0.00	F	40.00	5.00	F	0.00	0.00	F	0.00	0.00	F	0.00	0.00	E	30.00	-						
8527.19	วิทยุติดรถยนต์	F	20.00	0.00	F	40.00	5.00	F	0.00	0.00	N	27.00	5.00	F	0.00	0.00	E	30.00	-						
8528.10	เครื่องรับโทรศัพท์	F	20.00	0.00	F	40.00	5.00	F*	30.00	5.00	n.a.	n.a.	n.a.	F	0.00	0.00	E	40.00	-						
8528.20	เครื่องรับโทรศัพท์มือถือ	F	20.00	0.00	F	40.00	5.00	F	0.00	0.00	N	27.00	5.00	F	0.00	0.00	E	40.00	-						
8516.50	โทรศัพท์เคลื่อนที่	F	20.00	0.00	N	40.00	5.00	N	5.00	5.00	N	27.00	5.00	N	0.00	0.00	N	20.00	5.00						
3. หมวดเครื่องใช้สำนักงานอัตโนมัติ		20.00	0.00		19.50	4.50		4.25	1.00		8.35	0.50		0.00	0.00		11.00	3.33							

ตารางที่ 4/6 แผนการลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาฟต้า สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์บางประเภท																							
HS Code	สินค้า	บรูไน		อินโดนีเซีย			มาเลเซีย		พิลิปปินส์			สิงคโปร์		ไทย									
		Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	Track	Base Rate	Target Rat	
8517.10	เครื่องรับโทรศัพท์	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	12.50	5.00	N	13.00	5.00	F	0.00	0.00	F	40.00	-				
8517.81	อุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่อง-																						
	บันโทรศัพท์	F	20.00	0.00	F	20.00	5.00	F	30.00	5.00	F	6.50	0.00	F	0.00	0.00	F	7.50	0.00				
8517.82	โทรศัพท์ หรือ โทรศัพท์	F	20.00	0.00	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	6.00	0.00	F	0.00	0.00	F	2.50	0.00				
8517.90	ผ้าและกระดาษที่เนื้อจาก																						
	โทรศัพท์ หรือ โทรศัพท์	n.a.	n.a.	n.a.	F	5.00	5.00	F	0.00	0.00	F	20.00	0.00	F	0.00	0.00	F	30.00	0.00				
8471.10	เครื่องประมวลผลแบบ-																						
	อนาคต	F	20.00	0.00	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	5.00	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8471.20	เครื่องประมวลผลแบบ-																						
	ดิจิตอล	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	0.00	0.00	F	7.50	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8471.91	CPU	F	20.00	0.00	F	30.00	5.00	F	0.00	0.00	F	7.50	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8471.92	I/O Unit	F	20.00	0.00	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	5.50	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8471.93	Storage Unit	F	20.00	0.00	F	0.00	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8471.99	Other Processing Unit	F	20.00	0.00	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	7.50	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
4. ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์			20.00	5.00		2.14	1.43		0.57	0.57		10.14	0.00		0.00	0.00		21.25	4.82				
8534.00	PCB	F	20.00	5.00	F	5.00	5.00	F	0.00	0.00	F	6.50	0.00	F	0.00	0.00	F	35.00	5.00				
8540.11	CRT for Color TV	F	20.00	5.00	E	0.00	0.00	F	1.00	1.00	F	6.50	0.00	F	0.00	0.00	F	26.25	5.00				
8540.12	CRT for B&W TV	F	20.00	5.00	E	0.00	0.00	F	1.00	1.00	N	30.00	0.00	F	0.00	0.00	F	26.25	5.00				
8532.10	Power Capacitor	F	20.00	5.00	F	10.00	5.00	F	0.00	0.00	F	6.00	0.00	F	0.00	0.00	F	35.00	5.00				
8533.10	Fixed Carbon																						
	Resistor	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	0.00	0.00	F	6.00	0.00	F	0.00	0.00	F	17.50	5.00				
8541.10	Diode	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	1.00	1.00	F	6.00	0.00	F	0.00	0.00	F	5.00	5.00				
8542.11	IC	F	20.00	5.00	F	0.00	0.00	F	1.00	1.00	F	10.00	0.00	F	0.00	0.00	F	3.75	3.75				
หมายเหตุ : Track หมายถึง แผนการลดภาษี โดยที่ F = Fast Track, N = Normal Track, E = Exclusion Track																							
* เครื่องรับโทรศัพท์ขนาดกว้าง 41.6 cm. ของมาเลเซียอยู่ใน Exclusion List																							

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนกรัดภาษีของไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%)	ประเทศที่มีแผน ลดภาษีมากกว่าไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%)
		หรือต่ำกว่า)	หรือต่ำกว่า)
8501.10	DC Motor of an output not exceeding 37.5 W	N	I
8501.31	DC Motor of an output not exceeding 750 W	N	I
8501.40	Other AC motors single-phase	N	B (E 20%)
8501.51	AC motors single-phase of an output not - exceeding 750 W	N	B (E 20%)
8502.11	Electric generating of an output not exceeding 75 kVA	N	I, B (E 20%)
8502.12	Electric generating of an output exceeding 75 kVA but not exceeding 375 kVA	N	B (E 20%)
8502.13	Electric generating of an output exceeding 375 kVA	N	B (E 20%)
8502.30	Other generating sets	N	B (E 20%)
8404.10	Ballast, for discharge lamps or tubes	N	I, B (E 20%)
8504.21	Electric transformer having a power handling capacity not exceeding 650 kVA	N	P
8504.22	Electric transformer having a power handling capacity exceeding 650 kVA but not exceeding 10,000 kVA	N	P
8504.23	Electric transformer having a power handling capacity exceeding 10,000 kVA	N	P
8504.32	Electric transformer having a power handling capacity exceeding 1kVA but not exceeding 16 kVA	N	P, I
8504.33	Electric transformer having a power handling capacity exceeding 16 kVA but not exceeding 500 kVA	N	P
8504.34	Electric transformer having a power handling capacity exceeding 500 kVA	N	P

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนการลดภาษีของไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%) หรือต่ำกว่า)	ประเทศไทยที่มีแผน
			ลดภาษีมากกว่าไทย
			(ปีที่อัตราภาษี = 20%)
			หรือต่ำกว่า)
8504.90	Parts for electrical transformers	N	I (E 5%)
8505.11	Electro-magnets of metal	N	B (E 20%)
8505.19	Other electro-magnets	N	B (E 20%)
8505.20	Electro magnetic coupling, clutches and brakes	N	B (E 20%)
8505.30	Electro magnetic lifting heads	N	B (E 20%)
8505.90	Other electro magnetic, including parts	N	P
8506.11	Primary cells and batteries :-manganese dioxide	N	B (E 20%)
8506.12	Primary cells and batteries :-mercuric oxide	N	B (E 20%), M(E 5%)
8506.13	Primary cells and batteries :-silver oxide	N	B (E 20%)
8506.19	Other Batteries	N	B (E 20%)
8506.20	Batteries of an external volume exceeding 300 cm3	N	B (E 20%)
8506.90	Parts of primary cells and batteries	N	B (E 20%)
8507.10	Electric accumulators:- Lead acid, of a kind used for starting piston engines	N	P
8507.20	Other lead acid accumulators	N	P
8507.90	Parts for electric accumulators	N	P
8509.30	Kitchen waste disposers	N	B (E 20%), P
8509.80	Other domestic appliance	N	P
8510.10	Shavers	N	I, P
8510.20	Hair clippers	N	I, P
8510.90	Parts for shavers and hair clippers	N	B (E 20%), I, P
8511.10	Sparkling plugs	N	I (E40%)
8511.40	Starter motors and dual purpose starter generators	N	I (E40%)
8511.50	Other generators	N	I (E 100%)

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนการลดภาษีของไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%)	ประเทศไทยมีแผน
			ลดภาษีช้ากว่าไทย
			ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)
8511.90	Parts for generator or starter motors	N	I
8512.90	Parts for electrical lighting or signalling equipment	N	B (E 20%)
8514.10	Resistance heated furnaces and ovens	N	B (E 20%)
8514.20	Induction or dielectric furnace and ovens	N	B (E 20%)
8514.30	Other furnaces and ovens	N	B (E 20%)
8514.40	Other induction or dielectric heating equipment	N	B (E 20%)
8514.90	Parts for electric furnace and oven	N	B (E 20%)
8515.11	Soldering irons and guns	N	B (E 20%)
8515.19	Other soldering machine	N	B (E 20%)
8515.21	Fully or partly automatic machines and apparatus for resistance welding of metal	N	B (E 20%)
8515.29	Other automatic machine & apparatus for resistance arc welding of metals	N	B (E 20%)
8515.31	Fully or partly automatic machine and apparatus for arc welding of metals	N	B (E 20%)
8515.39	Other welding machine	N	B (E 20%)
8515.80	Other machine and apparatus	N	B (E 20%)
8515.90	Parts for electric beam, soldering or welding machine	N	B (E 20%)
8516.10	Electric instantaneous or storage water heaters and immersion heaters	N	I, P
8516.21	Storage heating radiators	N	B (E 20%), I
8516.29	Other electric instantaneous	N	B (E 20%), I
8516.31	Hair dryers	N	I, P
8516.32	Other hair-dressing apparatus	N	I, P
8516.33	Hand drying apparatus	N	I, P

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนการลดภาษีของไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)	ประเทศไทยมีแผน
			ลดภาษีมากกว่าไทย
			(ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)
			(ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)
8516.40	Electric smoothing irons	N	I
8516.50	Microwave oven	N	I, P
8516.60	Other ovens, cookers	N	I
8517.30	Telephonic or telegraphic switching apparatus	F	I
8517.81	Telephonic	F	M
8518.40	Audio frequency electric amplifier	N	I
8519.40	Transcribing machine	N	P
8519.91	Cassette type	N	P
8520.20	Telephone answering machine	N	B (E 20%), P
8520.39	Other magnetic tape machine	N	P
8524.21	Tape and record media of a width not exceeding 4 mm.	N	B (E 20%), P
8524.22	Tape and record media of a width exceeding 4 mm. but not exceeding 6.5 mm.	N	P
8524.23	Tape and record media of a width exceeding 6.5 mm.	N	P
8525.10	Transmission apparatus	F	B (E 20%), P, I
8525.20	Transmission apparatus incorporating reception apparatus	F	B (E 20%), P, I
8526.92	Radio remote control apparatus	N	B (E 20%), P
8531.10	Burglar or fire alarms and similar apparatus	N	B (E 20%)
8531.20	Indicator panels incorporating liquid crystal device (LCD) or light emitting diodes (LED)	N	B (E 20%), I
8531.80	Other apparatus for electrical sound or visual signal	N	B (E 20%), I
8531.90	Parts for electrical sound or visual signal	N	B (E 20%)
8532.21	Tantalum for electrical capacitors	F	B (E 20%)

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนการลดภาษีของไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%)	ประเทศที่มีแผน ลดภาษีช้ากว่าไทย (ปีที่อัตราภาษี = 20%)
		หรือต่ำกว่า)	หรือต่ำกว่า)
8532.22	Aluminium electrolytic	F	B (E 20%)
8532.23	Ceramic dielectric, single layer	F	B (E 20%)
8532.24	Ceramic dielectric, multilayer	F	B (E 20%)
8532.25	Dielectric of paper or plastics	F	B (E 20%)
8532.29	Other electrical capacitors	F	B (E 20%)
8532.30	Variable or adjustable (pre-set) capacitors	F	B (E 20%)
8532.90	Parts for electrical capacitors	F	B (E 20%)
8536.50	Other switches	N	I
8536.90	Other apparatus for switching and protecting electrical apparatus	N	I
8537.10	Boards, panels for a voltage not exceeding 1,000 V.	N	I
8537.20	Boards, panels for a voltage exceeding 1,000 V.	N	I
8539.29	Other electric filament or discharge lamps	N	P
8539.40	Ultra-violet or infra-red lamps	N	B (E 20%)
8539.90	Parts for electric filament or discharge lamps	F	B (E 20%)
8540.41	Magnetrons	F (1995)	M (1996)
8540.42	Klystrons	F (1995)	M (1996)
8540.49	Other cold cathodes or photo cathodes values	F (1995)	M (1996)
8540.91	Parts of cathode-ray tubes	F (1995)	B (E 20%)
8541.90	Parts of diodes, transistors and similar conductor device	F (1995)	B (E 20%)
8542.20	Other Hybrid integrated circuits	F (1993)	B (E 20%)
8542.80	Other electronic integrated circuit	F (1995)	B (E 20%)
8542.90	Parts for electronic integrated circuit	F (1995)	B (E 20%)
8544.11	Insulated wire and cable of copper	N (2000)	I (2001)

ตารางที่ 4.17 : ตารางแสดงรายการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ (chapter 85) ที่ประเทศไทยมีการลดภาษีเร็วกว่าประเทศอาเซียนอื่น

HS	รายการสินค้า	แผนการลดภาษีของไทย ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)	ประเทศที่มีแผน ลดภาษีช้ากว่าไทย ปีที่อัตราภาษี = 20% หรือต่ำกว่า)
8544.20	Co-axial cable and other co-axial electric conductor	N (2000)	B (E 20%), I (2001)
8544.30	Ignition wiring sets and other wiring sets of a kind used in vehicles, aircraft or ship	N (2000)	B (E 20%), P (2001)
8544.49	Cable insulated with PVC	N (2000)	I (2001)
8544.59	Other cable	N (2000)	I (2001)
8547.10	Insulating fitting of ceramics	N (1993)	B (E 20%)
8547.20	Insulating fitting of plastics	N (1993)	B (E 20%)
8547.90	Other insulating fitting for electrical machine	N (1993)	B (E 20%)
8548.00	Electrical parts of machine or apparatus, not includes elsewhere in chapter 85	N (2000)	B (E 20%)
ที่มา : ASEAN Secretariate			
หมายเหตุ : B หมายถึง ประเทศ Brunei, I หมายถึง ประเทศไทย Indonesia, M หมายถึง ประเทศ Malaysia P หมายถึง ประเทศ Philippines, และ S หมายถึง ประเทศ Singapore, N หมายถึง Normal Track, F หมายถึง Fast Track			

ตารางที่ 4.18 : Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)

พิกัดศุลกากร*	รายการสินค้า
B 8501.20	Universal AC/DC motors of an output exceeding 37.5 W
B 8501.40	Other AC motors, single phase
B 8501.51	Of an output not exceeding 750 w.
B 8502.11	Of an output not exceeding 75 KVA
B 8502.12	Of an output exceeding 75 KVA but not exceeding 375 KVA
B 8502.13	Of an output exceeding 375 KVA
B 8502.30	Other generating sets
B 8504.10	Ballasts for discharge lamps or tubes
T 8504.31	Having a power harding capacity not exceeding 1 KVA
I 8504.90.190	Other ballasts
I 8504.90.200	For battery chargers having a rating exceeding 100 KVA.
B 8505.11	Of metal
B 8505.19	Other
B 8505.20	Electro-magnetic couplings, clutches and brakes.
B 8505.30	Electro-magnetic lifting heads.
B 8505.90	Other, including parts.
B 8506.11	Manganese dioxide.
M 8506.11.900	For other purposes (other for hearing aids)
B 8506.12	Mercuric oxide.
M 8506.12.900	For other purposes.
B 8506.13	Silver oxide.
M 2506.13.900	For other purpose.
B 8506.19	Other
M 8506.19.900	For other purpose.
B 8506.20	Of an external volume exceeding 300 cm ³
M 8506.20	Of an external volume exceeding 300 cm ³
B 8506.90	Parts
B 8509.30	Kitchen waste disposers.
B 8510.90	Parts
I 8511.10.900	Other

ตารางที่ 4.18 : Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)

พิกัดศุลกากร*	รายการสินค้า
I 8511.40.111	To be used directly for mfg. assembling of sedan and station wagon.
I 8511.40.119	Other
I 8511.40.190	Other
I 8511.40.900	Other
I 8511.50.111	To be use directly for assembling or mfg. of sedan and station wagon.
I 8511.50.119	Other
I 8511.50.190	Other
I 8511.50.900	Other
B 8512.90	Parts
B 8514.10	Resistance heated furnaces and ovens.
B 8514.20	Induction or dielectric furnaces and ovens.
B 8514.30	Other furnaces and ovens.
B 8514.40	Other induction or dielectric heating equipment.
B 8514.90	Parts
B 8515.11	Soldering irons and guns
B 8515.19	Other
B 8515.21	Fully or partly automatic
B 8515.29	Other
B 8515.31	Fully or partly automatic
B 8515.39	Other
B 8515.80	Other machines and apparatus
B 8515.90	Parts
B 8516.21	Storage heating radiators.
B 8516.29	Other
B 8518.21	Single loudspeakers, mounted in their enclosures.
T 8518.21	Single loudspeakers, mounted in their enclosures.
T 8518.22	Single loudspeakers, mounted in their enclosures.
T 8518.29	Other
T 8518.50	Electric sound amplifier sets.
B 8519.40	Transcribing machine.

ตารางที่ 4.18 : Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)

พิกัดศุลกากร*	รายการสินค้า
B 8520.20	Telephone answering machine.
B 8524.21	Of a width not exceeding 4 mm.
B 8525.10	Transmission apparatus.
B 8525.20	Transmission apparatus incorporating reception apparatus.
B 8526.92	Radio remote control apparatus.
T 8527.11	Combined with sound recording or reproducing apparatus.
T 8527.19.OXA	Transistors
T 8527.19.OXB	Other
T 8527.21.OXA	Combined with sound recording or reproducing apparatus.
B 8527.29	Other
T 8527.29.OXA	Other
T 8527.31.OXA	Combined with sound recording or reproducing apparatus.
T 8527.32.OXA	Not combined with sound recording or reproducing apparatus but with a clock.
T 8527.39.OXA	Transistors
T 8527.39.OXB	Other
T 8527.90.9XA	Other
M 8528.10.119	Other with screen of over 41.6 cm.
M 8528.10.129	Other
T 8528.10.000	Color
M 8528.20.119	Other
M 8528.20.129	Other
T 8528.20	B&W or other monochromes.
T 8529.31 OXA	For motor vehicles.
B 8531.10 000	Burglar or fire alarms and similar apparatus.
B 8531.20	Indicator panels incorporating liquid crystal devices (LCD) or light emitting diodes (LED).
B 8531.80.000	Other apparatus.
B 8531.90.000	Parts
B 8532.21.000	Tantalum
B 8532.22.000	Aluminium electrolytic
B 8532.23.000	Ceramic dielectric single layer.

ตารางที่ 4.18 : Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)

พิกัดศุลกากร*	รายการสินค้า
B 8532.24.000	Ceramic dielectric multi-layer.
B 8532.25.000	Dielectric of paper or plastics.
B 8532.29.000	Other
B 8532.30.000	Variable or adjustable (pre-set) capacitors.
B 8532.90.000	Parts
I 8536.90.100	Commutator
T 8539.31.OXB	Fluorescent tubes (Bht./each)
T 8539.31.OXC	Neon tube (Bht./each)
B 8539.39.000	Other
T 8539.39.IXA	Electric lamps for motor vehicles and cycles (Bht./each)
T 8539.39.IXB	Fluorescent tubes (Bht./each)
T 8539.39.IXC	Neon tubes (Bht./each)
T 8539.39.2XA	Electric lamps for motor vehicles and cycle (Bht./each).
T 8539.39.2XB	Fluorescent tubes (Bht./each).
T 8539.39.2XC	Neon tubes (Bht./each)
T 8539.39.3XA	Electric lamps for motor vehicles and cycle (Bht./each).
T 8539.39.3XB	Fluorescent tubes (Bht./each).
T 8539.39.3XC	Neon tubes (Bht./each).
B 8539.40.000	Ultra-violet or infra-red lamps; arc lamps.
B 8539.90.000	Parts
I 8540.11.000	Color
I 8540.12.000	B&W or other monochrome.
B 8540.91.000	Of cathode-ray tubes.
B 8540.99.000	Other
B 8541.90.000	Parts
B 8542.20.000	Other
B 8542.90.000	Parts
B 8544.20.000	Signal generators
B 8544.30.000	Co-axial cable and other co-axial electric conductors.
B 8544.70.000	Ignition wiring sets and other wiring sets of a kind used in vehicles, aircraft of ships.

ตารางที่ 4.18 : Exclusion List สำหรับสินค้าในหมวดอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (หมวด HS 85)

พิกัดศุลกากร*	รายการสินค้า
B 8547.10.000	Optical fibre cables.
B 8547.20.000	Insulating fittings of ceramics.
B 8547.90.000	Insulating fitting of plastics.
B 8548.00.000	Other electrical parts of machine or apparatus, not specified or included elsewhere in this chapter.

Source : ASEAN Secretariat.

หมายเหตุ : B หมายถึง บруไน, I หมายถึง อินโดนีเซีย, M หมายถึง มาเลเซีย, P หมายถึง พิลิปปินส์,

S หมายถึง สิงคโปร์ และ T หมายถึง ไทย

ตารางที่ 4.19 : ประมาณมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์บางรายการที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการลดภาษี

ผลิตภัณฑ์	แผนการลดภาษีและอัตรา-	ประมาณความต้องการที่เพิ่มขึ้นเมื่อลดภาษีเป็นศูนย์		
		ภาษีก่อนข้อตกลงอาชีวภาพด้ำ*	ปริมาณความต้องการ (เครื่อง)	มูลค่าการค้าที่เพิ่มขึ้น (บาท)
1. เครื่องรับโทรศพท	F(40%)		1,146,944	901,497,984
2. เครื่องโทรสาร (FAX)	F(40%)		5,885	63,057,775
3. หลอดภาพโทรทัศน์ (CRT)	F(35%)		363,821,517	474,787,079,700
4. เครื่องรับโทรทัศน์	E(40%)		348,264,288	1,810,974,298,000
5. เครื่องรับวิทยุเทป	E(30%)		949	1,387,438
6. แผ่นวงจรพิมพ์ (PCB)	F(35%)		51,424,116	514,241,160
7. เครื่องปรับอากาศ	N(30%)		214,993	2,597,760,419
ที่มา : จากการคำนวณ โดยใช้ค่าความยึดหยุ่นของราคาน้ำเงินค่าน้ำเข้า จากรางวัลศึกษาของ ดร. บันพิด นิจถาวร ซึ่งประมาณว่า				
ค่าความยึดหยุ่นสำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีค่า -0.7776				
หมายเหตุ : * F หมายถึง Fast Track, E หมายถึง Normal Track และ N หมายถึง Exclusion List				

5. ความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ เขตการค้าเสรีอาเซียน

5.1 ลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน

พัฒนาการของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในอาเซียน มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับคือ เริ่มต้นจากนโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าในช่วงทศวรรษ 1960 โดยรัฐใช้มาตรการกำหนดภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปในอัตราสูงเป็นเครื่องมือจูงใจให้เกิดการผลิตในประเทศไทย บริษัทที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ พลิปปินส์ และอินโดนีเซีย ในยุคแรกส่วนใหญ่เป็นบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่น ที่ผลิตโดยนำเข้าชิ้นส่วนครบชุดสมบูรณ์จากบริษัทแม่มาประกอบ เพื่อจำหน่ายภายในประเทศเป็นหลัก ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1970-80 ผลจากการขาดดุลการค้าของประเทศไทยอาเซียนและวิกฤตการณ์น้ำมันในปี 1973 และ 1979 ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยส่วนใหญ่จึงเริ่มเปลี่ยนไปสู่การส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออกมากขึ้น ประกอบกับประเทศไทยสามารถกำลังประสบปัญหาค่าเงินแข็งตัวขึ้น จึงต้องย้ายฐานการผลิตมาสู่ประเทศไทยแทนอาเซียนซึ่งค่าจ้างแรงงานยังถูกอยู่ นำเข้าเครื่องจักรและวัสดุด้วยไม่เสียภาษีผลิตเพื่อส่งออก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไทยยังคงได้รับการคุ้มครองต่อไป

ตารางที่ 5.1 แสดงมูลค่าผลผลิตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียน จะเห็นว่าทุกประเทศมีอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมในช่วงทศวรรษ 1970 มากกว่า 1980 เป็นอันมาก เพราะการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ของประเทศไทยอาเซียนต่างพึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศเป็นหลัก เมื่อภาวะเศรษฐกิจโลกดีดอยู่อันเนื่องจากวิกฤตการณ์น้ำมันและสงครามอ่าวเปอร์เซีย การเติบโตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอาเซียนจึงถูกอยู่ตามไปด้วย

อนึ่ง พลิปปินส์และอินโดนีเซียมีอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมในช่วงทศวรรษ 1980 ต่ำมาก เนื่องจากปัญหาการเมืองในประเทศไทยทำให้บริษัทต่างชาติขาดความมั่นใจในการลงทุน อย่างไรก็ตาม สำหรับช่วงปี 1987-90 ซึ่งกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่และญี่ปุ่นกำลังประสบปัญหาค่าเงินแข็งตัว ทำให้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยล่า�ันมีราคาแพง การลงทุนจากต่างประเทศจึงหลังให้หลบเข้ามาสู่ภูมิภาคนี้อีกครั้ง อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์กลับมาเป็นบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยอีก

อนึ่ง จะเห็นว่าสิงคโปร์มีมูลค่าผลผลิตในอุตสาหกรรมนี้สูงสุดโดยตลอด รองลงมาคือมาเลเซีย และไทยตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ในขณะเดียวกัน ไม่สามารถตัดสินใจได้ว่า มาเลเซีย มีอัตราการเติบโตสูงสุดโดยตลอด เช่นกัน ยกเว้นในช่วงทศวรรษ 1980 ซึ่งต่ำกว่าสิงคโปร์เล็กน้อย และเมื่อพิจารณาในช่วงปี 1987 - 90 มาเลเซียมีอัตราการเติบโตในช่วงนี้สูงถึง 30% รองลงมาคือ สิงคโปร์ ไทย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ

ในด้านประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน (ตารางที่ 5.2) แรงงานสิงคโปร์มีประสิทธิภาพการผลิตสูงสุดทั้งในด้านมูลค่าและอัตราการเติบโต รองลงมาคือมาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ตามลำดับ โดยที่ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานในช่วงทศวรรษ 1980 มีมูลค่ามากกว่าช่วง 1970 อันแสดงว่า แรงงานได้รับการพัฒนาทักษะให้มีความสามารถในการผลิตดีขึ้น สำหรับอัตราการเติบโตของประสิทธิภาพการผลิตในช่วงทศวรรษ 1980 มีค่าต่ำกว่าช่วงต่ำในเกือบทุกประเทศ เป็นผลจากวิกฤตการณ์น้ำมันและสภาวะอุปทานแรงงานที่หายไปซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งเพื่อการผลิตในประเทศไทยทั้งสองส่วนใหญ่เป็นการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงเพื่อส่งออก เช่น การผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในสิงคโปร์ การผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในมาเลเซีย เป็นต้น การผลิตสินค้าเหล่านี้จำนวนมากจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเพื่อควบคุมคุณภาพสินค้า และอาศัยแรงงานที่มีทักษะควบคุมเครื่องจักร จึงทำให้ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงาน หรือผลผลิตของอุตสาหกรรมต่อ 1 หน่วยแรงงานในประเทศไทยทั้งสองมีค่าสูงตามไปด้วย

เนื่องจากอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยและมาเลเซียมีรูปแบบการพัฒนาที่ใกล้เคียงกันทั้งในด้านการลงทุนจากต่างประเทศ การผลิต และการค้าระหว่างประเทศ จึงกล่าวได้ว่ามาเลเซียน่าจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญที่สุดของไทยในอาเซียน การศึกษาในที่นี้จะเปรียบเทียบลักษณะบางประการของอุตสาหกรรมในประเทศไทยทั้งสอง เพื่อเปรียบเทียบความได้เปรียบ-เสียเปรียบและพิจารณาว่าอุตสาหกรรมไทยจะสามารถแข่งขันกับมาเลเซียได้หรือไม่

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะการผลิตของอุตสาหกรรมในประเทศไทยทั้งสองในช่วงทศวรรษ 1980 จะเห็นว่ามาเลเซียมีอัตราการเติบโตของประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานต่ำกว่าช่วงคงที่ประมาณ 8% ตลอดทศวรรษนี้ สูงกว่าประเทศไทยซึ่งมีประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานลดลงในช่วงครึ่งแรกของทศวรรษ 1980 แล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในอัตรา 0.7 % ในช่วงหลัง อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีประสิทธิภาพในการใช้สินค้าทุนได้ดีกว่ามาเลเซีย โดยมีอัตราการเติบโตของผลผลิตต่อทุนประมาณ 3.5% ในช่วงปลายทศวรรษ 1980 ในขณะที่มาเลเซียมีอัตราการเติบโตเพียงประมาณ 1% สำหรับในช่วงต้นทศวรรษนั้น การลดตัวของการลงทุนจากต่างประเทศ ทำให้ผลผลิตต่อทุนทั้งในไทยและมาเลเซียลดน้อยลงตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานพบว่า มาเลเซียมีแนวโน้มที่จะใช้สินค้าทุนเพิ่มขึ้นมากกว่าการใช้แรงงาน สาเหตุหนึ่งเป็นเพรเวนมาเลเซียมีการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องการความละเอียดแม่นยำในการผลิต ต้องมีการควบคุมคุณภาพสูงขึ้น จึงต้องใช้เครื่องจักรช่วยควบคุมการผลิตมากขึ้น ในขณะที่ประเทศไทยมีสัดส่วนการใช้ทุนต่อแรงงานเพิ่มขึ้นมากในช่วงต้นทศวรรษ แต่กลับลดลงในช่วงปลาย

จากตารางที่ 5.4 กล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของมาเลเซียมีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยมากกว่าไทย ไม่ว่าจะเป็นในด้านการจ้างงาน สัดส่วนในผลผลิตของภาค

อุตสาหกรรม และมีความสำคัญอย่างมากต่อการส่งออก การส่งออกทั้งหมด สำหรับประเทศไทย อุตสาหกรรมนี้มีบทบาทมากในการสะสมทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการระดมทุนจากต่างประเทศ และเริ่มนีบทบาทมากขึ้นต่อการส่งออกของประเทศไทย แต่ยังมีสัดส่วนในการจ้างงานและผลผลิตมวลรวมไม่นักนัก

ในด้านการค้าระหว่างประเทศ จากตารางที่ 5.5 จะเห็นว่ามาเลเซียมีมูลค่าทางการค้าระหว่างประเทศสูง [(Xi-Mi)/(Xi+Mi)] สูงกว่าไทย และการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในมาเลเซียมีการนำเข้าชั้นส่วนและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในสัดส่วนที่น้อยกว่าไทย (ค่า $Mi/(Yi+Mi-Xi)$ ของมาเลเซียมีค่าต่ำกว่าไทย) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในมาเลเซียมีความเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตชั้นส่วนและผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปมากกว่าไทย ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาชั้นส่วนจากต่างประเทศในอัตราสูง ในด้านการนำเข้า-ส่งออกก็เช่นกัน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์มีสัดส่วนในมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกทั้งหมดของภาคอุตสาหกรรมสูงกว่าไทย

ตารางที่ 5.6 วัดสัดส่วนการจ้างงานต่อมูลค่าเพิ่มปراภกว่า สัดส่วนของค่าจ้างแรงงานในมูลค่าเพิ่มผลผลิตของมาเลเซียมีแนวโน้มลดลง แต่มีสัดส่วนค่อนข้างคงที่ประมาณ 33-34% ในไทย ทั้งนี้ เพราะมาเลเซียมีแนวโน้มที่จะใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานในการผลิตมากขึ้น เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานและลักษณะการผลิตที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวมาแล้ว

จากด้านนี้ต่างๆ ทางเศรษฐกิจที่แสดงข้างต้น กล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของมาเลเซียมีขนาดการผลิตและความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศมากกว่าไทย เพราะการลงทุนจากต่างประเทศในมาเลเซียซึ่งผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและผลิตเพื่อส่งออกมีปริมาณการผลิตที่มากกว่าการผลิตในประเทศไทย และการที่บริษัทต่างชาติในมาเลเซียมีผู้ผลิตชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์อยู่เป็นจำนวนมาก การผลิตสินค้าในมาเลเซียจึงมีความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าสำเร็จรูปและการผลิตชั้นส่วน ในขณะที่จำนวนบริษัทผู้ผลิตชั้นส่วนในไทยยังมีไม่เพียงพอ การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยจึงต้องพึ่งพาชั้นส่วนจากต่างประเทศในอัตราสูง

สำหรับแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมคาดว่า การผลิตในมาเลเซียจะเน้นการใช้เครื่องจักรทดแทนแรงงานไร้ฝีมือและแรงงานกึ่งฝีมือมากขึ้น แรงงานในมาเลเซียมีข้อได้เปรียบนื้องจากมีบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ตั้งอยู่จำนวนมาก และคนมาเลเซียส่วนใหญ่พูดภาษาอังกฤษได้ จึงสามารถเรียนรู้เทคโนโลยีต่างประเทศได้ง่าย แรงงานในมาเลเซียได้รับการพัฒนาให้มีทักษะในการผลิตได้ดี การผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเทคโนโลยีขั้นตอนและต้องใช้เครื่องจักรช่วยควบคุมการผลิต เช่นการผลิตชั้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จึงยังนิยมตั้งฐานการผลิตในประเทศไทยมาเลเซีย สำหรับประเทศไทย เรา yังมีข้อได้เปรียบเรื่องค่าแรงถูกกว่ามาเลเซีย และแรงงานกึ่งฝีมือได้รับการพัฒนาทักษะและสะสมประสบการณ์ในการผลิตนานาพื้นที่ การผลิตสินค้าที่ต้องใช้แรงงานมาก และใช้แรงงานกึ่งฝีมือและมีฝีมือควบคู่กัน เช่น การ

ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านบางชนิด จะย้ายฐานการผลิตมาอย่างประเทศไทยมากขึ้นอย่างไรก็ตาม การศึกษานี้จะได้เปรียบเทียบอัตราการคุ้มครองที่แท้จริง และอัตราผลตอบแทนต่อการลงทุนในกรณีที่มีภาษีเข้ามาเกี่ยวข้อง (Hurdle Rates of Return) เพื่อแสดงให้เห็นผลกระทบจากการลดภาษีตามข้อตกลงอาฟต์อัคตุสหกรรมของประเทศไทยทั้งสองในหัวข้อดังไป

5.2 ผลกระทบจากการลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาฟต์อัคตุสหกรรมในประเทศไทย

ดังได้แสดงอัตราภาษีของประเทศไทยคืออาเซียนในปัจจุบัน (Base Rate) และอัตราภาษีเป้าหมายที่แต่ละประเทศจะลดให้แก่กันและกัน (Target Rate) ในแผนการลดภาษีตามข้อตกลงอาฟต์อัคตุสหกรรมที่ 4.16 จะเห็นว่าประเทศไทยมีอัตราภาษีนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภทสูงกว่าทุกประเทศในอาเซียน สะท้อนให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไทยได้รับการคุ้มครองมากกว่าประเทศอื่นๆ การคุ้มครองเป็นเวลานานทำให้อุตสาหกรรมในประเทศไทยไม่พยายามพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน เพราะผู้ผลิตได้กำไรงามากในประเทศมากกว่าการส่งออก ดังนั้น การลดภาษีภายใต้ข้อตกลงอาฟต์อัคตุสหกรรมในประเทศไทยต้องเน้นย้ำกับการแข่งขันจากสินค้าของประเทศไทยมากกว่าอาเซียนอื่นที่ได้พัฒนาความสามารถในการผลิตและแข่งขันมาแล้ว (เนื่องจากมีภาษีต่ำกว่าไทย) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญที่สุดในอาเซียน

ผู้วิจัยได้คำนวณผลตอบแทนจากการลงทุนเมื่อภาษีนำเข้าตัดถูกตัดและผลผลิตเปลี่ยนแปลงไปโดยใช้แบบจำลอง Hurdle Rates of Return อธิบายว่า เมื่อภาษีลดลง ณ ระดับต่างๆ ผลตอบแทนต่อการลงทุนในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยที่ภาษีนำเข้าตัดถูกตัดมีผลทำให้โครงการลงทุนต้องมีอัตราผลตอบแทนต่อการลงทุนสูงขึ้น เพื่อชดเชยภาวะภาษีที่นักลงทุนต้องจ่ายไป ในขณะที่ภาษีนำเข้าสินค้าสำเร็จรูปซึ่งให้โครงการลงทุนต้องการอัตราผลตอบแทนต่ำลง เพราะกำแพงภาษีทำให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันได้น้อยลง ผู้ผลิตจึงได้กำไรจากการขายในประเทศไทยมากขึ้น Hurdle Rates of Return จึงเป็นอัตราผลตอบแทนต่อการลงทุนเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านภาษีนำเข้าตัดถูกตัดและสินค้าสำเร็จรูปดังกล่าว

การศึกษาในที่นี้ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากผู้ประกอบการที่วิรายในญี่ปุ่น รายรายเล็ก 1 ราย และผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศ 1 ราย ผลการคำนวณสรุปได้ดังตารางที่ 5.7 การคำนวณพบว่าผู้ผลิตที่วิเพื่อจำหน่ายในประเทศไทยได้รับการคุ้มครองในรูปของภาษีสูงกว่าผู้ผลิตที่วิเพื่อส่งออก (ค่า Effective Rate of Protection, ERP ในกรณี Pre-AFTA เป็นบวกและลดลงเรื่อยๆ เมื่อส่งออกมากขึ้น) แสดงว่าภาษีตัดถูกตัดที่รัฐเรียกเก็บจากผู้ผลิตในประเทศไทยมีมูลค่าน้อยกว่าภาษีนำเข้าที่วิสำเร็จรูป ทั้งนี้เพริ่งการผลิตที่วิสามารถนำเข้าขึ้นส่วนแบ่งครบทุกชนิด (CKD) โดยยืนสูตรการผลิตแก่กรมศุลกากรเพื่อขออนุญาตให้เสียภาษีในอัตราเดียวคือร้อยละ 10 ในขณะที่ที่วิสำเร็จรูปต้องเสียภาษีนำเข้าร้อยละ 40

สำหรับเครื่องปรับอากาศพบว่า มีการเก็บภาษีวัตถุดิบในอัตราสูงกว่าสินค้าสำเร็จ粗 (ค่า ERP เป็นลบ) ทั้งนี้ เพราะชิ้นส่วนหลายชิ้นในเครื่องปรับอากาศ เช่น คอมเพรสเซอร์ ไมเตอร์ไฟฟ้า และสารเคมี ซึ่งมี สัดส่วนในต้นทุนการผลิตสูง ยังมีการนำเข้าสูงมากเนื่องจากรัฐให้การคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศไทย ประกอบกับ วัสดุขั้นพื้นฐานที่ต้องใช้ในการผลิต เช่น เหล็กและพลาสติก เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการคุ้มครองมีภาษีนำเข้า ร้อยละ 30-40 การใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตในประเทศไทยจึงมีต้นทุนสูงตามไปด้วย

อนึ่ง ผลการคำนวนพบว่าผู้ผลิตที่วิรายเล็กต้องมีอัตราผลตอบต่อการลงทุน (r_{gi}) สูงกว่าผู้ผลิต ที่วิรายใหญ่ ทั้งๆ ที่ผู้ผลิตทั้งสองรายต่างเผชิญภาระภาษีนำเข้าในอัตราเดียวกันและได้รับการคุ้มครองในสินค้า สำเร็จ粗เท่าเทียมกัน เพราะผู้ประกอบการรายเล็กมีต้นทุนการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยสูง กว่าและมีจำนวนการผลิตน้อยกว่าจึงทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของผู้ผลิตรายเล็กมีค่าสูงกว่าผู้ผลิตรายใหญ่

ในกรณีที่สอง เมื่อมีการลดภาษีลงตามข้อตกลงอาฟต้า (50% Reduction of Pre-AFTA Tariff Rate on both Input and Output) ผลการคำนวนพบว่าเมื่อภาษีลดลง มูลค่าเพิ่มจากการผลิตของผู้ผลิตที่วิราย ใหญ่จะลดลง (ค่า VAd, Domestic Value Added ลดลง) ดังนั้น เพื่อให้ธุรกิจคุ้มทุนที่จะดำเนินการต่อไป อัตราผล ตอบแทนที่ผู้ผลิตจะต้องได้รับจากการลงทุนหลังหักภาษีแล้วต้องมีค่าสูงขึ้น (ค่า r_{gi} สูงขึ้น เมื่อเทียบกับกรณี Pre-AFTA) แสดงว่าผู้ผลิตที่วิรายใหญ่ต้องเผชิญกับอุปสรรคจากการแข่งขันของสินค้าภายนอกมากขึ้น ในทางตรง ข้าม สำหรับผู้ผลิตที่วิรายเล็ก และผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศพบว่า การลดภาษีช่วยให้ผู้ผลิตได้รับมูลค่าเพิ่มจาก การผลิตสูงขึ้น (ค่า VAd สูงขึ้น) ธุรกิจจึงสามารถลดอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนลงได้ (ค่า R_{gi} ลดลง)

ในกรณีที่สาม ได้ทำการทดลองคำนวนกรณีที่มีการลดเฉพาะภาษีสินค้าสำเร็จ粗 แต่ไม่ลด ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ (เนื่องจากวัตถุดิบนำเข้าจากนอกอาเซียน, 50% Reduction of Pre-AFTA Tariff Rate on Only Output) พบร่วมมูลค่าเพิ่มจากการผลิต (VAd) ของผู้ประกอบการทุกรายลดลง (เปรียบเทียบ case 3 กับ case 1) และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่นักลงทุนจะต้องได้รับเพื่อที่จะคุ้มทุน (r_{gi}) จะต้องมีค่าสูงขึ้น แสดงว่าหาก ไม่มีการปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบแต่ลดเฉพาะภาษีสินค้าสำเร็จ粗 ที่มีการค้าระหว่างกันในอาเซียน ผู้ประกอบ การทั้งในอุตสาหกรรมที่วิรายและเครื่องปรับอากาศจะยังคง เพราะมีการแข่งขันสูงขึ้น นักลงทุนบางส่วนอาจ ยกย้ายการลงทุนจากอุตสาหกรรมที่วิรายและเครื่องปรับอากาศไปลงทุนในอุตสาหกรรมอื่น หรือย้ายฐานการผลิต ที่วิรายและเครื่องปรับอากาศไปประเทศไทยอื่นที่มีอัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบต่ำกว่าไทย (ค่า r_{gi} ต่ำกว่าไทย) ในกรณีเช่นนี้ จึงคาดว่า หากไม่มีการปรับโครงสร้างภาษีนำเข้าขึ้นส่วนและส่วนประกอบเหล่า อุตสาหกรรมที่วิรายและเครื่องปรับ อากาศของไทยจะยังคง

สำหรับกรณีที่สี่ สมมติให้อัตราภาษีสินค้าสำเร็จ粗ลดลงจนถึงเป้าหมาย 0 - 5% ตามข้อ ตกลงอาฟต้า (5% Tariff Rate on Only Output) โดยภาษีวัตถุดิบไม่ลดลง ผลการคำนวนปรากฏว่ามูลค่าเพิ่มจาก การผลิตในประเทศไทย (VAd) ลดลงมากกว่ากรณีที่ 3 และติดลบสำหรับผู้ผลิตที่วิรายใหญ่ ทำให้ผลตอบแทนจากการลงทุนหลังหักภาษี (r_{gi}) พลอยติดลบไปด้วยซึ่งเป็นค่าที่เป็นไปไม่ได้ เป็นการยืนยันว่าหากลดภาษีสินค้า

สำเร็จรูปอย่างเดียวโดยไม่ลดภาษีวัตถุดิบที่นำเข้าจากออกอาเซียนเลย ทั้งอุดสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและที่ไม่สามารถอยู่รอดได้

อนึ่ง กระทรวงการคลังได้ประกาศลดอากรนำเข้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในหมวดพิกัดศุลกากร 84 85 และ 90 จำนวน 417 รายการ เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2537 โดยมีการลดภาษีในรายการที่สำคัญคือ¹ (1) ลดอัตราอากรนำเข้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 78 รายการจากอัตราอากร 0-39% เหลือ 1% (2) ลดอัตราอากรนำเข้าเครื่องจักรเฉพาะรายการที่ยังไม่เคยลด และสินค้าสาธารณูปโภคที่ใช้ในกิจการไฟฟ้าและการรถไฟจำนวน 37 รายการจากอัตราอากร 5-40% เหลือ 5% (3) สินค้าชั้นกลางจำนวน 94 รายการจากอัตราอากร 1-35% ลดเฉพาะรายการที่มีอัตราอากรนำเข้าเกิน 10% ให้เหลือ 10% เป็นการทั่วไป (4) ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจำนวน 208 รายการจากอัตราอากร 0-60% ให้เป็น 20% หรือ 30% เป็นการทั่วไป อย่างไรก็ตามการลดภาษีครั้งนี้ยังเป็นการพิจารณาในรายผลิตภัณฑ์เป็นหลักไม่ใช้การปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปหลายรายการไม่ได้ลดภาษีในขณะที่มีการลดภาษีชิ้นส่วนและสินค้าชั้นกลาง ทำให้ผู้ผลิตในบางผลิตภัณฑ์ได้รับการคุ้มครองสูงขึ้น และการลดภาษีสินค้าสำเร็จรูปเพียงบางรายการที่ทำให้ผู้ผลิตในบางผลิตภัณฑ์แย่ลง จึงกล่าวได้ว่าการลดภาษีโดยพิจารณาเป็นรายผลิตภัณฑ์ เช่นนี้เป็นการปฏิบัติต่อผู้ผลิตไม่เท่าเทียมกัน นอกจากนี้ การที่สินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้าน ซึ่งเป็นสินค้าอุปโภคที่จำเป็นสำหรับประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ไม่ได้ลดภาษี จึงอาจกล่าวได้ว่าการลดภาษีครั้งนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคเท่าไหร่นัก

อย่างไรก็ตาม การลดภาษีสินค้าสำเร็จรูปจะทำให้มีสินค้าจากต่างประเทศเข้าแข่งขันมากขึ้น ผู้ผลิตในประเทศไทยสามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้าต่อเมื่อมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำพอดังนั้น การลดภาษีสินค้าสำเร็จรูปต้องพิจารณาควบคู่ไปกับการลดภาษีชิ้นส่วนและวัตถุดิบจำเป็นที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วน เช่น พลาสติก สารเคมี และโลหะ หากรัฐยังให้การคุ้มครองบางอุดสาหกรรมอยู่ย่อมมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และส่งผลไปยังประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคสินค้าชั้นสุดท้ายในที่สุด

สำหรับผลตอบแทนต่อการลงทุนในการผลิตที่วิเครื่องปรับอากาศของไทย เมื่อเปรียบเทียบกับมาเลเซีย (ก่อนการลดภาษีตามข้อตกลงอาฟต้า) ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.8 จากตารางจะเห็นว่า อุดสาหกรรมที่วิเครื่องปรับอากาศไทยและมาเลเซียมีอัตราการคุ้มครองทางภาษี (ค่า ERP ในกรณี 0% Output Export) ใกล้เคียงกัน เพราะไทยมีภาษีนำเข้าที่วิเครื่องปรับอากาศในอัตรา้อยละ 40 และภาษีชิ้นส่วนอยละ 10 (นำเข้าแบบ CKD) ในขณะที่มาเลเซียนำเข้าที่วิร้อยละ 30 และภาษีชิ้นส่วน 0.1 ในกรณีอุดสาหกรรมเครื่องปรับอากาศพบว่ามาเลเซียให้การคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศไทยในขณะที่ผู้ประกอบการไทยถูกลงโทษทางภาษี (ค่า ERP ติดลบ) กล่าวคือภาษีนำเข้าชิ้นส่วนที่ใช้ในการผลิตสูงกว่าภาษีสินค้าสำเร็จรูป อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสำหรับ

¹ หนังสือพิมพ์ดิชนรายวัน 29 มีนาคม 2537

ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศไทยจึงต้องสูงกว่าผู้ผลิตมาเลเซีย เพราะผู้ผลิตไทยมีภาระทางภาษีมากกว่า จึงกล่าวได้ว่าอุดหนากรรรมที่วีและเครื่องปรับอากาศในมาเลเซียได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย ในขณะที่ประเทศไทยให้การคุ้มครองเฉพาะอุดหนากรรรมที่วี ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศจะต้องพยายามส่งออกให้มากขึ้นเพื่อขอคืนภาษีตามมาตรฐาน 19 ทวิ ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตได้รับมูลค่าเพิ่มจากการผลิตสูงขึ้น และสามารถลดอัตราผลตอบแทนของการลงทุนลง สำหรับบริษัทผลิตเพื่อส่งออก (100% Output Export) ในประเทศไทยทั้งสองพบว่า ผู้ผลิตในมาเลเซียสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการผลิตได้มากกว่าผู้ผลิตไทย เพราะมาเลเซียมีการผลิตขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยแล้วเป็นจำนวนมาก ผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปจึงสามารถจัดซื้อชิ้นส่วนในประเทศไทยได้ ในขณะที่ผู้ผลิตไทยต้องนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศจึงสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อย อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยทั้งสองต่างให้นโยบายส่งเสริมการผลิตเพื่อส่งออก อนุญาตให้ผู้ผลิตเพื่อส่งออกสามารถนำเข้าวัสดุดิบที่ใช้ในการผลิตได้โดยไม่เสียภาษี การคุ้มครองทางภาษี (ค่า ERP) สำหรับผู้ผลิตเพื่อส่งออกจึงมีค่าเป็นศูนย์

ตารางที่ 5.1 : มูลค่าผลผลิตของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยอาเซียน					
(ณ ราคาคงที่ ปี 1987)					
ปี พ.ศ.	จำนวนเงินไทย	มาเลเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	(หน่วย : US.\$) ไทย
1971	846,534	795,044	8,780,528	3,308,683	3,089,628
1972	1,402,354	1,361,008	7,674,738	6,157,677	3,556,568
1973	2,498,884	3,219,919	8,866,651	10,422,367	3,664,277
1974	3,704,701	4,749,504	10,273,538	12,488,852	4,751,579
1975	4,491,835	6,516,331	10,404,140	11,182,107	4,415,278
1976	6,216,582	8,523,803	8,807,434	14,690,099	7,260,228
1977	8,677,297	9,370,849	12,580,787	17,425,570	9,071,466
1978	8,283,992	13,083,241	15,868,902	22,129,543	11,136,639
1979	7,402,348	19,540,777	17,859,967	30,491,208	12,745,559
1980	9,244,669	22,015,819	20,716,911	35,333,381	13,574,349
1981	10,174,354	21,921,215	15,643,847	36,809,556	11,185,573
1982	10,688,607	22,181,759	19,703,657	33,066,868	10,447,044
1983	8,075,379	26,142,649	16,435,159	41,161,087	10,824,830
1984	8,261,419	29,833,958	9,049,288	53,914,586	10,555,732
1985	9,390,324	23,965,947	7,142,585	48,752,045	9,347,481
1986	7,952,770	26,549,782	7,414,247	58,909,356	11,108,987
1987	6,971,651	37,752,024	9,214,314	86,671,415	14,838,471
1988	8,373,687	48,003,809	10,806,025	113,506,365	16,657,707
1989	9,790,041	64,096,011	10,815,631	130,989,032	17,257,641
1990	10,270,441	83,198,261	10,816,465	153,080,085	19,803,743
Growth Rate 1971-80	30.42%	44.63%	10.01%	30.10%	17.88%
Growth Rate 1981-90	0.10%	15.97%	-4.02%	17.16%	6.55%
Growth Rate 1987-90	13.78%	30.13%	5.49%	20.88%	10.10%
ที่มา : UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS					

ตารางที่ 5.2 : ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ใน

ประเทศสมาชิกอาเซียน					
					(หน่วยลูบันธูฯ ต่อคน)
ปี ค.ศ.	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	พิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย
1971	156.77	213.72	597.31	178.79	181.65
1972	154.10	171.41	564.32	194.72	184.18
1973	158.16	126.93	515.50	234.30	166.38
1974	304.41	178.27	532.31	245.29	149.65
1975	431.91	196.74	481.67	323.76	152.93
1976	347.30	183.31	336.16	297.49	152.06
1977	421.23	191.24	324.25	319.97	184.71
1978	349.54	216.21	398.87	353.34	192.62
1979	262.49	268.75	366.73	391.46	230.26
1980	247.18	286.12	420.22	402.61	238.52
1981	262.23	270.63	260.30	426.58	221.94
1982	289.66	283.29	358.25	435.95	217.64
1983	217.08	300.84	310.68	501.11	198.82
1984	225.72	320.45	179.55	596.86	170.94
1985	215.87	293.34	189.96	591.22	127.71
1986	205.50	308.00	185.36	693.30	153.21
1987	175.17	376.39	212.80	835.79	189.48
1988	184.44	365.05	199.01	849.79	196.45
1989	185.07	397.86	197.58	945.30	191.18
1990	186.23	382.52	191.75	1,057.55	194.14
อัตราการเติบโตเฉลี่ย 1971-80	5.19%	3.29%	-3.83%	9.44%	3.07%
อัตราการเติบโตเฉลี่ย 1981-90	-3.73%	3.92%	-3.34%	10.61%	-1.48%
อัตราการเติบโตเฉลี่ย 1987-90	2.06%	0.54%	-3.41%	8.16%	0.81%
SOURCE : UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS					
หมายเหตุ : ผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมที่ใช้ในการคำนวณ เป็นราคากลางที่ ณ ปี 1987					
(ดูข้อมูลดิบในภาคผนวก)					

ตารางที่ 5.3 : ลักษณะการใช้แรงงานและทุน ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทย และมาเลเซีย

(อัตราเฉลี่ยต่อปี)

	1980 -85		1985-90	
	มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย	ไทย
สัดส่วนผลผลิตต่อแรงงาน	8.24%	-14.75%	8.23%	0.67%
สัดส่วนผลผลิตต่อบุคคล	-6.25%	-33.52%	1.36%	3.53%
สัดส่วนทุนต่อแรงงาน	15.45%	28.35%	6.78%	-2.50%

ที่มา : ตัวเลขของมาเลเซียจากงานศึกษา : A study on the Impact of AFTA on the Malaysian

Manufacturing Sector : the Case of Colour Televisions and Airconditioners.

ตัวเลขของประเทศไทยคำนวณจากฐานข้อมูล UNIDO Industrial Statistics และ

ข้อมูลกรมโรงงาน กองทุนอุตสาหกรรม

ตารางที่ 5.4 : เปรียบเทียบสัดส่วนของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในภาคอุตสาหกรรมระหว่างไทยและมาเลเซียในปี 1985 และ 1991

	1985		1991	
	มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย	ไทย*
% การจ้างงาน	17.30	3.93	30.50	4.05
% ในผลผลิตประชาชาติ	15.10	3.21	26.80	5.92
% การสะสมทุน	8.90	n.a.	21.30	37.47
% การส่งออก	52.10	14.85	58.00	23.73

ที่มา : ตัวเลขของมาเลเซียมากจากงานศึกษา : A study on the Impact of AFTA on the Malaysian Manufacturing Sector : the Case of Colour Televisions and Airconditioners.
 ตัวเลขของประเทศไทยคำนวณจากฐานข้อมูล UNIDO Industrial Statistics และ
 ข้อมูลกรมโรงงาน กองทรัพยากรัฐบาล

หมายเหตุ : * การจ้างงานและการส่งออกของไทยใช้ตัวเลขปี 1990

ตารางที่ 5.5 : เปรียบเทียบดัชนีทางการค้าของไทยและมาเลเซียในปี 1991

	มาเลเซีย	ไทย
$(X_i - M_i) / (X_i + M_i)$	0.059	0.030
$M_i / (Y_i + M_i - X_i)$	0.686	3.840
X_i / Y_i	0.684	3.220
X_i / M_i	0.580	0.190
M_i / M_i	0.283	0.130

ที่มา : ตัวเลขของมาเลเซียจากงานศึกษา : A study on the Impact of AFTA on the Malaysian Manufacturing Sector : the Case of Colour Televisions and Airconditioners.
 ตัวเลขของประเทศไทยคำนวณจากฐานข้อมูล UNIDO Industrial Statistics และ
 ข้อมูลกรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม

**ตารางที่ 5.6 : เปรียบเทียบประสิทธิภาพการผลิตในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
ระหว่างไทยและมาเลเซีย**

ปี ค.ศ.	สัดส่วนการจ้างงานต่อมูลค่าเพิ่ม	
	มาเลเซีย	ไทย
1981	44.90	23.72
1982	45.00	23.53
1983	47.70	26.35
1984	42.00	29.51
1985	48.90	33.05
1986	36.00	33.00
1987	32.30	34.00
1988	33.60	33.40
1989	33.20	33.45
1990	33.80	33.45

ที่มา : ตัวเลขของมาเลเซียมาจากการศึกษา : A study on the Impact of AFTA on the Malaysian Manufacturing Sector : the Case of Colour Televisions and Airconditioners.
 ตัวเลขของประเทศไทยคำนวณจากฐานข้อมูล UNIDO Industrial Statistics และ
 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 5.7 : ผลการคำนวณ Hurdle Rates of Return สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องรับโทรทัศน์ และเครื่องปรับอากาศ									
	VAd.			ERP.			rgi.		
	STV.	LTV.	Air-cond.	STV.	LTV.	Air-cond.	STV.	LTV.	Air-cond.
Case 1: Pre-AFTA Tariff Rates									
- 0% Output Export	30.310	13.580	15.660	0.078	0.531	-0.368	0.090	0.021	0.154
- 50% Output Export	29.000	10.480	18.310	0.046	0.392	-0.170	0.094	0.042	0.127
- 100% Output Export	27.670	6.370	21.430	0.000	0.000	0.000	0.101	0.100	0.104
Case 2 : 50% Reduction of Pre-AFTA									
Tariff Rates for Both Input and Output									
- 0% Output Export	31.590	13.200	22.750	0.124	0.517	0.058	0.084	0.023	0.096
- 50% Output Export	29.810	10.100	22.130	0.072	0.369	0.032	0.091	0.045	0.099
- 100% Output Export	27.670	6.370	21.430	0.000	0.000	0.000	0.101	0.100	0.104
Case 3 : 50% Reduction of Pre-AFTA									
Tariff for Output Only									
- 0% Output Export	23.450	4.440	13.810	0.180	-0.435	-0.552	0.125	0.165	0.179
- 50% Output Export	25.370	5.310	17.360	-0.091	-0.200	-0.234	0.113	0.130	0.136
- 100% Output Export	27.670	6.370	21.430	0.000	0.000	0.000	0.101	0.100	0.104
Case 4 : 5% Tariff Rates on Only Output									
- 0% Output Export	12.510	-9.220	5.600	-1.212	1.691	-2.827	0.264	-0.152	0.491
- 50% Output Export	19.910	-1.620	13.320	-0.390	4.932	-0.609	0.153	-0.635	0.187
- 100% Output Export	27.670	6.370	21.430	0.000	0.000	0.000	0.101	0.100	0.104
ที่มา : คำนวนจากการศึกษานี้									
หมายเหตุ : LTV. หมายถึง ผู้ผลิตที่วิเคราะห์ในญี่ปุ่น STV. หมายถึง ผู้ผลิตที่วิเคราะห์เล็ก									
VAd. หมายถึง มูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Value Added at Domestic Product)									
ERP หมายถึง อัตราการคุ้มครองที่แท้จริง (Effective Rate of Protection)									
rgi. หมายถึง อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เมื่อคำนึงถึงผลกระทบจากภาษีนำเข้า (Hurdle Rates of Return)									

ตารางที่ 5.8 : เปรียบเทียบผลการคำนวณ Hurdle Rates of Return ระหว่างไทยและมาเลเซีย

		TV				Air-cond.			
		มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย	ไทย				
0% Output Export									
VAd.		187.900	13.580			506.500	15.660		
ERP.		0.512	0.531			0.515	-0.368		
rgi		0.093	0.021			0.084	0.154		
100% Output Export									
VAd.		91.700	6.370			245.500	21.430		
ERP.		0.000	0.000			0.000	0.000		
rgi		N.A.	0.100			N.A.	0.104		
ที่มา : ตัวเลขของมาเลเซียมานาจกงานศึกษา : A study on the Impact of AFTA on the Malaysian Manufacturing Sector : the Case of Colour Televisions and Airconditioners. ตัวเลขของประเทศไทยความจากกการศึกษานี้ (ตาราง 5.7) โดยใช้กรณีผู้ผลิตที่รายในญี่ปุ่น (LTV) หมายเหตุ : VAd. หมายถึง มูลค่าเพิ่มภายในประเทศ (Value Added at Domestic Product) ERP หมายถึง อัตราการคุ้มครองที่แท้จริง (Effective Rate of Protection) rgi หมายถึง อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เมื่อคำนึงถึงผลกระทบจากการนำเข้า (Hurdle Rates of Return)									

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

ดังได้กล่าวแล้วว่า อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าไทยมีความสามารถในการผลิตที่ดี สามารถผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศและส่งไปขายต่างประเทศ ทั้งตลาดในเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียนจะเป็นการขยายตลาดให้แก่ผู้ประกอบการไทยได้ หากได้มีการแก้ไขปัญหาโครงสร้างสร้างภาษีซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญ เพราะปัจจุบันไทยมีการเก็บภาษีวัตถุดิบ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ที่จำเป็นในการผลิตสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอัตราตั้งแต่ร้อยละ 5-60 หรือเฉลี่ยประมาณร้อยละ 35 ในขณะที่ประเทศผู้ผลิตอื่นในอาเซียน เช่น สิงคโปร์และมาเลเซียมีอัตราการต่ำกว่า เนื่องจากสินค้าเหล่านี้เป็นสินค้าที่นำเข้าจากนอกประเทศอาเซียน จึงไม่ได้รับการลดหย่อนภาษีตามข้อตกลงอาชีวภาพด้วย ทำให้ผู้ผลิตไทยมีต้นทุนการผลิตสูงกว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอีก

แม้ว่าในขณะนี้ รัฐบาลจะได้มีการประกาศลดภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์จำนวน 417 รายการไปแล้ว การลดภาษีดังกล่าวยังไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้บริโภคในประเทศเท่าไหร่นัก เพราะมีการลดภาษีชิ้นส่วนสำเร็จรูป แต่ไม่ได้ลดภาษีวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วน ผู้ผลิตในประเทศต้องเผชิญกับการแข่งขันจากชิ้นส่วนนำเข้ามากขึ้น ในขณะที่ต้นทุนการผลิตในรูปภาษีวัตถุดิบไม่ลดลง ในขณะเดียวกัน การที่สินค้าบริโภคส่วนใหญ่ในหมวดเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านไม่ได้ลดภาษี ผู้บริโภคในประเทศก็ยังต้องซื้อสินค้าในราคางาน การลดภาษีจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้บริโภคโดยส่วนรวม ก็ต่อเมื่อมีการปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบ ตั้งแต่วัตถุดิบพื้นฐาน ชิ้นส่วน ส่วนประกอบ และสินค้าสำเร็จรูป การเลือกลดภาษีเพียงบางรายการทำให้ผู้ผลิตในบางผลิตภัณฑ์ขึ้น และบางผลิตภัณฑ์ยังคง เกิดการโยกย้ายปัจจัยการผลิตจากอุตสาหกรรมหนึ่งสู่อุตสาหกรรมหนึ่ง โดยรายได้ที่รัฐสูญเสียไปจากการลดภาษีไม่ได้ตกแก่ผู้บริโภคหรือระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวม

สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ในบ้านของไทยยังต้องพึ่งพิงต่างประเทศ ทั้งในด้านเทคโนโลยีและตราสินค้า โดยเฉพาะบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นซึ่งถูกจำกัดไม่สามารถส่งออก จึงมีปริมาณการผลิตต่ำทำให้ต้นทุนสูง ดังนั้น สำหรับบริษัทร่วมทุนญี่ปุ่นที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศอาจต้องมีการปรับตัว เช่นการให้บริษัทญี่ปุ่นถือหุ้นส่วนมากขึ้นเพื่อให้สามารถผลิตเพื่อส่งออก หรือการตกลงกับบริษัทในเครือญี่ปุ่นด้วยกันซึ่งมีฐานการผลิตทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่นในอาเซียน ทำการผลิตเฉพาะผลิตภัณฑ์เพียงบางรุ่นที่ยังไม่มีการผลิตในอาเซียนมากนัก เช่น เครื่องรับโทรศัพท์ดังต่อไปนี้ หรือผลิตสินค้าที่ไทยมีความได้เปรียบในการผลิตมากกว่า โดยเฉพาะเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เช่นดูเย็น พัดลม เครื่องเป่าผม เตาอบไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์บางประเภท เช่น ฮาร์ดดิสก์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทยพบว่า ผู้ผลิตไทยมีความสามารถในการผลิตไม่แพ้สิงคโปร์และมาเลเซีย ประกอบกับมาเลเซียเริ่มประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ประเทศไทยจึงเป็นประเทศในสายตาของบริษัทญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาว่า น่าจะเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคนี้มากที่สุด ดังนั้น หากได้ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว เชื่อว่าอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยจะพัฒนาและมีบทบาทสำคัญช่วยเกื้อหนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้ บริษัทที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนผลิตเพื่อส่งออก จะสามารถส่งสินค้าไปจำหน่ายประเทศไทยในอาเซียนได้มากขึ้น โดยเฉพาะเครื่องรับโทรศัพท์มือถือซึ่งประเทศไทยเป็นผู้ผลิตเพื่อส่งออกรายใหญ่

6.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในที่นี้มีข้อเสนอแนะบางประการ เพื่อการปรับตัวของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไทยในการเข้าสู่เขตการค้าเสรีอาเซียน ดังนี้

1. การปรับโครงสร้างภาษี โครงสร้างภาษีในปัจจุบันเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หากมีการลดภาษีทั้งระบบดังเดิมต่ำสุดในชั้นส่วนและสินค้าสำเร็จรูป จะช่วยให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เติบโตขึ้นอย่างคาดการณ์ ทั้งนี้ แผนการลดภาษีควรกำหนดเป็นขั้นตอนเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวได้ เพราะการลดภาษีชั้นส่วนจะทำให้การผลิตสินค้าสำเร็จรูปมีต้นทุนต่ำลง และส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายย่อยที่มีความสามารถในการผลิต การแข่งขันกันเองระหว่างผู้ผลิตในประเทศไทยและสินค้านำเข้าที่ค่อนข้างลดภาษีลง จะทำให้ราคาสินค้าถูกลงและความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้น เมื่อการผลิตสินค้าสำเร็จรูปมีจำนวนเพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดความต้องการชั้นส่วนเพิ่มขึ้น ภาษีต่ำสุดที่ลดลงและความต้องการในตลาดจะผลักดันให้เกิดอุตสาหกรรมผลิตชั้นส่วนขึ้นเอง หากชั้นส่วนที่ผลิตได้ในประเทศไทยมีคุณภาพและราคาตัดเทียมกับต่างประเทศ ผู้ผลิตก็จะหันมาใช้ชั้นส่วนในประเทศไทยก่อให้เกิดอุตสาหกรรมสนับสนุนในประเทศไทย ทั้งผู้ผลิตสินค้าสำเร็จรูปและชั้นส่วนก็จะมีความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

นอกจากนี้ การลดภาษีชั้นส่วนจะทำให้เกิดบริษัทตัวแทนจำหน่ายที่นำเข้าชั้นส่วนจากประเทศไทยมากขึ้น เป็นการลดต้นทุนในการสั่งซื้อค่าวัสดุของผู้ผลิตสินค้า ช่วยให้ผู้ผลิตสามารถเลือกงานและทดลองใช้ชั้นส่วนประเทศไทยต่างๆ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และลดต้นทุน เป็นการสร้างความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการจัดหาชั้นส่วนแก่ผู้ผลิต

2. บทบาทของรัฐ หากได้มีการลดภาษีทั้งระบบแล้วจะเป็นการลดภาระของรัฐทั้งในด้านศุลกากรและการส่งเสริมการลงทุน ผู้ผลิตทุกรายจะได้รับการลดภาษีอย่างทัดเทียมกัน การลงทุนในประเทศไทยและการลงทุนจากต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นเอง เมื่อผู้ประกอบการเห็นว่าประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานดี ถนน

ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ท่าเรือ และบุคลากรที่มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ ดังนั้นบทบาทของรัฐจึงควรเปลี่ยนจากการให้การคุ้มครองหรือควบคุมอุตสาหกรรม เป็นการจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ให้พร้อมเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการรับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตต่อไปจึงจำเป็นต้องมีกำลังคนที่เพียงพอในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่วิศวกร ช่างเทคนิค และคณานุรักษ์ในระดับปฏิบัติการ (operational worker) ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการพัฒนาบุคลากรอาจทำได้โดยการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เพื่อจัดฝึกอบรมให้แรงงานมีความชำนาญเฉพาะด้าน หรือฝึกอบรมให้แรงงานได้เรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ตลอดเวลา นอกจากนี้ อาจใช้มาตรการทางภาษีเพื่อจูงใจบริษัทเอกชนจัดฝึกอบรมพนักงานของตนเองให้มากขึ้น เพราะบริษัทเอกชนจะสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เร็วกว่าภาครัฐ

3. **การส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์** เนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะยาว รัฐจึงควรมีมาตรการส่งเสริมให้เกิดบรรยายกาศของการทำวิจัยและพัฒนาให้มากขึ้น เช่น ไม่เก็บภาษีเครื่องมือวัดและอุปกรณ์ตรวจสอบที่จำเป็นสำหรับห้องปฏิบัติการและโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะอุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้ผู้ผลิตสามารถตรวจสอบคุณภาพสินค้าทำให้สินค้าไทยได้มาตรฐาน และส่งเสริมงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ โดยให้ค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาสามารถใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ที่บริษัทด้อยเสีย นอกจากนี้ โครงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของศูนย์ NECTEC ซึ่งมีเจตนาอันดีที่จะคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่ให้ผลในเชิงพาณิชย์มาศึกษาวิจัยนั้นควรให้บริษัทเอกชนมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่จะศึกษาวิจัยด้วย เพราะเอกชนจะรู้ลึกทางและโอกาสทางการตลาดดี ตลอดจนสามารถหาแหล่งเทคโนโลยีต่างประเทศมาสนับสนุน และควรมีระยะเวลาของการศึกษาวิจัยที่จะให้ผลงานวิจัยสามารถออกสู่ตลาดได้ก่อนที่เทคโนโลยีจะเปลี่ยนไป

ภาคผนวก

ตารางที่ 1 ยอดค่าการค้าเครื่องปรับอากาศในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	4	0	182	1	479	666
Malaysia	1,820	3,280	-	3,059	45,570	3,648	403,762	461,139
Philippines	0	0	0	-	122	479	6,661	7,252
Singapore	4,252	0	5,551	1,429	-	3,364	231,202	245,798
Thailand	129	1,294	637	74	12,200	-	192,075	206,409

Remark : STIC 7415 Air conditioning mach.

HS 841510 Air cond mach window or wall types, self-contained.

HS 841581 Air cond mach nes. inc a refrigerating unit and a valve for rev of the cool/heat cycle.

HS 841582 Air cond mach nes inc a refrigerating unit.

HS 841583 Air cond mach nes not incorporating a refrigerating unit.

HS 841590 Parts of air conditioning mach.

ตารางที่ 2 นูลค่าการค้าตู้เย็นในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	32	0	227	259
Malaysia	92	3	-	5	386	44	1,823	2,353
Philippines	0		24	-	47	211	6,704	6,986
Singapore	2,843	0	989	34	-	58	9,631	13,555
Thailand	48	40	806	112	6,241	-	94,339	101,586

Remark : STIC 77521 Domestic refrigerators.

HS 841810 Combined refrigerator, fitted with separate external doors.

HS 841821 Refrigerators, household type, compression type.

HS 841822 Refrigerators, household type, absorption type, electrical.

HS 841829 Refrigerators, household type, nes.

ตารางที่ 3 ยอดค่าการค้าพัดลมในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	161	0	606	767
Malaysia	199	5	-	0	1,602	0	4,825	6,631
Philippines	0	0	0	-	216	0	1,517	1,733
Singapore	1,427	0	946	315	-	184	9,808	12,680
Thailand	0	108	308	3	2,682	-	56,659	59,760

Remark : SITC 77572 Doin elec room fans nes.

HS 841451 Fans : table, roof etc with a self-cont elec mtr of an output not exceeding 125 w.

ตารางที่ 4 นูลค่าการค้าเครื่องซักผ้าในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	0	0	0	0
Malaysia	13	0	-	2	492	285	8,560	9,352
Philippines	0	39	0	-	180	1,242	6,284	7,745
Singapore	1,604	0	2,060	0	-	8,623	33,255	45,542
Thailand	0	169	95	0	504	-	8,279	9,047

Remark : SITC 77511 Domestic washing machines.

HS 845011 Automatic washing machines, of a dry linen capacity not exceeding 10 kg.

ตารางที่ 5 มูลค่าการค้าเครื่องทำน้ำร้อนในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunei	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunei	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	31	0	31	62
Malaysia	2	0	-	4	1,199	3,569	5,176	9,950
Philippines	0	0	0	-	0	0	0	0
Singapore	88	0	719	64	-	4,516	6,077	11,464
Thailand	0	0	0	304	1	-	352	657

Remark : SITC 77581 Elec water etc heaters.

HS 851610 Electric instantaneous or storage water heaters and immersion heaters.

ตารางที่ 6 ผลค่าการค้าเครื่องเป่าผมในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunei	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunei	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	34	0	84	118
Malaysia	7	0	-	0	263	7	287	564
Philippines	0	0	0	-	0	0	0	0
Singapore	209	0	527	0	-	406	5,876	7,018
Thailand	0	0	334	1	888	-	18,977	20,200

Remark :
 SITC 77583 Elec hair dressing appar.
 HS 851631 Electro-thermic hair dryers.
 HS 851632 Electro-thermic hair-dressing apparatus, nes.
 HS 851633 Electro-thermic hand-drying apparatus.

ตารางที่ 7 มูลค่าการค้าเตารีดผ้าในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	2,327	0	2,349	4,676
Malaysia	22	75	-	4	1,305	1,069	9,965	12,440
Philippines	0	0	0	-	0	0	20	20
Singapore	223	0	583	99	-	1,348	164,129	166,382
Thailand	0	0	0	0	1	-	305	306

Remark : STIC 77584 Electric smoothing irons.

HS 851640 Electric smoothing irons.

ตารางที่ 8 มูลค่าการค้าអมצעหุงข้าวในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	29	0	107	0	160	296
Malaysia	17	5,968	-	14	2,390	449	11,456	20,294
Philippines	15	148	8	-	32	0	333	536
Singapore	2,120	0	28,268	1,488	-	5,046	57,820	94,742
Thailand	0	223	1,335	528	317	-	6,970	9,373

Remark : SITC 7416 Heating cooling equ nes.

HS 841911 Instantaneous gas water heaters.

HS 841919 Instantaneous or storage water heaters, non-electric, nes.

HS 841920 Medical surgical or laboratory sterilizers.

HS 841931 Dryers for Agricultural product.

HS 841932 Dryers for Wood, paper pulp, paper or paperboard.

HS 841939 Non-domestic, non-electric dryers nes.

ตารางที่ 9 มูลค่าการค้าเตาอบไฟฟ้าในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันหรือยูนิตชุด)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	.	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0		0	0	580	0	580	1,160
Malaysia	57	4	-	8	3,106	96	28,074	31,345
Philippines	97	6	7		172	25	1,249	1,556
Singapore	1,634	0	1,758	218		607	61,139	65,356
Thailand	0	297	555	304	2,793		142,806	146,755

Remark :
 SITC 77586 Electrotherm dom app nes.
 HS 851650 Microwave oven.
 HS 851660 Oven cookers, cooking plates, boiling rings, grillers and roaster, elec nes.
 HS 851671 Electro-thermic coffee or tea makers, domestic, nes.
 HS 851672 Electro-thermic toasters, domestic.
 HS 851679 Electro-thermic appliances, domestic, nes.

ตารางที่ 10 ผลค่าการค้าเครื่องรับโทรทัศน์ในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	241	0	5,354	5,595
Malaysia	75	41	-	112	300,435	5,807	697,224	1,003,694
Philippines	0	0	13	-	1	4	14,482	14,500
Singapore	3,729	0	8,995	1,258	-	54,941	1,382,889	1,451,812
Thailand	0	0	2	149	66,816	-	464,891	531,858

Remark : SITC 7611 Colour TV receivers.

HS 852810 Television receivers including video monitors and video projectors, colour.

ตารางที่ 11 มูลค่าการค้าเครื่องรับโทรทัศน์(ขาวดำ) ในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0		52	0	2,610	0	5,819	8,481
Malaysia	0	1	-	16	265	137	19,424	19,843
Philippines	0	0	19	-	59	88	1,268	1,434
Singapore	2	0	396	2	-	108	6,986	7,494
Thailand	0	0	0	0	30	-	754	784

Remark : SITC 7612 Monochrome TV receivers.

HS 852820 Television receivers including video monitors and video projectors, monochrome.

ตารางที่ 12 นูลค่าการค้าเครื่องรับวิทยุในประเทศไทยและอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	3	0	258	6	22,293	22,560
Malaysia	5	4	-	0	99,464	1,618	618,083	719,174
Philippines	0	0	0	0	0	0	531	531
Singapore	940	0	42,819	205	-	6,325	1,003,273	1,053,562
Thailand	0	0	434	0	1,203	-	16,956	18,593

Remark : SITC 7622 Portable radio receivers.

HS 852711 Radio broad rece capable of op w/o an external source of power & combined.

HS 852719 Radio broad rece capable of op w/o an external source of power. nes.

ตารางที่ 13 ยอดค่าการค้าเครื่องรับวิทยุ (อื่น ๆ) ในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญสหราชอาณาจักร)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	1	562	13	4,728	5,304
Malaysia	41	0	-	1,294	39,432	2,145	618,057	660,969
Philippines	0	0	1,570	0	3,996	568	38,062	44,196
Singapore	100	0	9,420	207	-	5,965	524,717	540,409
Thailand	0	0	496	0	834	-	5,752	7,082

Remark : STIC 7628 Other radio receivers.

HS 852731 Radio broad rece combined with sound recording or reproducing apparatus nes.

HS 852732 Radio broad rece not combine with sound recording but combine with a clock, nes.

ตารางที่ 14 นูลค่าการค้าเครื่องรับโทรศัพท์ในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	920	114	29,809	30,843
Malaysia	27	209	-	8	8,564	274	269,399	278,481
Philippines	0	0	0	-	245	0	29,961	30,206
Singapore	1,164	0	17,408	502	-	8,780	244,515	272,369
Thailand	0	0	269	16	3,937	-	247,862	252,084

Remark : SITC 7641 Line Telephone, etc equip.

HS 851710 Telephone set.

HS 851720 Teleprinters.

HS 851730 Telephonic or telegraphic switching apparatus.

HS 851740 Apparatus, for carrier current line systems, nes.

HS 851781 Telephonic apparatus, nes.

HS 851782 Telegraphic apparatus, nes.

HS 851830 Headphones, earphones and combined microphone/speaker sets.

ตารางที่ 15 มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยเช่น

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	7,985	0	7,996	15,981
Malaysia	654	48	-	50	8,339	718	75,102	84,911
Philippines	0	0	0	-	5	0	223	228
Singapore	971	0	3,379	152	-	1,382	89,375	95,259
Thailand	0	0	1	0	184	-	1,161	1,346

Remark : SITC 7528 Off-line data program equipment.

HS 847199 Automatic data processing machines and units thereof, nes.

ตารางที่ 16 มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทย

(หน่วย : พันหรือยูสหรรษฯ)

Import Country	Brunei	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunei	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	261	0	577	838
Malaysia	24	114	-	0	327	35	795	1,295
Philippines	0	0	0	-	350	27	1,023	1,400
Singapore	3,908	0	38,113	3,685	-	16,424	1,553,907	1,616,037
Thailand	0	3	4	0	135	-	13,786	13,928

106

Remark : SITC 7522 Digital computers.

HS 847120 Digital auto date process mach cnfg in the same housing a CPU input and output.

ตารางที่ 17 มูลค่าการค้าเครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยเยี่ยน

(หน่วย : พันเหรียญล้านบาท)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	.	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	0	0	6	6
Malaysia	2	0	-	0	50	0	158	210
Philippines	0	0	0	-	0	0	0	0
Singapore	0	0	16	2	-	0	799	817
Thailand	0	0	1	0	59	-	102	162

Remark : SITC 7521 Analog hybrid computers

HS 847110 Analogue or hybrid automatic data processing machine.

ตารางที่ 18 มูลค่าการค้า CPU ในประเทศอาเซียน

(หน่วย : พันหน่วยสหรัฐฯ)

Import Country	Brunei	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunei	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	6	10	16	32
Malaysia	1	0	-	0	1,107	9	1,553	2,670
Philippines	0	0	0	-	0	0	0	0
Singapore	1,842	0	6,889	763	-	1,545	54,386	65,425
Thailand	0	0	16	0	233	-	1,119	1,368

Remark : SITC 7523 Digital central processors.

HS 847191 Digital process units whether or not presented with the rest of a system etc.

ตารางที่ 19 มูลค่าการค้า HID ในประเทศไทยอาเซียน

(หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0		0	0	13,153	0	13,182	26,335
Malaysia	0	0	-	0	17	5	46	68
Philippines	0	0	0	-	0	0	0	0
Singapore	266	0	1,430	49	-	1,910	196,769	200,424
Thailand	0	0	54	106	12,090	-	482,083	494,333

Remark : SIIC 7524 Digital central storage unit.

HS 847193 Storage units whether or not presented with the rest of a system.

ตารางที่ 20 ยอดค่าการค้า I / O UNIT ในประเทศไทย

(หน่วย : พันหน่วยยูสหรัฐฯ)

Import Country	Brunei	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunei	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	76	0	89	165
Malaysia	8	19	-	0	279	0	563	859
Philippines	0	567	0	-	4,452	0	165,334	170,363
Singapore	3,063	0	44,752	5,212	-	21,321	5,646,761	5,721,109
Thailand	0	0	3	0	1,142	-	14,803	15,948

Remark : SITC 7525 ADP peripheral units.

HS 847192 Input not output units whether or not presented with the rest of a system etc.

ตารางที่ 21 ผลค่าการค้า PCB ในประเทศไทย

(หน่วย : พันเหรียญบาททั้งหมด)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	15	0	220	0	568	803
Malaysia	0	22	-	20	134,517	534	158,093	293,186
Philippines	0	0	0	-	309	918	37,089	38,266
Singapore	64	0	117,640	835	-	8,416	245,184	372,139
Thailand	0	0	190	143	18,253	-	64,958	83,544

Remark :
 SITC 7722 Printed circuits, pts nes.
 HS 853400 Printed circuits.

ตารางที่ 22 ยอดค่าการค้า CRT ในประเทศไทย

(หน่วย : พันล้านเหรียญสหรัฐฯ)

Import Country	Brunai	Indonesia	Malaysia	Philippines	Singapore	Thailand	World	Total Export
Export Country								
Brunai	-	0	0	0	0	0	0	0
Indonesia	0	-	0	0	2	0	6	8
Malaysia	0	507	-	102	21,504	4,605	31,979	58,697
Philippines	0	0	0	-	0	0	1	1
Singapore	0	0	226,785	3,248	-	28,735	380,676	639,444
Thailand	0	92	508	0	12,833	-	33,321	46,754

Remark : SITC 7761 TV picture tubes.

HS 854011 Cathode-ray television picture tubes, including video monitor tubes, color.

HS 854012 Cathode-ray television picture tubes, incl video monitor tubes, B&W or other monochrome.

ตารางที่ 23 : ตัวเลขที่สำคัญทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ
ภาคอุตสาหกรรม

(1) มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ปี 2531 (ล้านบาท)

ปี	ภาคอุตสาหกรรมรวม	อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
1981	224,294	4,225.47
1982	230,235	4,954.33
1983	255,995	7,001.84
1984	271,855	8,816.94
1985	268,133	7,097.54
1986	294,521	9,716.02
1987	341,750	13,889.12
1988	403,034	19,923.21
1989	467,666	24,318.70
1990	542,169	37,141.38
1991	606,763	47,360.95

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

**ตารางที่ 23 : ตัวเลขที่สำคัญทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ
ภาคอุตสาหกรรม**

(2) การลงทุนจากต่างประเทศ (ล้านบาท)

ปี	ในภาคอุตสาหกรรม	ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	การลงทุนจากต่างประเทศรวม
1985	1,358.10		2,862.40
1986	2,123.80		5,854.50
1987	4,749.20		7,680.30
1988	16,162.40	6,317.20	24,962.80
1989	21,866.10	8,865.00	36,420.60
1990	31,003.40	10,676.90	64,695.00
1991	23,839.60	8,932.70	51,389.10
1992	17,467.70	5,906.60	53,764.30

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

**ตารางที่ 23 : ตัวเลขที่สำคัญทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ
ภาคอุตสาหกรรม**

(3) การจ้างงาน (คน)

ปี	ภาคอุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	การจ้างงานในประเทศไทย
1981	1,525,573.00	50,400	24,365,093
1982	1,523,547.00	48,002	24,828,930
1983	1,583,743.00	54,445	25,183,557
1984	1,701,897.00	61,751	25,998,900
1985	1,860,138.00	73,192	25,852,631
1986	1,890,284.00	72,506	26,690,788
1987	1,946,093.00	78,310	27,639,180
1988	1,979,303.00	84,792	29,464,074
1989	2,230,000.00	90,268	30,615,600
1990	2,520,000.00	102,006	30,843,753

ที่มา : UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE

**ตารางที่ 23 : ตัวเลขที่สำคัญทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ
ภาคอุตสาหกรรม**

(4) การส่งออก (ล้านบาท)

ปี	ภาคอุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	การส่งออกภายนอกไทย
1981	54,743		152,821
1982	63,205		159,728
1983	61,358		146,472
1984	76,095		175,237
1985	95,615	14,194	193,366
1986	129,170	19,528	233,383
1987	188,031	30,311	299,853
1988	263,737	41,887	403,570
1989	354,154	68,466	516,315
1990	440,395	104,521	589,813
1991	553,492	137,905	725,777

ที่มา : สถิติกรมศุลกากร และธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 24 : จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิต และมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยในปีเตียง				
ปี ค.ศ.	จำนวนแรงงาน	Real Wage*	Real Output*	Real Value Added*
	(คน)	(US \$)	(US \$)	(US \$)
1971	5,400	74,074.1	846,533.7	296,296.3
1972	9,100	109,274.3	1,402,353.6	474,922.9
1973	15,800	209,727.8	2,498,884.4	991,744.8
1974	12,170	296,905.3	3,704,701.2	1,458,634.5
1975	10,400	241,131.8	4,491,834.9	1,534,780.2
1976	17,900	454,409.4	6,216,582.3	1,880,658.7
1977	20,600	594,355.9	8,677,296.8	2,635,014.5
1978	23,700	638,920.9	8,283,991.7	2,610,339.8
1979	28,200	517,386.8	7,402,348.1	1,791,492.6
1980	37,400	580,609.1	9,244,668.6	2,688,403.1
1981	38,800	673,129.2	10,174,353.8	2,892,190.4
1982	36,900	713,973.7	10,688,606.7	3,380,875.6
1983	37,200	572,721.9	8,075,379.4	1,918,618.5
1984	36,600	549,981.2	8,261,419.4	1,755,259.1
1985	43,500	630,086.7	9,390,324.1	2,774,413.9
1986	38,700	503,010.5	7,952,769.7	2,185,494.0
1987	39,800	407,592.2	6,971,651.1	1,648,619.1
1988	45,400	476,507.7	8,373,686.6	1,536,603.6
1989	52,900	510,952.4	9,790,041.0	2,169,137.6
1990	55,148	573,481.8	10,270,440.8	2,189,784.0
ที่มา :	UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE			
หมายเหตุ *	ใช้ Manufacturing Price Index 1987 ในการคำนวณ			

ตารางที่ 25 : จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิต และมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้า

		และอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทย		
ปี พ.ศ.	จำนวนแรงงาน (คน)	Real Wage*	Real Output*	Real Value Added*
		(US \$)	(US \$)	(US \$)
1971	3,720	69,747.0	795,043.6	289,106.7
1972	7,940	116,948.8	1,361,007.8	548,306.0
1973	25,367	325,000.7	3,219,918.7	1,473,890.7
1974	26,642	451,412.8	4,749,503.7	1,778,522.0
1975	33,121	619,589.6	6,516,330.9	2,201,070.9
1976	46,500	806,305.7	8,523,803.4	2,576,540.8
1977	49,000	938,241.6	9,370,849.0	2,772,954.8
1978	60,512	1,193,193.5	13,083,240.7	3,464,677.7
1979	72,709	1,643,279.1	19,540,776.9	5,227,798.5
1980	76,946	1,875,115.6	22,015,818.7	5,983,299.4
1981	81,000	1,956,803.3	21,921,214.6	6,196,543.8
1982	78,300	2,152,660.1	22,181,758.5	6,645,168.1
1983	86,900	2,487,614.5	26,142,649.2	7,326,660.1
1984	93,100	2,765,288.5	29,833,958.1	8,745,928.2
1985	81,700	2,697,237.0	23,965,947.3	7,452,998.7
1986	86,200	2,653,812.5	26,549,781.8	7,219,302.6
1987	100,300	3,020,320.7	37,752,024.1	8,521,193.8
1988	131,500	3,429,906.4	48,003,809.4	10,096,275.5
1989	161,100	4,281,703.2	64,096,011.0	13,433,274.8
1990	217,500	5,582,912.3	83,198,261.1	18,011,094.0
1991	264,383	6,954,592.2	105,169,530.6	22,481,932.5
หมายเหตุ :	UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE			
หมายเหตุ :	* ใช้ GDP Deflators (Index 1987=100) ในการคำนวณ			

ตารางที่ 26 : จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิต และมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรม

ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทยปี				
ปี ค.ศ.	จำนวนแรงงาน	Real Wage*	Real Output*	Real Value Added*
	(คน)	(US \$)	(US \$)	(US \$)
1971	14,700	897,381.0	8,780,528.2	3,907,058.9
1972	13,600	807,867.2	7,674,738.0	3,023,381.6
1973	17,200	888,833.0	8,866,651.2	3,360,222.3
1974	19,300	904,747.8	10,273,538.2	4,016,403.8
1975	21,600	879,917.1	10,404,139.6	3,787,163.1
1976	26,200	978,603.8	8,807,434.4	2,508,446.5
1977	38,800	1,727,684.1	12,580,786.6	2,794,442.0
1978	39,785	1,801,363.4	15,868,902.2	4,284,181.0
1979	48,700	1,906,004.3	17,859,966.6	6,315,698.3
1980	49,300	2,038,308.4	20,716,911.2	7,674,093.7
1981	60,100	2,157,200.6	15,643,846.5	4,755,119.6
1982	55,000	2,296,883.4	19,703,657.0	6,707,687.8
1983	52,900	1,805,450.0	16,435,159.1	5,892,175.3
1984	50,400	965,765.7	9,049,287.9	3,720,898.2
1985	37,600	771,367.4	7,142,584.7	1,916,851.4
1986	40,000	674,548.2	7,414,246.9	1,973,171.8
1987	43,300	868,825.4	9,214,313.5	2,221,411.9
1988	54,300	1,205,916.6	10,806,024.5	3,187,667.6
1989	54,740	1,205,039.8	10,815,631.2	3,183,389.4
1990	56,408	1,200,588.8	10,816,465.3	3,167,033.4
1991	58,880	1,238,121.9	11,196,918.8	3,261,284.0
ที่มา :	UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE			
หมายเหตุ	* ใช้ Manufacturing Price Index 1987 ในการคำนวณ			

ตารางที่ 27 : จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิต และมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทย				
ปี ค.ศ.	จำนวนแรงงาน	Real Wage*	Real Output*	Real Value Added*
		(คน)	(US.\$)	(US.\$)
1971	18,506	453,690.6	3,308,682.5	1,428,749.3
1972	31,624	810,705.0	6,157,676.7	2,802,746.9
1973	44,483	1,320,896.1	10,422,366.8	4,066,238.4
1974	50,914	1,461,835.2	12,488,851.7	4,315,225.1
1975	34,538	1,356,952.7	11,182,106.5	3,761,377.7
1976	49,380	1,698,420.5	14,690,098.9	4,829,353.7
1977	54,460	1,975,505.3	17,425,570.4	5,530,894.3
1978	62,630	2,454,785.1	22,129,542.9	7,200,883.0
1979	77,890	3,251,276.0	30,491,207.5	9,610,446.2
1980	87,760	3,623,259.3	35,333,381.4	11,425,602.7
1981	86,290	4,035,543.1	36,809,556.0	11,067,922.1
1982	75,850	4,247,652.9	33,066,868.2	9,952,525.9
1983	82,140	4,838,900.4	41,161,086.5	11,945,084.3
1984	90,330	5,763,670.2	53,914,585.8	16,917,823.3
1985	82,460	5,706,028.6	48,752,044.7	15,820,511.8
1986	84,970	5,563,687.2	58,909,355.5	19,625,605.5
1987	103,700	6,810,541.3	86,671,415.0	26,946,818.6
1988	133,570	8,896,018.9	113,506,364.5	33,722,940.0
1989	138,569	10,484,745.3	130,989,031.6	37,911,723.7
1990	144,750	12,762,733.9	153,080,085.2	43,411,071.9
1991	147,420	13,287,873.8	164,709,181.2	47,770,415.3
ที่มา :	UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE			
หมายเหตุ *	ใช้ Manufacturing Price Index 1987 ในการคำนวณ			

ตารางที่ 28 : จำนวนแรงงาน ค่าจ้างแรงงาน ผลผลิต และมูลค่าเพิ่ม สำหรับอุตสาหกรรม ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ISIC 383) ของประเทศไทย				
ปี ค.ศ.	จำนวนแรงงาน (คน)	Real Value Added*		
		Real Wage*	Real Output*	Real Value Added*
		(US \$)	(US \$)	(US \$)
1971	17,009	268,152.3	3,089,628.1	1,014,957.3
1972	19,310	308,634.2	3,556,567.7	1,168,184.9
1973	22,024	317,975.1	3,664,276.7	1,203,541.1
1974	31,751	412,430.5	4,751,578.9	1,561,052.6
1975	28,872	383,263.5	4,415,277.9	1,450,409.5
1976	47,746	630,090.3	7,260,228.0	2,187,635.6
1977	49,113	787,309.8	9,071,466.4	2,998,902.3
1978	57,818	966,558.5	11,136,639.2	3,658,433.6
1979	55,353	974,373.0	12,745,559.2	4,150,469.1
1980	56,910	1,037,727.4	13,574,349.0	4,338,324.0
1981	50,400	861,336.7	11,185,573.4	3,630,813.2
1982	48,002	810,363.8	10,447,044.4	3,444,030.0
1983	54,445	1,086,936.4	10,824,830.4	4,124,654.4
1984	61,751	1,372,037.2	10,555,732.2	4,648,673.3
1985	73,192	1,572,773.8	9,347,480.6	4,758,062.9
1986	72,506	1,777,988.0	11,108,987.4	5,387,870.6
1987	78,310	2,421,568.2	14,838,471.4	7,122,419.6
1988	84,792	2,770,854.3	16,657,706.9	8,295,532.1
1989	90,268	2,815,961.6	17,257,640.7	8,418,194.8
1990	102,006	3,231,412.8	19,803,743.2	9,660,170.9
ที่มา :	UNIDO INDUSTRIAL STATISTICS DATABASE			
หมายเหตุ *	ใช้ Manufacturing Price Index 1987 ในการคำนวณ			

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กองวิจัยสินค้าและการตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ภาครัฐเรื่อง ให้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยกับอาเซียน กันยายน 2536

ฝ่ายการวิจัยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย อุปสรรคและกลยุทธ์ในการจัดหน้าเทคโนโลยี (เมษายน 2534)

ฝ่ายการวิจัยการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ในระดับมหภาค (กันยายน 2535)

หน่วยวิจัยอุตสาหกรรม ฝ่ายวิจัยและพัฒนา บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย อุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย โครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายสาขาปี 2536 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เมษายน 2537

ภาษาอังกฤษ

Bandid Nijathaworn (BOT) Technical Paper on : Initial Selection of Sectors Feasible for AFTA and Long-term Action Plan

Christopher LeBlanc, IDRI AFTA Project : Methodology for Sectoral Analysis, November 1993.

Erlinda M. Medalla , Virginia Pineda, Loreli de Dios, Philippine Study on the Impact of AFTA-CEPT on Selected Industries : Textile Spinning and Weaving, Rattan Industry, Radio and Television, MAY 1994.

Rasiah Rajah, A Study on Impact of AFTA on the Malaysian Manufacturing Sector the Case of Colour Television and Air-conditioners, January 1994.

รายงานฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

ลู่ทางและโอกาสการส่งออก
และผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน
(สำหรับอุตสาหกรรมคอมปิวเตอร์ไทย)

เสนอต่อ^๑
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

โดย
นางสาวปัทมา ภัคานันท์

ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา
สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

พฤษจิกายน 2539

สารบัญ

	หน้า
1. คำนำ	1
2. ลักษณะการผลิตและโครงสร้างอุตสาหกรรมของค่ายเปอร์คาร์โก	1
3. โครงการลงโลหะท่องแตงของบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด	2
4. ผู้ผลิตที่สำคัญในอาเซียน	3
5. การค้าระหว่างประเทศ	4
6. โครงสร้างภาษีภายใต้ข้อตกลง AFTA	5
7. ผลกระทบจากข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน	5
บรรณานุกรม	10

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. มูลค่าการส่งออก COPPER REFINED ของประเทศไทยในอาเซียน ปี 2534 (SITC CODE : 6612)	7
2. การนำเข้าคุณภาพของประเทศไทย ปี 2531-2536	8
3. ภาษีนำเข้าคุณภาพโดยรวมที่ต้องหักลดอากรต่อ	9

สารบัญรูป

รูปที่ 1 กระบวนการผลิตทองแดงบริสุทธิ์และโครงสร้างอุตสาหกรรม COPPER CATHODE	6
----------------------------------------------------------------------------	---

บทคัดย่อ
อุตสาหกรรมคือเปอร์คาร์โลด*

อุตสาหกรรมคือเปอร์คาร์โลด เป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่มีการผลิตในประเทศไทย ไทยจึงเป็นเพียงผู้นำเข้าคือเปอร์คาร์โลด แม้ว่าปัจจุบันมีผู้ผลิตในกลุ่มอาเซียน เช่น พิลิปปินส์ และที่กำลังจะมีโครงการตั้งโรงงานในอินโดนีเซียแล้วก็ตาม แต่คุณภาพคือเปอร์คาร์โลดของประเทศไทยพิลิปปินส์ยังมีส่วนผสมของธาตุมลทินสูง ประกอบกับภัยได้เขตการค้าเสรีอาเซียน อุตสาหกรรมคือเปอร์คาร์โลดจัดอยู่ใน EXCLUSION LIST ทำให้การนำเข้าคือเปอร์คาร์โลดจากประเทศในกลุ่มอาเซียนเท่ากับการนำเข้าจากนอกอาเซียน ดังนั้นไทยจึงไม่ได้รับผลกระทบจากการมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนแต่อย่างใด

* หมายความว่าเป็นภาษา ภังกานนท์

อุตสาหกรรมคوبเปอร์คาร์บอทกับผลกระทบของการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน

1. คำนำ

อุตสาหกรรมคوبเปอร์คาร์บอท คือ อุตสาหกรรมที่เกิดจากการถลุงแร่ทองแดงและนำมาร่อนกระบวนการ refining เพื่อให้ได้ทองแดงบริสุทธิ์ในรูป คوبเปอร์คาร์บอท ซึ่งนำมาใช้ในอุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า

อุตสาหกรรมคوبเปอร์คาร์บอทเป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่มีการผลิตในประเทศไทย แต่ได้เริ่มนําโครงการที่จะเกิดอุตสาหกรรมนี้ขึ้นในประเทศไทย ในปี 2536 โดยบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด โดยมีมูลค่าเงินลงทุนประมาณหนึ่นล้านบาท และคาดว่าจะเริ่มผลิตในปี 2538 แต่โครงการดังกล่าวได้ล้มเลิกไป

ดังนั้นคำถามสำคัญ คือ เมื่อมีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้นแล้วทำให้โครงการโรงถลุงแร่ล้มเลิกไปนั้น จะมีผลทำให้ประเทศไทยได้รับความเสียหายหรือไม่ เพื่อตอบคำถามนี้งานวิจัยจึงต้องศึกษาถึงโครงสร้างตลาดของโลหะทองแดง ปริมาณความต้องการโลหะทองแดงภายในประเทศ และการสำรวจปริมาณแร่ทองแดงภายในประเทศ ประเด็นในการวิเคราะห์ที่สำคัญคือ อุตสาหกรรมคوبเปอร์คาร์บอท นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นในขณะนี้หรือไม่ คำถามนี้เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ว่าปริมาณแร่ทองแดงที่สำรวจพบในเมืองตันในโครงการของบริษัทผาแดงอินดัสทรี มีเพียง 1 % ของเวทั้งหมดของการสำรวจแหล่งสัมปทานที่จังหวัดเลย¹ นับได้ว่ามีอยู่จำนวนน้อย

การศึกษาในครั้งนี้ จะใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจบัญชีของบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด และสถิติการค้าของกรมศุลกากร

2. ลักษณะการผลิตและโครงสร้างอุตสาหกรรมของคوبเปอร์คาร์บอท

คوبเปอร์คาร์บอท คือ โลหะทองแดงบริสุทธิ์ ซึ่งนำไปแปรรูปเป็นแท่ง, ม้วน และแผ่น เพื่อนำไปเป็นวัสดุที่สำคัญในการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น สายไฟ หม้อแปลงไฟฟ้า และชิ้นส่วนรถยนต์

¹ วารสารอุตสาหกรรม 1-7 ก.ค. 2536 หน้า 11 ‘คำให้สัมภาษณ์ของคุณประวิทย์ คล่องวัฒนกิจ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ผาแดง อินดัสทรี จำกัด’

การผลิตคือเป้าหมายที่ต้องการนำสินแร่ทองแดงมาผ่านกระบวนการการถุงแร่ smelting ทำให้ได้โลหะทองแดงและธาตุมลพิน จากนั้นนำมาผ่านกระบวนการการทำให้บริสุทธิ์ หรือเรียกว่า refining ในขั้นตอนนี้จะได้โลหะทองแดงบริสุทธิ์ หรือ copper cathode ดังรูปที่ 1

ปัจจุบันประเทศไทยมีการนำเข้า copper cathode และนำไปแปรรูปเป็น copper rod และ copper bar ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 90 % ของการนำเข้า copper cathode ทั้งหมด(ดูรูปที่ 1) โดยมีผู้นำเข้ารายใหญ่คือ Mitsui Co.,Ltd. และ Mitsubishi Co.,Ltd. และมีผู้ผลิต copper rod และ copper bar รายใหญ่คือ Thai Metal Processing Co.,Ltd. และ Thai Copper Rod Co.,Ltd. ซึ่งจะนำ copper cathode มาผ่านกระบวนการการทำโลหะ จนได้ผลิตภัณฑ์ในรูปของ copper rod และ copper bar

จากนั้นจึงนำ copper rod และ copper bar มาเป็นวัสดุที่สำคัญของการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น สายไฟ หม้อแปลงไฟฟ้า และชิ้นส่วนรถยนต์ ในประเทศไทยมีบริษัทใหญ่ซึ่งผลิตสินค้าเหล่านี้รวมทั้งหมด 7 บริษัท กำลังการผลิตทั้งสิ้น 80,000 เมตริกตันต่อปีหรือเท่ากับ 65.- 70 % ของปริมาณการใช้ทองแดงในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ บริษัท Thai Yazaki , Bangkok Cable , Phelps Dodge (Thailand),Thai Hitashi, SCH Industry, Charong Thai และบริษัท Siam Electric (ดูรูปที่ 1)

ส่วน copper cathode นำเข้าอีกประมาณ 10% (ดูรูปที่ 1) จะถูกนำไปใช้ในการผสมโลหะเช่นทองเหลือง ซึ่งมีผู้ผลิตรายใหญ่คือ Bangkok Metal Tube Co.,Ltd, Furukawa Metal Co.,Ltd. และ Padaeng Poongsen Co.,Ltd. โดยการผสมโลหะทองแดงกับสังกะสี ซึ่งจะนำมาผลิตเป็นเครื่องใช้ภายในประเทศ และปอกกระสุน

3. โครงการถุงโลหะทองแดงของบริษัท พาแಡงอินดัสทรี จำกัด

เดิมบริษัทพาแಡง อินดัสทรี จำกัด เคยมีโครงการจะร่วมทุนกับบริษัทผู้ผลิตและจำหน่ายทองแดง จากต่างประเทศซึ่งได้จัดตั้งบริษัทระยองคือเป้าอินดัสทรี จำกัด โดยบริษัทพาแಡงอินดัสทรี จำกัด มีหุ้นส่วน 51% บริษัท มิตซูบิชิ จำกัด 28% บริษัท เอ็ม.ไอ.เอ็ม.ไฮลั่ง จำกัด ประเทศไทย 12% และบริษัท มาร์คิช จำกัด ประเทศไทย 9% โครงการนี้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นระยะเวลากว่า 8 ปี ด้วยเงินลงทุน 8,700 ล้านบาท มีกำลังการผลิต 150,000 เมตริกตัน นำเข้าสินแร่จากประเทศไทย กับนิวเกน สนธิรัตน์เมธิกา ชีล และภูบุน พลผลิตส่วนใหญ่จะจำหน่ายในประเทศไทย (ซึ่งคาดว่ามีความต้องการประมาณปีละ 100,000 - 120,000 เมตริกตัน) ที่เหลือจะส่งไปขายในกลุ่มอาเซียน ภูบุน และเกาหลี โดยจะเริ่มการผลิตในปี 2538

นอกจากโครงการดังกล่าว บริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัดยังมีโครงการจัดตั้งบริษัท ผาแดงพุ่งชาน เมทัลส์ จำกัด นำทองเหลืองมาผลิตเป็นเครื่องกลมาตรฐานและปลอกกระสุนซึ่งมีปริมาณการผลิตปีละ 15,000 เมตริกตัน

สำหรับกำมะถันซึ่งเป็นผลผลอยได้จากการถลุงโลหะทองแดงนั้น บริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัด จะนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมีของบริษัท ปุ๋ยเคมีแห่งชาติ

อย่างไรก็ตาม ทางบริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัด ได้ยกเลิกโครงการถลุงโลหะทองแดงดังกล่าวไปแล้ว เนื่องจากได้ทำการศึกษาโครงการดังกล่าวพบว่าจะต้องใช้เงินลงทุนถึง 15,000 ล้านบาท จากเดิมที่เคยตั้งงบประมาณการลงทุนไว้เพียง 10,000 - 12,500 ล้านบาท ขณะที่ราคาแร่โลหะทองแดงในตลาดโลกต่ำมาก ทำให้อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (IRR) ในโครงการนี้มีเพียง 3% และใช้เงินลงทุนสูงมากเกินไป เมื่อเทียบกับภาวะราคาแร่โลหะในตลาดโลก² มีข้อสังเกตว่า บริษัทดังกล่าวได้ยกเลิกโครงการภายหลังจากการประกาศเขตการค้าเสรีอาเซียน ซึ่งกำหนดให้คือเปอร์คาร์โกดเป็นสินค้าในรายการเร่งลดภาษีตามข้อเสนอของรัฐบาลฟิลิปปินส์

4. ผู้ผลิตที่สำคัญในอาเซียน

ในอาเซียนปัจจุบันมีผู้ผลิต copper cathode เพียงรายเดียวคือ บริษัท Philippine Associated Smelting and Refining Corporation (PASAR) ซึ่งเป็นการลงทุนของรัฐบาลฟิลิปปินส์และบริษัทผู้ผลิตจากประเทศไทยมีจำนวนนี้ มีกำลังการผลิต 135,000 เมตริกตันต่อปี ในขณะที่ความต้องการภายในประเทศมีเพียง 10,000 เมตริกตัน จึงเหลือส่วนออกไปจำหน่ายต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งแร่เป็นของตนเอง จึงได้เปรียบในด้านวัตถุดิบ แต่อย่างไรก็ตามโลหะทองแดงของฟิลิปปินส์ยังมีส่วนผสมของธาตุเหล็กสูง

ในขณะนี้ประเทศไทยในโคนีเรียมีโครงการดังโรงงานถลุงแร่ทองแดงโดยบริษัทเจ้าของธุรกิจเหมือนแร่ทองแดงรายใหญ่ที่สุดของประเทศไทยในโคนีเรียมีคือ พีพอร์ด แมคโนรัน คอปเปอร์ แอนด์ กอลด์ซึ่งจะรวมทุนกับบริษัท นิปปอนไม่นิช ของญี่ปุ่น คิดเป็นมูลค่าการลงทุนประมาณ 550 - 600 ล้านล่าร์สรอ.ซึ่งในประเทศไทยในโคนีเรียมีทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยในโคนีเรียมีที่ยังขาดแคลนทั้งในด้านพลังงานและทรัพยากร่มนาคม โดยเฉพาะระบบโทรคมนาคม ที่ต้องใช้ทองแดงเป็นวัสดุหลักในการผลิตสายโทรศัพท์ ซึ่งบริษัทผาแดงอินดัสทรี จำกัดมองว่าประเทศไทยในโคนีเรียมีจะเป็นผู้ผลิตที่สำคัญในอนาคต

² ผู้จัดการรายวัน 14 มีนาคม 2537 หน้า 21 · คำให้สัมภาษณ์ของคุณประวิทย์ คล่องวัฒนกิจ กรรมการผู้จัดการบริษัท ผาแดงอินดัสทรี จำกัด ·

5. การค้าระหว่างประเทศ

จากตารางที่ 1 แสดงมูลค่าการส่งออก refine copper ของประเทศไทยในอาเซียนในปี 2534 โดยสืบค้นข้อมูลจาก World Trade Data Base ของสำนักงานสถิติแห่งสหประชาชาติ (United Nations Statistics Office) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลการค้าระหว่างประเทศไว้ในระบบ SITC (Standard International Trade Classification Revision 2) โดยใช้รหัส SITC 6612 ซึ่งตรงกับรหัสคุณภาพในระบบ Harmonized System 6 หลัก ดังแต่ HS 740311 ถึง HS 740319 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1)

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าประเทศไทยเป็นผู้ส่งออก refine copper มากที่สุดในอาเซียน เพราะพิลิปปินสม์มีโรงงานผลิต copper cathode และมีแหล่งแร่เป็นของตนเอง โดยพิลิปปินจะส่งออกไป ตลาดนอกอาเซียนเป็นส่วนใหญ่ และในอาเซียนจะส่งไปสิงคโปร์เท่านั้น ประเทศไทยส่งออกของลงมา คือ สิงคโปร์ เมื่อจากสิงคโปร์เป็นเมืองท่าทำให้มีการนำเข้าส่งออกมาก โดยสิงคโปร์ส่งไปยังประเทศไทยและเวียดนามรับประทานอีกฝ่าย การส่งออกน้อย

สำหรับการนำเข้าของประเทศไทย จากตารางที่ 2 พบว่าประเทศไทยมีการนำเข้าจากประเทศ เช่นเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือการนำเข้าจากประเทศไทย แล้ว ประเทศไทย และเริ่มมีการนำเข้าโดยผ่านประเทศสิงคโปร์ในปี 2533 แม้ว่าการนำเข้าจากประเทศไทยพิลิปปินส์ จะได้รับการลดภาษีภายใต้ข้อตกลง PTA จากภาษีการนำเข้า 6% เหลือ 3 % แต่ประเทศไทยยังไม่ค่อยมีการนำเข้าจากประเทศไทยพิลิปปินสมากนักทั้งนี้เป็นเพราะคุณภาพของ copper cathode จากประเทศไทยพิลิปปินส์ที่ผ่านมายังมีส่วนผสมของธาตุเหล็กสูง

สำหรับราคาระหว่างประเทศของแต่ละประเทศเป็นราคาน้ำเสียที่ถูกกำหนดโดย 2 ตลาด คือ ตลาดลอนดอน London Metal Exchange (LME) และตลาด COMEX (New York) ซึ่งสามารถซื้อขายโดยผ่านตลาดทั้งสองแห่งได้

อนึ่งจะเห็นว่า ปริมาณความต้องการ refine copper ของไทยเพิ่มขึ้นทุกปีในอัตราสูงทั้งนี้เป็น เพราะการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่างๆที่ใช้ copper cathode เป็นวัตถุดีบในการผลิตมันเอง เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมรถยนต์ เป็นต้น

6. โครงการสร้างภาษีภายในอัตราที่ตกลง AFTA

อัตราภาษีนำเข้า refine copper ภายใต้อัตราที่ตกลง AFTA ของประเทศไทย (ตารางที่ 3) เป็นดังนี้ ในปัจจุบันทุกประเทศมีภาษีการนำเข้าทองแดงบริสุทธิ์ในอัตราต่ออนันต์ค่า โดยประเทศไทยมีอัตราภาษีนำเข้าคือปีเพอร์คาโตด (HS 7403.11) ล้วงสุด คือ 3 % ส่วนทองแดงในรูปแบบอื่นๆ นั้นประเทศไทยมีมาตรการนำเข้าสูงกว่าประเทศอื่น เช่น กัน คือ 6% ยกเว้นลดทองแดง (HS 7403.12) ส่วนอินโดนีเซียภาษีนำเข้า 15% อนึ่งเป็นที่สังเกตว่า อินโดนีเซียได้ออกกฎหมายคือปีเพอร์ คาโตด หรือ ทองแดงบริสุทธิ์ที่ยังไม่แปรรูป (HS 7403.11) ไว้ใน Exclusion list ทั้งที่ปัจจุบันอินโดนีเซียไม่ได้เก็บภาษีนำเข้าทองแดงบริสุทธิ์เลย ทั้งนี้เป็น เพราะอินโดนีเซียกำลังมีโครงการตั้งโรงงานผลิตทองแดงภายใต้ประเทศไทยจึงต้องการคุ้มครองผู้ผลิตในประเทศไทย โดยการตั้งกำแพงภาษี

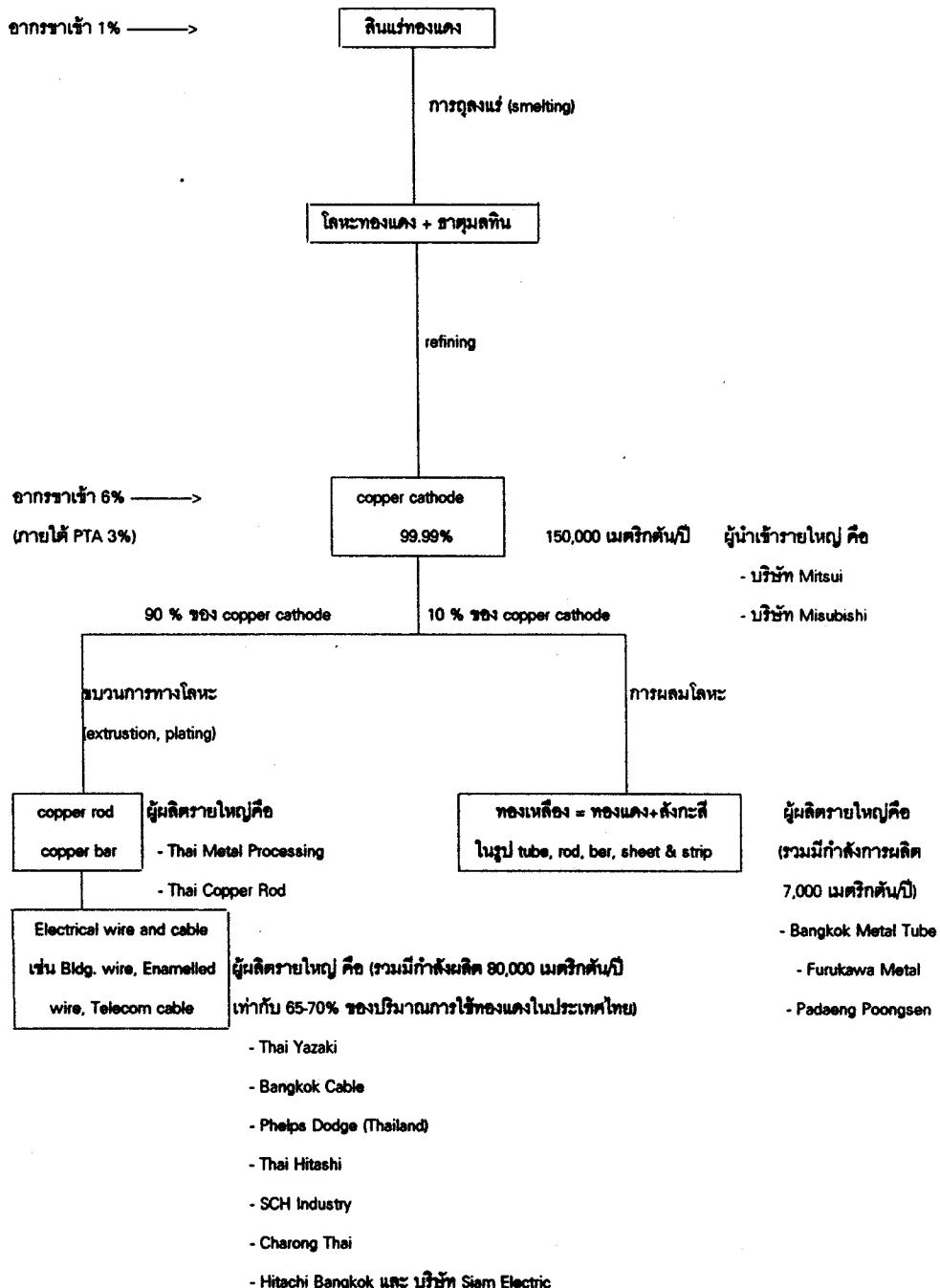
7. ผลกระทบจากอัตราที่ตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน

จากโครงการสร้างภาษีดังกล่าวจะพบว่า การผลิต copper cathode ในประเทศไทยจะไม่ได้รับผลกระทบจากการหักภาษีนำเข้า refine copper ของไทยไม่เปลี่ยนแปลง คือ 3% ภายใต้ PTA เดิม แต่อย่างไรก็ตามกระทรวงการคลังได้ปรับปรุงอัตราภาษีศุลกากรใหม่ตั้งแต่ มกราคม 2538 เป็นต้นมา ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงและในประเทศไทยลดลงเล็กน้อย

แม้ว่าในอนาคตประเทศไทยอินโดนีเซียจะเป็นคู่แข่งที่สำคัญของพิลิปปินส์ในอาเซียน เนื่องจากกำลังมีโครงการตั้งโรงงานผลิตทองแดงของตนเอง แต่การที่ copper cathode ของอินโดนีเซีย จัดอยู่ใน EXCLUSION LIST ทำให้ Copper Cathode จากอินโดนีเซียต้องเสียภาษีนำเข้าเท่ากับการนำเข้าจากประเทศไทย นอกอาเซียน ในกรณีที่เป็นผู้บริโภคในประเทศไทยจะไม่ได้รับหรือเสียประโยชน์ กรณีที่นำเข้าจาก อินโดนีเซีย เพราะการนำเข้าจากอินโดนีเซียจะเสียภาษีเท่ากับการนำเข้าจากนอกอาเซียน ส่วนในกรณีที่มีโรงงานผลิตคือปีเพอร์คาโตดในประเทศไทยในอนาคตผู้ผลิตของไทยก็อาจต้องแข่งขันกับอินโดนีเซียเดียว กับการแข่งขันกับประเทศนอกอาเซียน

อย่างไรก็ตามการลดภาษีการนำเข้าของกระทรวงการคลังประกอบกับการที่ราคาทองแดงในตลาดโลกมีแนวโน้มไม่แจ่มใสและการลงทุนในอุตสาหกรรมคือปีเพอร์คาโตด ต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก เรายาดีว่าโครงการลงทุนดังกล่าวจะไม่ให้ผลตอบแทนคุ้มค่า ทว่าการไม่มีอุตสาหกรรมดังกล่าวไม่น่าจะเป็นผลเสียต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของไทยเพราะผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมสามารถนำเข้าคือปีเพอร์คาโตดโดยเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่ต่ำมาก

รูปที่ 1: กระบวนการผลิตทองแดงบริสุทธิ์และโครงสร้างอุตสาหกรรม copper cathode



ตารางที่ 1

มูลค่าการส่งออก COPPER REFINED ของประเทศไทยในอาเซียน ปี 2534

(SITC CODE : 6612)

หน่วย : พันเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศส่งออก	ประเทศไทยนำเข้า						รวมอาเซียน	นอกอาเซียน	ตลาดโลก
	บราซิล	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	พิลิปปินส์	สิงคโปร์	ไทย			
บราซิล	+	0	0	0	0	0	0	0	0
อินโดนีเซีย	0	+	23	0	44	0	67	361	428
มาเลเซีย	0	0	+	0	958	0	959	23	982
พิลิปปินส์	0	0	0	+	3,523	0	3,523	218,683	222,206
สิงคโปร์	0	0	89,707	0	+	29,597	119,304	28,419	147,723
ไทย	0	0	0	0	4	+	4	37	41
รวม	0	0	89,730	0	4,529	29,597	123,857	247,523	371,380

ที่มา : United Nations

หมายเหตุ : SITC 6612 ประกอบด้วย รายพิกัดศุลกากรประเทศไทย HS ดังนี้

- 1) 740311 หมายถึง copper cathodes and sections of cathodes unwrought
- 2) 740312 หมายถึง wire bars, copper, unwrought
- 3) 740313 หมายถึง billets, copper, unwrought
- 4) 740319 หมายถึง refined copper products, unwrought, nes

ตารางที่ 2

การนำเข้าคือปเปอร์คาธode และรายปี 2531 - 2536

7403.110-008 CATHODES AND SECTIONS OF CATHODES, UNWROUGHT

๘

	2531		2532		2533		2534		2535		2536	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)										
แยมเบียร์	18,242	1,300.0	18,627	1,556.8	29,559	2,147.9	42,323	2,689.4	60,794	3,772.7	69,457	3,583.4
ญี่ปุ่น	3,591	243.2	3,880	319.2	7,896	574.7	8,255	536.4	10,273	635.5	9,785	525.4
ชีล์	1,733	113.8	3,404	275.1	6,621	491.0	4,226	278.7	3,741	234.1	16,068	628.2
สหรัฐอเมริกา	174	11.2	98	7.6	2,497	181.2	6,030	392.4	5,864	369.5	7,897	438.4
ฟิลิปปินส์	679	46.2	828	67.6	1,983	147.2	2,669	188.0	2,883	180.7	8,410	464.2
สิงคโปร์	-	-	-	-	9	0.6	248	16.0	-	-	-	-
อินๆ	914	64.0	3,112	239.2	1,018	74.7	474	31.1	2,859	187.5	5,294	297.7
รวม	25,333	1,778.4	29,949	2,464.5	49,583	3,617.3	64,225	4,132.0	86,413	5,380.0	116,911	5,937.3

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 3

ภาษีนำเข้าค่าปเบอร์ค่าโดยภัยได้ช้อตกลงอาฟด้า

HS code	Product	Brunei		Indonesia		Malaysia		Philippines		Singapore		Thailand	
		Track	Base rate	Track	Base rate	Track	Base rate	Track	Base rate	Track	Base rate	Track	Base rate
7403	refined copper												
7403.11	cathode and section of cathode	F	0	E	0	F	2	F	3	F	0	F	3
7403.12	wire - bars	F	0	N	15	N	2	N	3	N	0	N	6
7403.13	billets	F	0	N	0	N	2	N	3	N	0	N	6
7403.19	other	F	0	N	0	N	2	N	3	N	0	N	6
7403.21	copper-zinc base alloys (brass)	F	0	N	5	N	2	N	1.95	N	0	N	6
7403.22	copper-tin base alloys (bronze)	F	0	N	5	N	2	N	1.95	N	0	N	6
7403.23	copper-nickel-zinc base alloys	F	0	N	5	N	2	N	3	N	0	N	6
7403.29	other copper alloys	F	0	N	5	N	2	N	1.95	N	0	N	6

ที่มา : ASEAN SECRETARIAT

หมายเหตุ : F = Fast Track, N = Normal Track, E = Exclusion List

บรรณานุกรม

เปิดกลยุทธ์ Project Financing หมื่นล้านบาทของผาแดงอินดัสทรี. ผู้จัดการ 12 มีนาคม 2536 หน้า 11

ผาแดงชีสอิ๊ครองการโรงกลึงแร่ทองแดง เร่งสำราญเมืองหาวตุดิบรองรับ วัสดุก่อสร้าง

1-7 กุมภาพันธ์ 2536

ผาแดงฯลงทุนเพิ่มรักษาสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัทอย. ผู้จัดการ 30 มีนาคม 2536 หน้า 11

ผาแดงล้มโรงงานคوبเปอร์ระบุอัตรา IRR ไม่คุ้มค่า. ผู้จัดการ 14 มีนาคม 2537 หน้า 21

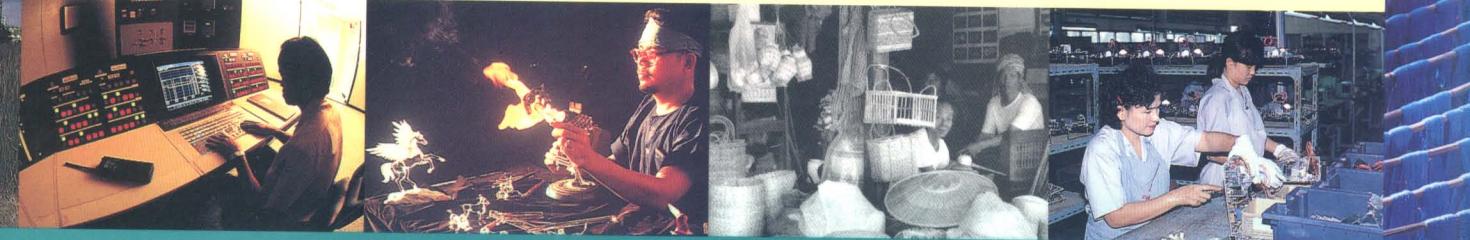
รัฐบาลเตรียมเปิดไฟเขียวเขตปาสุงวนแก่ผาแดงหวังผลัก จ.เลย เป็นศูนย์กลาง วัสดุก่อสร้าง

22 - 29 กุมภาพันธ์ 2536 หน้า 57

อินโดนีเซียบริโภคทองแดงสูงสุดผลจากพัฒนาไฟฟ้า-โครงสร้าง. ผู้จัดการ 9 มิถุนายน 2536



ถูกทางและโอกาสการส่งออก และผลกระทบจากการมีเขตการค้าเสรีอาเซียน



อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
อุตสาหกรรมคอมปьюเตอร์ค่าトイด

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

เลขที่ 565 ซอยรามคำแหง 39 แขวงวงศ์ท่องหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10310

โทรศัพท์ (02) 718-5460 โทรสาร (02) 718-5461-2 Web site: <http://www.info.tdi.or.th>

